

Devletin maden karası yüzü

Taşeron çalışma/çalıştırma; güvencesiz çalıştırmanın, emek sömürsünün, işçinin haklarının gasp edilmesinin en sık yaşandığı biçimdir. Bu sistemde işçinin örgütlenme hakkı yoktur! Sosyal güvencesi yok-

tur! Geçici olduğundan iş konusundaki eğitimi ve deneyimi önemli değildir! Ucuz iş gücüdür!

Tüm bunlar her ne kadar patronlar açısından daha çok kâr getirirse de, işçi açısından

daha çok yoksulluk, daha çok emeğini satma ve hatta daha çok ölüm demektir. Taşeronlaşmanın yaygınlaştırıldığı alanlardan biri de, kuşkusuz, **maden ocaklarıdır**. Maden ocakları, Türkiye’de iş cinayetlerinin / katliamlarının en sık yaşandığı alandır. Bu durum elbette katil patronların sözcülüğünü / ortaklığını yapanların söylediği gibi “**mesleğin kaderinde**” olan bir durum değildir. Zengin kömür yataklarına sahip olan Türki-

ye’de bu iş katliamlarının yaşanması; “kara elmas” olarak tabir edilen kömürden gelen kârın artması için işçi ve güvenliğinin yok sayıldığı, hatta bunun bir kural olarak işletildiğinin göstergesidir.

Ve Zonguldak’ta yaşanan da budur! Zonguldak’taki Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi’ne ait bir maden ocağında, **17 Mayıs günü**, burada taşeronluk yapan Yapı-tek isimli firmanın çalıştığı

bölümde meydana gelen grizu patlaması sonucu; 28’si taşeron işçisi, 2’si mühendis olmak üzere toplam 30 kişi yaşamını yitirdi. Yerin 540 metre altında, 30 işçi, düzenin taşeronlaşmasının bedelini canları ile ödedi! **Sayfa 16**

Demokratik Halk İktidarı İçin

İşçi-köylü

Sayı: 66

* 28 Mayıs-10 Haziran 2010

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Amerikan devi UPS’nin vahim halleri

İstanbul Mahmutbey’de 44, Kurtköy’de 11, İzmir’de 9 ve Ankara’da işten atılan 3 işçi “UPS’ye sendika girecek başka yolu yok!” sloganını işyeri önünde başlattığı direnişte haykırıyor. İşçi-köylü gazetesi olarak UPS’nin Kurtköy şubesinde direnişte olan işçilerle sohbet ettik. UPS’de yaşanan azgınca sömürüyü işçilerin ağzından dinledik.

□ Sayfa 4

Nepal’deki siyasi tikanıklığı Maoistler açacak

Nepal’de 10 yıl süren Halk Savaşı ve Büyük Halk Hareketi’nin sonucunda kraliyet yıkılmış ve cumhuriyet kurulmuştu. Cumhuriyetin ilanıya beraber anayasayı hazırlamak ve yeni sistemin yapısını belirlemek için yapılan seçimlerde Maoistler büyük başarı elde etmişti. Nepalli Maoistler, anayasanın zamanında hazırlanmaması, önerilerinin reddedilmesi üzerine Kurucu Meclis’in görev süresinin sona ereceği 29 Mayıs tarihine kadar başbakanın istifasını istemesini ve Maoistlerin önderliğinde ulusal birlik hükümetinin oluşturulmasını şart koşmakta ve diğer önerileri reddetmektedir.

□ Sayfa 13

Üçüncü Genç Kadın Buluşması

YDG Merkezi Kadın Komisyonu’nun daha önce iki kez gerçekleştirdiği **Genç Kadın Buluşması**’nın üçüncüsü **5-6 Haziran** tarihlerinde Ankara’da gerçekleştirilecek. Sokakta, medyada, aile ortamında ve hatta örgütlülüklerimizde çevremizi saran zincirleri kırabilmenin adımı olarak sürdürülen çalışmalar açısından bu buluşma özel bir anlam ve önem taşıyor. YDG Merkezi Kadın Komisyonu özellikle **Yeni Demokrat Kadın** çalışmasına katılan kadın arkadaşları bu buluşmaya çağırıyor.

□ Sayfa 10

Cumartesi Anneleri bu ülkenin vicdanıdır!

269 haftadır her cumartesi çocuklar, eşler, anneler, kardeşler ve babalar toplanıyor Galatasaray Lisesi önünde. Onları biraraya getiren şey, aynı acıları paylaşıyor olmak. Hepsinin isteği yıllardır kayıp olan yakınlarının akıbetlerini öğrenebilmek. **15 ve 22 Mayıs** günleri de bir araya gelen Cumartesi Anneleri, kaybedenlerin cezalandırılmasını istedi. Kayıp yakınları, **17-31 Mayıs Kayıplar Haftası** kapsamında da çeşitli eylemler düzenliyorlar. 19 Mayıs günü Gazi Mezarlığı’nda Hasan Ocak’ın mezarı başında eylem yapan kayıp yakınları “**Bin sene de geçse kayıpların akıbetini soracağız**” dediler.

□ Sayfa 7

CHP operasyonu: Egemenler cephesinde yeni düzenlemeler

Deniz Baykal’ın yerine CHP genel başkanlığına seçilen Kemal Kılıçdaroğlu, Kürt ve Alevi kökeniyle öne çıkartılarak CHP’nin Obama’sı olmaya soyundurulurken, Obama gibi onun da gerçekler karşısında ne olduğu yakın zamanda görülecektir/görülme zorundadır. Aksi takdirde emekçi halkın bir kez daha acı deneyimleriyle bunları öğrenmesi kaçınılmazdır.

Baykal üzerinden CHP’ye yönelik gerçekleştirilen operasyonla CHP, emperyalistlerin projelerine paralel, sürece uygun bir nizama sokulmaya ve bu durum, “büyük değişim” adı altında pazarlanarak, halkın öfkesi, düzen kulvarına “yeni” CHP üzerinden yedeklenmeye çalışılıyor. Ne var ki, Kılıçdaroğlu daha şimdiden CHP’nin Kemalist, ırkçı ve halk düşmanı yüzünde küçük makyaj değişiklikleri dışında değişen bir şeyin olmayacağını gösterdi.

CHP bugün büyük bir gürültüyle eleştirdiği açlık ve yoksulluğu getiren IMF ve DB patentli politikaların hangisine karşı çıkmıştır?

Tuzla’da her gün bir işçi can verirken, Slikozis hastalığına yakalanan işçiler hücre hücre ölürken, maden ocakları adeta işçi yutarken CHP siyasi bir aktör değil miydi?

Kürt ulusu imha ve inkarın en katmerlisini yaşarken, CHP’nin sesini neden duymadık? Yer altı ve yer üstü kaynakları bir bir emperyalistlere ve uşaklarına peş keş çekilirken, CHP neredeydi?

CHP bunların hesabını veremez! Çünkü kuruluşundan itibaren bu ilkeleri temel edinmiştir. Veremeyeceğindedir ki “yeni” damgasıyla tüm söylenenler geçmişin kutsanmasından ve süreklilik arz edeceğinin ilanından öte bir anlam taşımamaktadır!

Kalbin, göğsümde atan isyan şimdi

İran devleti, bir yandan sınırları içindeki Kürt halkına yönelik idam ve kaybetmeye varan baskılar uygularken, sınır dışında da PJAK gerillalarının peşinde...

Binlerce yıllar uygarlığıyla övünen zalimane İran İslam Cumhuriyeti’nin Kürtlere yönelik baskısı, kaybetme ve idam haddine ulaşmış bulunuyor. Bu topraklarda yaşamıyor olsak, daha önce tanık olmamız olsak, kendisiyle iktidarı bir kardeşlikte buluşan Türk devletinin katliamlarına; “Yok” diyeceğiz, “Bir insan sırf Kürt diye, bu mezalime maruz bırakılmaz!” diyeceğiz. Ama öyle söyletmiyor gerçekler; İran devleti, dördü Kürt ve biri öğretmen olan beş kişiyi idamla katletti. Bitmiyor, sırada adil yargılanma hakkından mahrum, ailesi ve avukatlarıyla görüşürülmeden, işkence altında başta Kürt birçok tutsak, haklarında verilmiş idam kararının infazını bekliyor.

İran devletinin icraatları sınırlı kalmıyor bunlarla. Sınırları aşan bir askeri saldırı halinde sürekli. Irak Kürdistanı’na geçişini önlemek ve oradan vurmak için PJAK gerillalarını, sınırlarının hemen ötesindeki köyleri bombalıyor.

□ Sayfa 6

Hesaplaşma, kopuş ve yeni bir yol; İBRAHİM KAYPAKKAYA

TKP/ML’nin kurucusu komünist önder İbrahim Kaypakkaya, işkencede katledilişinin 37. yıldönümünde birçok alanda yapılan eylem, etkinlik ve panellerle anıldı.

İstanbul’da 16 Mayıs Pazar günü Partizan tarafından örgütlenen panele araştırmacı-yazar Ali Sait Çetinoğlu, aka-

demisyen yazar **Osman Özalan**, BDP milletvekili **Şerafetin Halis** ve Partizan temsilcileri katıldı.

İstanbul’da Gülsuyu ve Gazi Mahallelerinde yürüyüşler düzenlendi. İstanbul dışında **Ankara, İzmir, Bursa, Antep, Hattay, Çanakkale, Mersin, Amed**’de de anımlar gerçekleş-

tilirirken, yurtdışında da birçok yerde sempozyum ve etkinlikler düzenlendi.

Egemenler, reformistler, revizyonistler İbrahim’in adını dahi ağzına almaktan çekinirken, yoldaşları ve devrimci dostları Kaypakkaya adını devrim mücadelesinin kıvılcığıyla yazıyorlar her yere. **Sayfa 8**

İşçi-köylü’den

Değişim, gerçekleri görmekle başlar

□ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Bütün değerlerin sahte olduğu sistemin özüdür aldatma!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Yer üstünde rahat mısınız?

Sayfa 4

Dusula

Örgütlenmede derinleşerek, kitle çalışmasında yoğunlaşmalıyız!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Fırtına ekenler kasırga biçerler!

Sayfa 13

Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik Kurultayı'na Çağrı

İşçi-köylü'den

Değişim gerçekleri görmekle başlar

KURULTAY GÜNDEMLERİ

- * Açılış
- * Kurultay Amaç Konuşması
- * Konuk konuşmacı: Volkan Yaraşır
- DENEYİMLERİMİZDEN ÖĞRENELİM**
- * TEKEL Direnişi
- * Taşeronda Çalışan İşçilerin Örgütlenmesi
- * Belediye İşçileri, Saldırı ve Direniş
- * Deri İşçileri ve Organize Sanayi Bölgeleri
- SENDİKA KONFEDERASYONLARINA YAKLAŞIMIMIZ**
- * Genel Değerlendirme
- * Hasan Gülüm (TÜRK-İŞ/Belediye-İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı)
- * Musa Servi (TÜRK-İŞ/Deri-İş Genel Başkanı)
- * Şahan İlseven (DISK/Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı)
- DİRENİŞLERDEN İŞÇİLER...**
- * TEKEL, Esenyurt, TÜBİTAK, UPS...
- SINIFIN ÖRGÜTLENME SORUNLARI**
- SERBEST KÜRSÜ**
- SONUÇ BİLDİRGESİ**
- Tarih: 30 Mayıs 2010 Pazar**
- Saat: 09:30-17:30**
- Yer: Petrol İş Sendikası Adakale Sok. No:6 Yenisehir/Ankara**

Güvencesiz çalışmaya, iş cinayetlerine, emeğe yönelik her türlü saldırıya karşı

Örgütleneceğiz, Direneceğiz, Kazanacağız!

Emeğe yönelik saldırıların yoğunluk kazandığı, güvencesiz çalışmanın dört koldan dayatıldığı ve maden ve tersane işkollarında olduğu gibi onlarca işçinin daha fazla kâr için iş cinayetine kurban edildiği bu dönemde işçi sınıfı ve emekçiler hareketliliğini geliştirmekte, itirazını daha yüksek sesle ifade etmektedir. Bu gerçekliğin bilincine **Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik** kurultayını örgütlemekte ve sürece devrimci bir müdahalede bulunma gerekliliğinin sorumluluğuyla tüm ilerici, demokrat ve devrimci emekçileri saflarına davet etmektedir.

Sistem açısından biz işçilerin, emekçilerin hiçbir değeri yoktur. Milyonlarcaımız hiçbir güvence olmadan, sigortamız yapılmadan çalışmaya mecbur bırakılmaktayız. Esnek biçimde ve uzun saatler boyunca çalışmaya zorlanmaktayız. Sendikalar örgütlenme hakkımız büyük bir nefretle ve korkuyla karşılanmaktadır. Daha fazla kâr için daha fazla, daha yoğun ve daha güvencesiz çalıştırılmakta ve bizden yalnızca boyun eğmemiz beklenmektedir. Taşeronlaştırma her alana bir virüs gibi yayılmaktadır. Mevcut sınırlı yasal haklarımız dahi kullanılmamakta, en ufak itiraz işsizler ordusuna katılmamıza sebep olmaktadır. İşsizlik rekor kırmakta, yoksulluk ve sefalet her geçen gün de-

rinleşmekte ve bizlere "kırk katır mı kırk satır mı?" seçimi sunulmaktadır. Ve ne büyük bir aymazlıktır ki işten çıkarılanlar, iş cinayetlerine kurban gidenler her gün artarken bu "ekonomimiz gelişiyor, yoksulluk azalıyor" söylemleriyle, kader-kismet hikâyeleri ile açıklanmaktadır.

İşçilerin, emekçilerin tek kurtuluş yolu **örgütlenmektir**. Ancak işçilerin örgütlenme adresi olan sendikaların hali de oldukça olumsuzdur. Sendikaların üye sayısı genel işçi ve emekçiler arasında oldukça düşük bir orana denk düşmektedir. Sendikalar önemli bir bölümünde yönetimi sermaye ve iktidar işbirlikçisi, gerici unsurlar gasp etmiştir. Dolayısıyla sendikal bürokrasi de bugün işçilerin örgütlenmesinin önüne yeni engeller dikmektedir.

Ancak bu böyle gitmez. İşçi sınıfının, emekçilerin mücadelesi engellenemez, dipten gelen dalga durdurulamaz. İşçi sınıfı hareketli ve mücadeleciler dönemlerinden birini yaşamaktadır ve bu eğilim daha da gelişecektir. Tekel işçilerinin Ankara'daki büyük direnişi ve devam eden eylemleri, Esenyurt belediye işçilerinin tüm baskılara karşın boyun eğmeyen kararlılığı, irili ufaklı birçok işyerinde patlak veren direnişler, alınan grev kararları ve 37 yıl sonra mücadele ederek kazandığı Taksim Meydanı'nda sınıfın oldukça güzel ve görkemli bir şekilde gücünü ve coşku-

sunu dosta ve düşmana göstermesi önümüzdeki günlere dair umudumuzu ve mücadele azmimizi yükseltmektedir.

Bu gerçeklik içinde emekçilerin artan mücadelesini geliştirmek ve daha örgütlü hale getirmek, sistemin topyekun saldırılarına karşı işçi sınıfının ve emekçilerin birliğini geliştirmek, sendika yönetimlerindeki işbirlikçi, gerici ablukayı dağıtarak devrimci işçilerin sendika yönetimlerine girmesini sağlamak için sınıf bilinçli işçilere, emekçilere önemli görevler düşmektedir.

Bizler işçi sınıfı ve emekçiler arasında sınıf sendikacılığını ve devrimci, militan bir mücadele hattını savunan **Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik** olarak tarihsel sorumluluklarımızı yerine getirmek, krizin faturasını emekçilere güvencesiz, esnek, uzun süreli çalışma, işsizlik, iş cinayetleri olarak yüklemek isteyen egemen sınıflara karşı emekçilerin birliğinde mücadelesini geliştirerek zafere ulaşmak için gerekli mücadele kararlılığına sahibiz. Bu amaçla yürüyüşümüzü hızlandırmak ve mücadelemizi yükseltmek için, sınıf içindeki çalışmalarımızı değerlendirmek ve önümüzdeki sürece dair görevlerimizi netleştirmek için 30 Mayıs 2010 tarihinde Ankara'da kurultayımızı örgütleyeceğiz. Emekten yana olan tüm güçleri, devrimci ve demokrat işçi ve emekçileri kurultayımıza katkı sunmaya çağırıyoruz.

(DEVRİMCİ DEMOKRATİK SENDİKALAR BİRLİĞİ)

"ÜRETİCİ KAN AĞLIYOR!"

topraklarını satışa çıkarmış durumda. Çünkü yıl içerisindeki giderlerini maalesef karşılayacak üretimi gerçekleştiremediler.

Bizler çiftçi olarak sadece ürettiğimiz ürünün sorunlarıyla uğraşmıyoruz aynı zamanda iklimin getirdiği olumsuz şartlarla da savaşıyoruz. Kimi zaman sel kimi zaman fırtına kimi zaman don olabiliyor. Tüm bunlarla uğraşırken bunların hepsinin maliyet olduğu unutuluyor. Bugün itibarıyla ürettiğimiz ürün tonaja binmiş durumda ve satış rakamımız kilo başına 40 kuruş olmaktadır. Bu 40 kuruşun içinde % 15'i komisyona, % 5'inin de nakliyeye gittiği düşünülürse ürünü toplayan işçinin işçilik ücretini bile karşılayamamaktayız. Basit bir hesap yapılırsa bu şartlarda girdi maliyetlerimiz bu kadar yüksek olursa ürettiğimiz ürünün minimum satış rakamımız başa baş gelmesi için 1 liradan aşağıda olmaması gerekmektedir, oysa biz 40 kuruştan biber üretmekteyiz.

- Bu konuda sizin çözüm önerileri nelerdir?

- Bu konuda çözüm önerileri zaten kendini gösteriyor. Alternatif olarak ya girdilerdeki vergiler azaltılmalı, örneğin dünyanın en pahalı yakıtını, en pahalı elektriğini, en pahalı suyunu kullanmaktayız. İlaç, gübre, fide, tohum bunlarda bile dışa bağımlıyız. Yani yetiştirdiğimiz ürünlerin tohumları bile yurt dışından getirilmekte ve şüphem o ki uğraştığımız hastalıklar bile bu tohumlarla birlikte gelmekte (aslında bu ispatlanmıştır). Bu hastalıklara karşı kullandığımız ilaçlar da ithal edilmek-

te. Yani birileri çiftçinin sırtından daha fazla geçinmek için hastalığını bile birlikte gönderebilmekte. İlaç gübre gibi girdiler daha ucuz olabilirse bizim ürünümüz ister 40 ister 50 kuruşa satılsın bu bize sıkıntı yaratmaz. Bizim asıl istediğimiz burada sezonu bitirdiğimizde hiç olmazsa temel ihtiyaçlarımızı karşılayabilecek, açlığımızı giderebilecek bir paranın cebimizde kalması, oysa bu neredeyse son 5 senedir pek mümkün olmuyor. Her yıl borcumuz katlanarak artıyor.

Başka bir çözüm önerisi de devletin yapacağı desteklerdir. Devlet destek verdiğini söylüyor olsa bile maalesef bu destekler bize kadar ulaşmıyor ya arada birileri ya da büyük üreticiler bunu götürüyor. Hibe kredileri olsun destek kredileri olsun dikkat ederseniz hep arazisi daha büyük olanların işine yarayan şeyler oluyor. Devletin çiftçiye verdiği mazot yardımı o kadar komik ki bir çiftçinin 1 yıl içerisinde 1 haftalık mazot ihtiyacını karşılıyor. Dolayısıyla daha akılcı daha gerçekçi bir devlet desteğine ihtiyacı var üreticilerin. Tarımı öldürmeye yönelik bir politika izliyorlarsa, uygulanan politika doğrudur. Çok yakın zamanda tarımımız ölecek, çok yakın zamanda üretici pozisyonunda tarımsal işçi boyutuna geleceğiz.

- Yapılan eylemler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Eylemler yapılıyor ama ne derece ses getirir o da şüpheli. Bir günlük bir ey-

lem sonuç doğuramaz ancak üretimi 3-4 gün durdurabilirsek, ki, bu da yetiştirdiğimiz bitkiye zarar verir. Bunu da herkes bildiği için dansıklı dövüş gibi oluyor. Nasıl olsa bir gün toplamazlar iki gün toplamazlar daha sonra toplamak zorundalar diye düşünülüyor. Hal böyle olunca da piyasaya daha çok malla girecek bu da malın değerini daha çok düşürecek.

- Son olarak eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?

- Son olarak küçük üreticilerin yok olmakta olduğunu görüyoruz; ancak her şeyi başka yerden beklememek gerekiyor. Kendimize dönüp öz eleştiri vermemiz gerekiyor ama bunu ne derecede başarılabileceğimizi bilmiyoruz. Köylü toplumsal statü gereği birlikte hareket etmeyi pek sevmeyen bir kesim, ancak birlikte hareket etmek zorunluluğu var. Eğer çiftçiler bir araya gelebilirsek özellikle küçük üreticiler bir araya gelebilirsek üretimden pazarlamaya kadar bir çıkış noktası bulabiliriz ve yok olmaktan ancak böyle kurtulabiliriz.

(Mersin)

- Merhabalar, öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

- Adım **Kemal Yatkin**. Adanalıoğlu Beldesi'nde çiftçilikle uğraşıyorum, toplam dokuz dönüm arazim var. 5 dönümü yüksek sera, 4 dönümü küçük sera olmak üzere biber yetiştiriciliği yapıyorum. Tek kişilik bir işletme olarak tanımlayabiliriz yaptığım işi.

- Sıkıntılarınızı özetleyebilir misiniz?

- Tüm üreticiler gibi benim de içinde bulunduğum sıkıntılar var. Bunlar; girdilerin yüksek olması ve ürettiğimiz ürünün değerinin altında satılması. Bu girdiler, her yıl belli oranlarda yükselmesine rağmen bizim ürettiğimiz ürünler maalesef 10 yıldır aynı ve ucuz fiyata satılmakta. Bu da üreticiyi her yıl daha kötü şartlara itmektedir. Temel sıkıntılarımız ilaç, gübre, yakıt, işçilik, malzemeler (naylon, demir, tel, ip, damlama hortumları vs.) tüm bunların her yıl pahalılaşması, aynı kapalı alan içerisinde de ürettiğimiz ürünün fiyatının sabit kalması, sıkıntılarımızı karşılayamaması. Bu şekilde devam ederse sanırım çok yakın sürede küçük üretici neredeyse kalmayacak. Bu sene birçok çiftçi arkadaşımız

Yayınevimizin son kitapları Kafkasların Lenin'i Şahumyan, G.K Orjonikidze ve Ermenistan'da Sovyetler İktidarının Kuruluşu, Ateş Çemberindeki Ülke: Filipinler, Fulin bürolarımızda ve kitapçılarda!

Gazetemizin yurtiçi hesap numaraları

Selma Şahin
Posta Çeki hesap no: 595 63 85
Ziraat Bankası Aksaray/İstanbul
TL hesap no: 0751 48209849 50002

Amerikan Devi UPS'nin Vahim Halleri

gerçekleşen direnişlerin ardından **Amerikan patentli UPS**'de de işçi kıyımları yaşanırken bu saldırı işçiler cephesinde direnişle karşılandı.

Mahmutbey'de 44, Kurtköy'de 11, İzmir'de 9 ve Ankara'da işten atılan 3 işçi **"UPS'ye sendika girecek başka yolu yok"** sloganını işyeri önünde başlattığı direnişte haykırıyor. İşçi-Köylü gazetesi olarak UPS'nin

Kurtköy şubesinde direnen işçilerle sohbet ettik. UPS'de yaşanan azgınca sömürüyü işçilerin ağzından dinledik.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım **Abdulkadir Yıldırım**. 5 yıldır UPS Operasyon Şefiyim. 4 aydır burada sendikal faaliyet yürütüyoruz. Burada bir sendikaya ihtiyaç olduğuna inanarak örgütlendik. Çünkü bizlerin daha önce böyle bir örgütlülüğü yoktu. Ve çeşitli sıkıntılar yaşıyorduk. Daha önce yaklaşık 70 arkadaşımız buradaki şartların artık dayanılmaz haline geldiğini söyleyerek iş bırakma eylemi başlatmışlardı. Daha sonra bu arkadaşlarımız tek tek işten çıkarıldı. Mahmutbey'de de aynı şeyler yaşandı. Bunun üzerine UPS çeşitli "önlemler" almaya başladı. Bizlerin örgütlenmesini durdurmak için taşeronlaşmaya gitti. Bu taşeronlaşma 2 yıldır devam ediyor. TP-ERKA adlı taşeron şirket bu işin sürdürücüsüdür. Tüm bunlarla birlikte bizler TÜMTİS'e üye olduk. Bugün direnişte olmamızın nedeni ise sendika hakkımızı; anayasal hakkımızın elimizden alınmak istenmesidir.

- Şartların dayanılmaz olduğunu belirttiniz, ne gibi sıkıntılar yaşıyorsunuz burada?

- Buranın koşulları o kadar ağır ki bir kişi üç kişinin işini yapıyor. Benim kaldığım bölüm kargo dışındaki otomotiv sektörüne de bakıyor. Doğuş, Hundai gibi grupların araç geçercilerini taşıyoruz. Bizler Antalya, İzmir, Bursa, Adana

ve İstanbul içi servis yapıyoruz. Uzun yola gidilen arkadaşlarımıza 60 TL yol harçlığı veriliyor. Bu rakam bir hafta sonra 12 TL düşüyor bunun nedeni ise bilinmiyor. Zaten UPS senden yanlışlıkla para dahi kesse geri alma gibi bir imkânın yok. Bir de ücretler 60 gün sonra ödeniyor. Bu süre zarfında bu para arkadaşlarımızın cebinden çıkıyor. Zaten cebimizde beş kuruş para yok. Buradan Antalya'ya gidecek arkadaşımız ne yiyecek? Ne içecek?

- Şirket seferlerinizde sizlere kolaylık sağlıyor mu?

- Hayır tanınmıyor. İstanbul dışında çalışan arkadaşlarımıza 120 km/h hız sınırı tanıyor. Otoban hızı 90 km. 120 km hız vermesinin sebebi yedek parçayı zamanında yetiştirmek. Yetiştiremezse anlaşmalı olduğu şirket UPS'ye ceza kesiyor. Yaşanan bir örnek vereyim; Bir arkadaşımız götürmesi gereken zarfı arabada unutmuş ve alıcı şirket UPS'ye 200 TL ceza kesti. UPS de bu parayı arkadaşımızdan kesti. Yani şirketler arası anlaşmanın, uzlaşmazlığının kurbanı işçi oldu. Dışarıdan UPS dünya devi görünüyor. Oysa görüldüğü gibi değil. Trafik cezaları da işçiye kesiliyor. Bize 120 km/h hız veriyor, radarları da bizim kontrol etmemizi istiyor. Bir yandan zamanında dağıtım yapacaksınız bir yandan trafik sınırını aşmayacaksınız. Her ne şekilde olursa olsun ceza yiyoruz.

Arkadaşlarımızın yolda belirli noktalarda durabilme hakları var ama bu haklar sınırlı. En fazla 10 dakika durabilirsin 10 dakikadan fazla kaldırdı mı 10 TL ceza kesiliyor. Tüm bunlar da maaşlardan tahsil ediliyor. Bir de bunu yasal hale getirmişler, resmi onaylı ceza faturaları var. Sıkıntılar bununla da sınırlı değil. Bazı arkadaşlarımız Perşembe günü yola çıkıyor, Perşembe günü ordular, Perşembe yola çıkıyor Cuma buradalar. İstanbul'da şoför eksikliğinden dolayı ailelerinin yanına dahi gitmeden şirket önünde 2 saat yatıp tekrar işe başlıyorlar.

Devamlı denetim içindesin, bizler de bu si-

TEKEL ateşi sönmedi

TEKEL işçilerinin geleceklere için verdikleri onurlu mücadele sendikal ihanetlerle devam ediyor. 26 Mayıs grevi, Türk İş'in ihanetiyle boşa çıkarılmaya çalışılıyor. TEKEL direnişi ile kâfalar daha da netleşen Türk-İş gerçeği amansız protestolara neden oluyor. 1 Mayıs'ta Kumlu'nun konuşması sırasında kürsüyü işgal eden TEKEL, İSKİ, Samatya ve İtfaiye işçilerini kınayan Konfederasyonlara cevap vermek için 24 Mayıs Pazartesi günü Eğitim Sen 6 No'lu Şu-

dik geri dönüş yok" vb. sloganlarla iki günlük açlık grevi yapacaklarını ilan etti.

Sendikalardan Destek

Türk-İş'te yaşanan işgalin ardından sendikaların toplantısı basın odasında gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen toplantı basına kapatıldı. Toplanın ardından sendikalar tarafından bilgilendirme yapıldı. Belediye İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**'ün açılış konuşmasıyla başlayan açıklamayı, Tek Gıda-İş Cevizli Şube Başkanı **Yunus Durdu** yaptı. Durdu konuşmada Türk-İş merkez yönetiminin işçilerin haklı, onurlu mücadelesini ayaklar altına almaya çalıştığına değindi. 26 Mayıs Genel Direniş Kararının altının boşaltılmaya çalışıldığından altını çizen Durdu, TEKEL, İtfaiye ve İSKİ işçilerinin işgali ile başlayan eylemi desteklediklerini ve 26 Mayıs'a kadar sürececek olan işgale katılacaklarını söyledi. Durdu ayrıca 26 Mayıs'ta

be'de bir araya gelen işçiler, basın metnini dağıttıktan sonra Türk İş 1 No'lu Bölge temsilciliğinde Türk İş'e bağlı sendikaların gerçekleştirdiği toplantıya katıldılar. 26 Mayıs genel direnişinin tartışıldığı toplantıda işçiler sloganlar atarak salonu işgal etti. Türk İş binasına **"Sorum-suz Türk İş yönetimi ve Mustafa Kumlu istifa", "İşçiler ölüyor sendikalar susuyor", "26 Mayıs'ı satan Türk İş'ten hesap soracağız"** yazılı pankart açan işçiler **"Kavgaya bitmedi daha yeni başlıyor", "Kefeni giy-**

Türk İş'in almış olduğu karara rağmen Türk-İş bünyesinde bulunan sendikalar olarak 26 Mayıs eylemini gerçekleştireceklerine değindi. Açıklamanın ardından süren işgal sivil polisler tarafından sabote edilmek istendi. Türk İş 1. Bölge temsilcilik binasına giren polisler TEKEL işçilerini tehdit etti. İşçiler polislere müdahale ederek dışarı çıkarttı. Daha sonra işçiler saat 18.00'de bir basın açıklaması gerçekleştirecek işgali 26 Mayıs'a kadar sürdüreceklerini ilan ettiler. (İstanbul)

20 Mayıs günü Zeytinburnu'nda UPS merkezinin önünde TÜMTİS tarafından bir basın açıklaması yapıldı. TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk** yaptığı basın açıklamasına Zonguldak'ta yaşanan iş cinayetini protesto ederek başladı.

Öztürk, UPS'nin muvazaaya aykırı taşeron çalıştırarak suç işlediğini ifade ederken, UPS'deki sendikal çalışanların işveren tarafından tehdit edilerek sendikadan istifaya zorlandığını belirtti. Öztürk'ün ardından Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak UPS patronlarının sendika hakkına saygı duymaları gerektiğini belirtti. İşten çıkarılan TÜMTİS üyesi işçilerin eşlerinin ve çocuklarının da katıldığı açıklamada sık sık; **"Yaşasın sınıf dayanışması", "UPS'ye sendika girecek, başka yolu yok", "Direne direne kazanacağız", "Atılan işçiler geri alınsın", "Sendika hakkımız engellenemez"** sloganları atıldı.

Emekçilere dayatılan geleceksizlik, açlık, yoksulluk örgütsüzlük günden güne artarken işten atılmaları işsizlik büyüyor, işsizler ordusu her geçen gün bünyesine yenilerini ekliyor. TEKEL direnişinin sendikalarda yarattığı sarsıntı işçi sınıfına moral kaynağı oldu. İşçi sınıfının örgütlü gücünden korkan patronlar gerçekleştirdikleri saldırılarla gerçek yüzlerini açığa çıkarıyor. Esenyurt, TEKEL, İSKİ, İtfaiye, Samatya'da

kıntıları yaşadığımızdan kaynaklı örgütlendik. Sorunumuz UPS'deki birkaç şef değil. Sorun UPS'nin asıl sahibi olan ABD ve onun Türkiye'deki uşakları. Sonuna kadar da direneceğiz

bunu iyi bilsinler. Bunun için dayanışma oldukça önemli. Sendikaların demokratik kitle örgütlerinin bu direnişe kulak vermeleri gerekiyor. (Kartal)

Akkardan mücadelesi sendikaya rağmen devam ediyor!

Kriz bahanesiyle işçi kıyımları hız kaybetmeden devam ediyor. Krizi bahane ederek fütursuzca saldıran patronlar, mücadeleyi seçen işçileri yıldırma için var gücünü kullanıyor. Direnişlerde büyük rol oynayan sendikalar örgütlü mücadelenin kazancının farkındayken kimi sendikalar iş birliği içinde işçi sınıfına arkasını dönerek mücadelelerini boşa çıkarmaya çalışıyor. İşbirlikçi sarı sendikal anlayışın hakim olduğu bu sendikaların önlerine koyduğu tek hedef patronlarla işbirliği yaparak sınıfın çıkarlarını, sistemin ve kendi çıkarlarının uğruna bir tarafa itmek. Bu anlayışın vücut bulduğu **Akkardan** direnişinde de yaşananlar mevcut durumu özetler nitelikte.

Akkardan işçilerinin direnişe çıkması üzerine, işçilerin haberleri olmadan patronla anlaşıp direnişi bitirme kararı alan sendika yönetiminin tavrı, direnişin bitmesinde çok büyük bir rol oynayarak amacına bir nebze de olsa ulaşmış görünüyor. Bu duruma karşı basın açıklaması düzenleyen işçiler; "Patronun saldırılarına karşı ortak irademizle başlattığımız direnişimizi, sendikamız BMİS'in şube ve merkez yöneticilerinden beklediğimiz desteği görmediğimiz için bitirmek zorunda kaldık. Sendikanın bu tutumu direnişi zayıflatan bir etki yaratmıştır. Ancak bu durum mücadelemizin sona erdiği anlamına gelmiyor. Gerek patron gerekse de sendikal bürokrasiye karşı mücadelemiz sürecektir" diyerek fiili direnişlerini sona erdirdiklerini açıkladı. (Kartal)

"Emeğin birliği" konfederasyonlarından kafadarlara...

Geçmişten beri emek cephesinde bütün sendikalarının bir araya gelmesi en çok istenenlerdendi. Bugün bu gerçekleşiyor gibi görünmesine rağmen, ne yazık ki, bu "birlik" sınıftan yana, emekten yana olmuyor. Diğerlerini değiştireceğini düşünen DISK ve KESK ise giderek "asimile" oluyor ve hatta emek cephesine diğerlerini geride bırakacak kadar zarar verme yolunda ilerliyor!

Kafadarlar "saldırgan" işçileri kınadı!

2010 1 Mayıs'ına damgasını vuran en önemli gelişme kuşkusuz Taksim'in açılmasıydı. Ve burada işçilerin kürsüye -yani Türk-İş başkanına- müdahaleleri de dönem açısından değerlendirilmesi gereken bir olay olarak karşımıza çıktı. Ancak emek cephesinin önderliğine soyunan bazı konfederasyonlar bu olayı doğru okuyamadı!

Bu olayın ardından 9 Mayıs'ta bir araya gelerek 1 Mayıs'ı değerlendiren Türk-İş, Kamu-Sen, Hak-İş, Memur-Sen ile DISK ve KESK; işçilerin bu müdahalesini **"emeğin birlik ve dayanışmasına dönük bir saldırı"** olarak niteledi ve kınadı! Bak sen! Oysa ki emeğin önderleri(!) KESK ve DISK tarafından bile kınanan "saldırgan" işçiler, canı egemenlerin yoksulluk poli-

tikalarından yanar ve sendika ağaları tarafından ihanete uğrar-ken; bu birlik yanlısı önderler(!) yuvarkat lafların dışına çıkamıyorlardı. (Diğer konfederasyonlardan bahsetmeye bile gerek duymuyoruz!) "Emeğin dayanışması" ile işçiyi dışlayan, "emeğin birliği" ile de işçiyi satar! Nitekim TEKEL sürecinin turnusol işlevi gördüğünü düşünürsek, tüm sendikaların renklerini son aylarda iyice gördük!

Veee... 4 kafadardan işçiye 26 Mayıs müjdesi!

TEKEL direnişi ile en çok gündemeleşen konu 4-C'li güvencesiz çalışma olmuştu. Direnişi, güvencesizliğe karşı, etkili bir eylem süreci vadiyle bitiren Türk-İş'in bu kararlarından biri olan 26 Mayıs "Genel Grev" i de, "emeğin birliği ve dayanışması" grubu kafadardalarının "mücadelesi" ile etkisizleştirildi! Başından beri bu direnişi bitirmeye çalışan Türk-İş, hangi sınıfı temsil ettiği belli olan Kamu-Sen ve "emeğin birliği" uğruna sınıfa sırtlarını dönen KESK ve DISK 26 Mayıs eylemi ile ilgili bir araya geldiler. **ORTAK bir "kafa yoruşun"** ardından ortaya şu karar çıktı: **"HERKESE EYLEMİNE KENDİ KARAR VERSİN!"** Merak ediyoruz, eylemi yapmamak için bu kadar kafa yormaya değer miydi sevgili emek cephesinin "önderleri"(!)?

Emekçinin gündemi

Yer üstünde rahat mısınız?

Son yaşanan, maden faciası/katliam ne derssek diyelim bunun adına "kaza" denilemeyeceğini söyleyerek başlayalım söze. Zira böyle bir tanımlama kontrol ve denetim sistemlerinin teknolojik gelişime paralel olarak her türlü önlemi sağladığı günümüzde oldukça masum kalacak, işçi ölümlerinin arkasında yatan gerçek nedenlerin de üstünü örtmeye yarayacaktır. Yaşanan elbette bir kazadır ama mesele nasıl yaklaştığımızla ilgilidir.

Söz konusu "kaza"ların son yıllarda sıkça yaşanması ve ölümlerin özel sektörde meydana gelmesi öne

çıkarması gereken bir yöndür. Taşeron firmalar yer üstünde olduğu kadar yer altında da cirit atmaktadır. Ve ülkemizdeki taşeronların işçileri nasıl ölüme gönderdiklerini, nasıl bir sömürü uyguladıklarını, hiçbir kural ve sınır tanımadan **sadece kâr amacıyla** insan yaşamlarını nasıl hiçe saydıklarını görmemek için kör olmak da yetmez, zihinlerin körelmesi gerekmektedir.

Öncelikle şunu da belirtmekte fayda var ki, ülkemizdeki burjuva ideolojisinin sözcülerinden AKP'nin dünyada görülebilecek en gerici bakış açısıyla meseleye yaklaştığını gö-

rebiliyoruz. Son altı ay içinde üçüncüsü yaşanan ve altmışın üzerinde işçinin canıyla ödediği bu "kazalar" sonrası meseleyi bu kadar pişkince ele alabilmek gerçekten eşine az rastlanırlı bir başarıdır. **30 maden işçisinin ölümüyle sonuçlanan tedbirsizlikler zincirinin bir diğer ucu devletin elinde, AKP hükümetinin ise avucunun içindedir.** Bilimin geldiği iş evrede meseleyi böyle ele almak ideolojinin bir tezahürüdür. Kokmuş, yozlaşmış ve her şekilde çürüyen bu düzenden iyi bir şeylerin gelişmesini beklemek bu yaklaşımdan sonra hala mümkün müdür? Bu düzende mutlu olabilmeyi düşlemek, kendini güvenli hissedebilmek hala mümkün müdür?

İşin trajik yönü 30 işçinin ardından devletin ailelere yaptığı maddi yar-

dimla o madende en son teknolojik kontrol sistemleri kurulabilir. Devlet korunaksız gitmelerine göz yumduğu maden işçilerine hayatlarında sunmadığı "iyiliği" ölümlerinde sunmaya çalışıyor. Bu ülkede bankalar, en korunaklı bir şekilde korunurken, maden işçileri en korunaksız şekilde, her gün yerin yüzlerce metre altına yaşayabilmek ve geçinebilmek iniyor. Taşeronlar insan hayatını, iş sağlığı ve güvenliğini hiçe sayarak sadece daha fazla kar elde edebilmek için işçilerin iyiliğine geçecek her şeyi maliyet unsuru olarak görüyor. **Özel sektörün maden işletmelerindeki payı artarken aynı şekilde yaşanan kazalarda da ciddi bir artış görülüyor.** Önlenilebilir pek çok tedbir bulunmaktayken hiçbir önlem alınmamakta, göstermelik denetim-

ler yapılmakta, sağlıksız ve uygunsuz koşullarda binlerce işçi kayıt dışı olarak çalışmaya devam ediyor.

Bu "kaza"ya bakarken taşeronların maden ocaklarını nasıl istila ettiklerine bir bakalım. SGK verilerine göre 1995 yılında özel sektörde çalışan maden işçisi sayısı 10.367 iken 2008 yılında bu sayı 38.492'ye çıkmıştır. Yalnız kamuda çalışanlara baktığımızda 1995'te sayı 15.261 iken 2008 yılında bu sayı 15,051 olarak hafif bir düşüş göstermiştir. Yine 1995 yılında kamunun payı yüzde 59,5 ile hakim pozisyondayken, 2008 yılında kamunun payı yüzde 40,5'e düşerek özel sektörle yer değiştirmiştir.

Sosyal-İş'in yaptığı araştırmaya göre 2004-2008 yılları arasındaki 5

yıllık dönemde kömür madenlerinde ölen işçi sayısı 218'dir ve 330 kişi iş göremeyecek şekilde sakatlanmıştır. Kömür madencilğinde yaşanan iş kazası ise genel iş kazası oranından 10-15 kat fazladır. Türkiye'de maden işçisi ölüm oranı Avrupa ortalamasından 4,5 kat daha fazla ve maden işçisi ölümlerinde birinci sıradadır. 2009 Aralık ayından bu yana son beş ay içinde kömür madenlerinde ölen işçi sayısı ise son yaşanan kazayla birlikte 62'ye çıkmıştır. Görüleceği gibi sayı 300'e yaklaşmıştır.

Yaşananların bir kader olduğu inancını devletin vatandaşına söylemesi, sistemin işçiye ve emekçiye olan yaklaşımını gözler önüne seren bir ibret belgesidir. Yaşananlar bir kader olmasa da egemenler için kader ağlarını örmektedir!

Hava-İş grev kararı astı

Türkiye Havaçılık Sendikası (Hava-İş) ile Türk Hava Yolları arasında devam eden Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine sendika grev kararını astı.

21 Mayıs günü THY'nin genel müdürlük binası önünde toplanan sendika üyeleri THY yönetimini alkış ve düdükle protesto etti. Zonguldak'ta yaşamını yitiren maden işçileri için yapılan saygı duruşunun ardından basın açıklamasını okuyan Hava-İş Sendikası Genel Başkanı **Atıl Ayçin** dünyada hava yolu şirketlerinin krizde olduğu bir dönemde THY'nin kasadaki nakit para miktarı sıralamasında 1., ödediği kurumlara vergisi itibariyle ülkemizde 29. sırada olduğunu dile getirerek tüm iyi niyetli çabalarına karşın THY yönetiminin taleplerini dikkate almadığını dile getirdi. Açıklamanın ardından genel müdürlük kapısına grev kararı asıldı. (İstanbul)

Döner sermayede adalet!

SES Aksaray Şubesi, **"Döner sermayede adalet"** talebiyle, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde iki saatlik iş bırakma eylemi yaptı. 14 Mayıs'ta gerçekleştirilen eylemde **"Sağlık işi ekip işidir. Eşitlik adalet istiyoruz"** yazılı pankart açıldı.

Açıklamayı SES üyesi **Nurşen Denizci** yaptı. Çalışanlara döner sermayeden pay verilmesi ile birlikte maaşlara yapılan zamların azaltıldığına dikkat çeken Denizci, talepleri yerine getirilmediği takdirde eylemlerine devam edeceklerini belirtti. (İstanbul)

Esenyurt işçilerinden mesaj var;

Esenyurt Belediye işçilerinin onurlu mücadelesi direnişin 272. gününde bir etkinlikle taçlandırıldı. 15 Mayıs günü Esenyurt'ta gerçekleşen etkinlikte "Güvencesiz çalıştırılmaya, sendikasızaştırılmaya, işten atmalara karşı mücadeleyi yükselt, örgütlen", "Sendikal örgütlenmeden dolayı işten atmalara karşı mücadele ediyoruz. 272. gün" Belediye-İş 2 No'lu Şube imzalı ve

"Çark kırılacak, direniş kazanacak!"

"Direniş yürütenler umudu büyütürler" yazılı Esenyurt Belediyesi'nde İşten Atmalara Karşı Platform imzalı pankartlar açıldı. Etkinlik boyunca "Birlik mücadele zafer", "Zafer, direnen emekçinin olacak" sloganları salonu da yankılandı.

Etkinliğe direnişte olan UPS, İSKİ, İtfaiye ve TEKEK işçileri de destek verdi. Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** yaptığı konuşmayla tüm destek verenleri selamladı. Krizden kaynaklı işten atmaların ve bunlara karşı yükselen direnişlerin yarattığı atmosferin önemine değinen Gülüm, TEKEK direnişini ile birlikte ölü toprağın atıldığına dikkat çekti. Etkinlikte ayrıca TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı **Çayan Dursun** da bir konuşma yaptı.

Direnişteki işçiler adına konuşma yapan TEKEK işçisi **Metin Arslan** ise sendikal ihanetlerin devam

ettiğine vurgu yaptı ve 1 Mayıs 2010'da KESK Genel Başkanı Sami Evren'in sahnede devrimci önderlerden bahsedip, ardından da söz haklarını almak için kürsüyü işgal eden işçileri kınamasındaki çelişkinin açıklanabilir bir yanının olmadığını söyledi.

Gecenin ev sahibi, Esenyurt işçileri adına konuşan **Fatih Albayrak** da 272. güne nasıl geldiklerini anlattı ve direnişte kararlı olduklarını altını çizdi. Etkinliğe gönderilen mesajların ardından etkinlik **Tolga Sağ**, Erdal Bayrakoğlu, **Mehmet Ekici**, Grup Gece Tutuştu ve **Onur Güverncioğlu**'nun ezgileri ile devam etti. Etkinliğe davetli olan Rojin ise "güvenlik gerekçesi" ile yanında polislerle geldiğinden kaynaklı sahneye alınmadı. Çıkışta kitleye hakaret eden Rojin protesto edildi. Protestonun ardından etkinlik sloganlar atılıp halaylar çekilerek son buldu.

(İstanbul)

Güneysu'da HES protestosu

Güneysu İlçesi Dumankaya Köyü'nde Damlapınar Enerji Şirketi tarafından yapımlan planlanan Dumankaya Hidroelektrik Santrali için Öğretmen Evi'nde halkı bilgilendirme toplantısı düzenlendi. Toplantıya Güneysu Kaymakamı **Suat Kılıç**, Belediye Başkanı **Ahmet Minder**, AKP İlçe Başkanı **Abdurrahman Erdoğan** ile Dumankaya ve Tepebaşı köylüleri ve Çayeli İlçesi Senoz Vadisini Koruma Platformu sözcüsü **Sinan Akçal** katıldı. Minder'in konuşması sırasında Senoz Vadisini Koruma Platformu sözcüsü **Sinan Akçal** söze girerek, "Siz galiba HES'lerin sözcüsünüz?" diyerek tepki gösterdi. Bunun üzerine kendini savunmaya geçen Minder'e köylülerden de tepki gelince ortamın gerilmesi üzerine köylüler salonu terk ederek tepki gösterdi. Dışarı çıkan ve toplantının içeride kalan kişilerle sürdürdüğünü öğrenen köylüler ellerinde "Gürgen deresi gibi susuz dere istemiyoruz", "Yeşil Güneysu kurak çöle doğru gidiyor" pankartları açarak alkış ve "yuh" sesleri ile yeniden salona doğru yöneldi. Grubun önu polis tarafından kesildi, ancak öfkeli grup salona girmeyi başardı. Bu sırada Belediye Başkanı Ahmet Minder ile öfkeli vatandaşlar arasında sert tartışmalar yaşandı. Toplantı daha fazla devam edemedi sonlandırıldı.

Artvin'de ruhsatsız HES bendi çöktü

Artvin merkez ilçeye bağlı Erenler

Köyü sınırları içerisinde yapımı tamamlanan ve deneme üretimine geçtiği bildirilen Erenler HES'te meydana gelen çökme, köylüleri ve yöre halkını korkuttu.

Edinilen bilgilere göre önceki akşam saatlerinde Artvin Merkezde bağlı Erenler Köyünde, Röper Yapı Endüstri Ltd. Şti. taşeronluğunda inşası tamamlanarak deneme üretimine geçen 45 megavat gücündeki Erenler HES'in su iletim kanallarında çökme meydana geldi. Artvin'in Borçka ilçesi Balçılar Köyündeki Deviksel Deresi üzerinde bulunan regülatörlerden HES'in yüklemeye havuzuna, 3 kilometrelik su iletim tünelleri bitiminden su taşıyan 150 metre uzunluğunda ve 2 metre genişliğindeki su iletim kanallarındaki çökme nedeniyle Erenler Vadisindeki ormanlık alanlar ve tarım arazileri zarar görürken, kışmen de heyelan meydana geldi.

2 kere ceza kesildi, bir kere mühürlendi

Çevre ve Orman Müdürlüğü ile Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi yetkililerinin bölgede inceleme yapmaya hazırlandığı bildirilirken; söz

konusu HES inşaatının "ruhsatsız" olarak başlatıldığı ve köylülerin, HES çalışmalarının bölgeye verdiği zararlar nedeniyle defalarca suç duyurusunda bulunduğu ortaya çıktı. Söz konusu HES inşaatı sırasında Çevre ve Orman Müdürlüğü tarafından, ilgili yönetmeliklere uyulmadığı gerekçesi ile HES yapımı firmasına 2 kez ceza kesildi.

Artvin İl Özel İdaresi tarafından da bir kez çalışmaların durdurularak inşaatın mühürlendiği öğrenildi.

Yapımına 5 Mayıs 2008 tarihinde başlanan HES inşaatı için köylüler defalarca HES çalışmalarını nedeniyle mağdur olduklarını dile getirerek, çalışmaların bölgeye ve doğal yaşam alanlarına zarar verdiği nedenleriyle suç duyurularında bulunarak, ilgili kurum ve kuruluşlara dilekçelerle başvurdu.

Rize'de köylüler HES'e karşı eylemde

Rize'nin İkizdere ilçesinin 1000 rakımlı Rüzgarlı köyündeki vadide yer alan ve yaklaşık 40 km'lik bir uzunluğa sahip olan Çamlı deresi üzerinde Atabey Enerji Üretim firması tarafından yapılması planlanan 10.13 Megawatt gücündeki Rüzgarlı 1 ve Rüzgarlı 2 Nehir Tipi Hidroelektrik Santraline

karşı çıkan köylüler İkizdere ilçesinde eylem yaptı. İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana başta olmak üzere Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde yaşayan Rüzgarlı köylülerinin de İkizdere'ye gelecek destek verdiği eylem yaklaşık 600 kişi katıldı. Üzerlerinde deremize dokunma yazılı tişörtler giyen çoğu kadın eylemciler "Doğamızın Bekçisiyiz" yazılı dövizlerle eyleme katıldı.

"Santrale hayır" sloganları atan grup adına Rüzgarlı girişimcileri sözcüsü **Makbule Polat** yaptığı basın açıklamasında Rüzgarlı vadisinin yağmalanmasına asla izin vermeyeceklerini söyledi. Polat "Rüzgarlı vadisini tanımayacak hale getirecek bu projeye karşı çıkmak üzere yollara düştük. Bugün tüm Doğu Karadeniz'de dereler elektrik santrali çingnliği içinde kapanın elinde kalmış, hoyratça tüm vadiler yağmalanmaya başlanmıştır. Tüm Karadeniz yaşanan olumsuzluklara tanıklık etmektedirler. Rüzgarlı köylüleri olarak bizler bir armağan olarak gördüğümüz, göllerinde yüzdüğümüz, balık avladığımız, piknik yaptığımız ve kişiliğimizin karakterimizin köyümüzün ayrılmaz bir parçası olarak kabul ettiğimiz deremizin yağmalanmasına asla izin vermeyeceğiz. Vadimize gözünü dikenlere diyoruz ki "Kardeşim burada ekmek yok. İnatla boşa kürek çekiyorsun, maceraya yatırım yapmayın" dedi.

(H. Merkezi)

Belediye işçileri eylem takvimini açıkladı!

Belediye işçileri taleplerini kabul etmeyen İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni protesto ederek mücadelede kararlı olduklarını haykırdı.

20 Mayıs günü saat 12.00'de Belediye-İş Sendikasının Saraçhane'de bulunan binası önünde toplanan işçiler, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne kadar yürüdü. "Direne direne kazanacağız", "Topbaş uyuma işçiyi sahip çık" sloganlarını haykıran işçiler, Toplu Sözleşme görüşmelerini tıkayan Büyükşehir Belediyesi'ni protesto etti. Belediye işçileri sınıf kardeşlerinin Zonguldak'ta göçük altında katledilmesini de protesto ederek "Madenler işçiyi mezar olmasın" şeklinde slogan attı. Belediye önünde yaşamını yitiren maden işçileri anısına saygı duruşu yapan işçiler oldukça öfkeliydi.

Belediye-İş İstanbul Şubeleri adına basın açıklamasını okuyan 5 No'lu Şube Başkanı **Nihat Alataş**, Büyükşehir'le yaklaşık 100 gündür devam eden TİS görüşmelerinde işçilerin taleplerinin kabul edilmediğini, patronun işten çıkarmayı kolaylaştıracak maddeleri sözleşmeye eklemeye çalıştığını ifade ederek buna boyun eğmeyeceklerini ve ta-

leplerinden geri adım atmayacaklarını dile getirdi.

"Gün gelecek devran döncek AKP halka hesap verecek" sloganları ile sık sık kesilen açıklamanın ardından eylem takvimi açıklandı. Açıklanan eylem programına göre;

* 25 Mayıs'ta iş çıkışlarında, toplu iş sözleşmeleri konusunda bildiri dağıtılacak.

* 4 Haziran'da İBB önünde 17.00'den itibaren 1 saat oturma eylemi yapılacak.

* 9 Haziran'da şube yöneticileri ile birlikte belediye ve bağlı işyerlerinde bildiri dağıtılacak.

* 11 Haziran günü 17.00'den itibaren belediye önünde oturma eylemi yapılacak.

* 16 Haziran Çarşamba saat 13.00 ile 15.00 arası belediye önünde oturma eylemi yapılacak.

* Arabulucu sürecinin bitimine kadar, grev kararının asıldığı gün tam gün iş bırakılarak ortak eylem yapılacak.

* Grev kararı alındıktan sonra, toplu iş sözleşmesi imzalanıncaya kadar her çarşamba sabah servislerden inilerek eylem yapılacak.

(İstanbul)

HES'çi şirket, köyümüzü terk et!

Giresun'un Çanakçı ilçesinde köylüler vadilerinde yapılmak istenen HES'leri protesto etti. Halkevleri, Derelerin Kardeşliği Platformu, Ziraatçılar Derneği ve Tüm Köy-Sen adına birer temsilcinin katıldığı yürüyüşte ve 20 Mayıs'ta yapılan eylemde HES çalışmalarının durdurulması istendi.

Yaklaşık iki hafta önce HES şirketinin çalışanları tarafından saldırıya uğrayan ve hafta başında da kaymakam tarafından tehdit edilen Düzköy ve Deregözü köylüleri, köy içerisinden HES şantiyesine kadar yürüyüş düzenleyerek şantiyenin bir an önce kaldırılmasını istedikler.

Yürüyüş boyunca sık sık "HES'çi şirket köyümüzü terk et", "Dereler özgür olacak" gibi sloganlar atan köylüler adına Deregözü Köyü Muhtarı **Hüseyin Kır** tarafından bir basın açıklaması okundu. Basın açıklamasında, kaymakam tarafından yapılan baskılara değinilirken, köyde kurulan şantiyenin derhal kaldırılması ve HES projesinden vazgeçilmesi istendi. Köylü kadınlar ve yaşlılar da söz aralık satılık dereleri olmadığını dile getirdiler.

Köydeki protesto yürüyüşünü jandarma ekipleri yakından izleyip video kaydı yaparken köylülerin tepki göstermesi üzerine geri çekilerek sığınmak zorunda kaldılar. Ayrıca protesto sonrası köy halkına desteğe gidenlerin bulunduğu araçlar durdurularak kimlik kontrolü uygulaması yapıldı.

(H. Merkezi)

Marmaray işçilerinin davası görüldü

İşe iade davalarının ikincisi görülen Marmaray işçileri 13 Mayıs günü Sirkeci Adliyesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. "İşimiz ve haklarımız için direniyoruz" yazılı pankart açan işçiler "Marmaray'dan TEKEK'e direniş kazanacak", "İnsanca çalışmak istiyoruz", "26 Mayıs'ta grevdeyiz" sloganla-

rını atan işçiler adına basın açıklamasını Tekstil-Sen Genel Başkanı **Engin Gül** yaptı.

Marmaray işçilerinin 77 gün süren direnişlerinin hukuki mücadele ile devam ettiğini açıklayan Gül, Ankara meydanlarını zapteden TEKEK işçilerinin ve Taksim'i söke söke alan işçi sınıfının öfkesiyle burada olduklarına değindi. 26 Mayıs'ta grevde olacaklarını söyleyen Gül, işçi sınıfının öfkesini alanlara taşıyacaklarını söyledi. Açıklamanın ardından işçiler duruşmaya katıldı.

Direniş "yasadışı" oldu

Duruşmada işçilerin lehine bulunan belgeler sunulurken, işçilerin sigortalarının ve maaşlarının eksik verildiği belgelerle somutlandı. 4. İş Mahkemesi'nde görülen davada Polat İnşaat avukatları ise Marmaray işçilerinin meşru direnişinin yasa dışı olduğunu iddia ederek işçilere doğrudan saldırıya geçti. Bunun üzerine işçiler avukatlar hakkında suç duyurusunda bulundu. Mahkeme heyeti, duruşmayı 16 Haziran 2010 tarihine erteledi.

(İstanbul)

ASSAN'DA DİRENIŞ SÜRÜYOR

Susurluk-Bandırma karayolu üzerinde bulunan, Kibar Holding'e bağlı Assan Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ'de sendikalaşma faaliyeti yürüten 22 işçi işten atıldı. Tek Gıda-İş bünyesinde örgütlenen işçilerin patrona korku salması ile başlayan işten atmalara, işçiler 11 Mayıs günü direnişe geçerek cevap verdi. "Anayasal hakkımı kullandım! Sendikama üye oldum! Assan işvereni işten attı-Assan işçisi yalnız değildir" yazılı pankart açan işçiler, Karaköy'de bulunan genel merkez önünde de eylem yapmaya hazırlanıyor.

16 KİŞİLİK ARACA 23 KİŞİ!

Mevsimlik tarım işçilerinin kazaları bu yıl erken başladı. Her yıl sezonun açılmasıyla birlikte aileleri ile birlikte yollara düşen tarım işçileri ile ilgili kaza haberleri gelmeye başladı.

Edindiğimiz bilgiye göre, Biga İlçesi Kocagür Köyü'ne biber toplama giden tarım işçilerini taşıyan minibüs, aracın önüne çıkan başka bir araca çarpmamak için direksiyonu kırmaya çalışırken yoldan çıktı. Yoldan çıkan minibüs duvara çarpınca minibüste bulunan 23 kişi yaralanırken, yaralı işçiler Biga Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Kazada yaralanan 23 tarım emekçisini taşıyan minibüsün 16 kişilik olduğu ortaya çıktı.

"HASTANELER BİZİMDİR KAPATILAMAZ"

Diyarbakır Göğüs Hastalıkları Hastanesinin kapatılması kararını protesto etmek amacıyla Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) Diyarbakır Şubesi ile BDP'nin ortak örgütlediği eylem, Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nin önünde başladı. Eyleme katılan yaklaşık 150 kişilik kitle Dağkapı Meydanı'na ka-

dar "Göğüse uzanan eller kırılсын", "Hastaneler bizimidir kapatılmaz" sloganlarını attı.

SAMKA METAL'DE DİRENIŞ

İstanbul'un Pendik İlçesi Kurtköy bölgesinde bulunan Samka Metal Fabrikası'nda Birleşik Metal-İş'te örgütlendikleri için işten çıkarılan işçilerin 12 Mayıs günü başlattıkları direniş fabrika önünde sürüyor. Samka patronu sendikali işçileri istifa etmeye zorladı ama bunu başaramayınca çareyi 10 Mayıs günü 14 işçiyi işten çıkarmakta buldu. Ancak patronun bulunduğu çareye işçiler direnişle yanıt verdi. Birleşik Metal-İş üyesi işçileri Samka patronu hakkında dava açarak hukuki süreci başlattı. İşyerinin Click Fabrika Kapısı önünde işçiler direnişini sürdürüyor.

KAZIM SÜREN'DE SON GELİŞME

Tuzla Organize Deri Sanayii'nde kurulu bulunan Kazım Süren Deri Fabrikası'nda direnen 2 işçiden biri ekonomik nedenlerden kaynaklı direniş bırakmıştı ve kapıda sadece bir kişi direniyordu. Kapı önünde direndiği yaklaşık üç haftalık süre zarfında fabrikadaki bütün işçiler sendikali oldu ve patron sendikayı tanımak zorunda kaldı.

Bu durum ile ilgili Tuzla Deri-İş Şube Başkanı **Binalı Tay** ile görüştük Tay, bütün işçileri sendikali yaptıklarını, patronlarla bu süre zarfında 3-4 toplantı düzenlediklerini, patronun sendikayı tanıdığını ancak atılan işçileri kesinlikle işe almak istemediğini, buna karşı mahkemeye iade davası açtıklarını ve ayın 17'sinde kapı önündeki direnişini bitirip hukuki süreci başlattıklarını dile getirdi.

(Kartal)

Savaş Uçakları I. Kürdistan'ı Bombalıyor

Türk Hava Kuvvetleri'ne bağlı savaş uçaklarının I. Kürdistan'ın bazı alanlarını bombalıyor. Savaş uçakları tarafından farklı günlerde aralarında köylülerin yaylalara çıktığı yerlerin de olduğu 50 nokta bombalandı. Birkaç gün devam eden hava saldırıları nedeniyle Diyarbakır Askeri Havaalanı'nda hareketlilik yaşanıyor. Sabahın erken saatlerinden itibaren askeri havaalanından savaş uçakları havalandırılıyor.

Bu arada Türkiye ile İran ortak operasyon için hazırlık yapıyor. Bölgede askeri hareketlilik artarken **PJAK** ve **HPG** gerillalarına karşı ortak bir operasyon hazırlığı yapılıyor.

(Erzincan)

Saldırıya Uğrayan Kürt Genç Kelepçeli Tedavi

Konya Selçuk Üniversitesi'nde 20 kişilik ülkücü grubun bıçaklı ve demir çubuklu saldırısına uğrayan Kürt öğrenci **Mehmet Şahin Meram**, arkadaşları tarafından kaldırıldığı hastanede elleri kelepçeli şekilde jandarma gözetiminde tedavi ediliyor. Ailesiyle görüşmesine izin verilmeyen Şahin'in durumunu öğrenmek için hastaneye giden BDP Konya İl Eşbaşkanı **Aynur Cengiz** de kapıda bekleyen jandarmalar tarafından engellendi. Ancak avukatlarla görüşmesine izin verilen Şahin'in saldırıya uğradığı sırada yanında polis olduğu ancak herhangi bir müdahalede bulunmadığı belirtiliyor.

Beyninde kanama tespit edilen Şahin'in şu an için durumu iyi ancak yeni bir kanama riskine karşılık müşahade altında tutuluyor. Şahin'in ellerinin kelepçeli olarak tedavi edilmesine tepki gösteren aile hem Cumhuriyet Savcılığı'na hem de İHD'ye başvuracaklarını söyledi.

(H. Merkezi)

Dile yasak yok

15 Mayıs **Kürt Dil Bayramı** nedeniyle Demokratik Yurtsever Gençlik'in bastırıldığı ve üzerinde "Bila Zimanê Kurdî bibe Zimanê Fermî", "Bê Ziman Jîyan nabe" ve "X,W,Q,Ü,Ê,Î" yazan tişörtleri İskenderun'a göndermek isteyen A.Y.(17) ve S.Ş.(15) polisler tarafından darp edildi. Tişörtleri Adana'nın Yüreğir İlçesi Otagarına götürerek dolmuşa veren gençler otogar çıkışında Adana Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi ekipleri tarafından "şüpheli oldukları" gerekçesi ile durdurularak darp edildi. Dolmuşu durdurarak tekrardan otogara getiren polisler gençlerle birlikte tişörtlerin yanına gittiler. Tişörtlerin Kürtçe olduğunu gören polisler 'Bu ne lan' deyip tişörtleri gençlerin yüzüne fırlattı. Sonrasında gençleri darp eden polisler "konuşmazsanız sizin kafanıza sıkırsın kimsede öğrenemez" diyerek gençleri tehdit etti. Yaklaşık 2 saat sonra bırakılan gençlerden S.Ş. eve gelene kadar takip edildiklerini dile getirdi. A.Y. ve S.Ş. hukuki yardım talebiyle İHD Adana Şubesi'ne başvurdu.

(H. Merkezi)

"Kaza"ya tepki

Hakkâri Yüksekova'nın Akalın Köyü yakınlarındaki İpek yolunda annesiyle birlikte karşıya geçmek isteyen **Turgut Gezer** isimli çocuğa polis panzeri çarptı. Ağır yaralı bir şekilde Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma Hastanesi'nde akciğer ameliyatı olan ve halen yoğun bakımda bulunan çocuğun hayatı tehlikesi devam ediyor. Kazaya tepki gösteren yöre halkı olaydan sonra Van Karayolu'nu trafiğe kapatarak araçların geçişine izin vermedi. Yoğun asker sevkiyatının yapıldığı olay yerine gelen BDP'li belediye başkanları ve yöneticiler, Yüksekova kaymakamıyla görüştü. Kaymakam olay yerinde alt geçit yapılacağı sözü vererek olayla ilgili "soruşturma" başlatıldığını söyledi.

(H. Merkezi)

Kürt halkına saldırılar protesto edildi

Bursa Demokrasi Güçleri 15 Mayıs günü saat 18.30'da Kent Meydanı'nda yapılan kitlesel basın açıklamasıyla Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarını protesto etti. Açıklamada son süreçte artarak süren operasyonların bir an önce durdurulması, BDP'li belediye başkanları, yöneticiler ve binlerce çocuğun tutukluluk hallerine son verilmesi istendi. Eylem atılan slogan ve alkışlarla sona erdi.

(Bursa)

Kalbin, Göğsümde Atan İsyan Şimdi

Tanrı yerine koymuştu hükümdarlar kendilerini. İsyan, Allah'a şirk koşmaktı ve kutsal ayet tarafından bağışlanamaz suç mertebesinde kabul edilmekteydi. Ne de olsa, baskı ve sömürü aygıtı olan devletlerine meşruiyet kazandırmanın bir yolu bu. Tanrı devlette cisimleşen bir varlıktı. Devlette karşı gelmek, Tanrı'ya karşı gelmekti. O halde, kurulan darağaçlardaki yağlı urgan isyan eyleyenlerin gerdanında sıkıştırılır da sıkıştırılırdı.

Oysa, egemenliklerini kutsal buyruğa dayandıran zalimlerin bizzat kendileriydi Tanrıya şirk koşanlar. Ayet, Tanrının böylesi bir çıkışı asla affetmeyeceğini buyurmaktaydı. Ama onlar kendilerini, biat ettikleri Tanrıların yerine koymakta bir beis görmeyerek, hatta Tanrının bu konudaki cezalandırma telkeline açıktan bir saldırıyla, mazlumu öldürme hakkına çoktan kılıf bulmuşlardı.

Açlık ve yoksulluğun kader diye kanıksatıldığı mazlumlara hapisane, işkence ve idam, haliyle reva görülebilirdi. Ve sefalet, tıpkı bu yaka gibi öylesine yoğun yaşatılmaktadı ki o topraklarda; mazlum, isyan etmekten başka çare bulamaz. İsyan, egemenin indinde, onun anlayışına karşı her şeydir. Bir düşünce dahi isyana gebe olmaya muktedirse isyan derecesinde addedilebilirdi.

***

İran İslam Cumhuriyeti'nden bahse-

Birdenbire pervasızlaşmadı İran devleti. İran Kürtleri, örgütsel birlikleri yolunda adım attıkça vahşileşti İran rejimi

diyoruz. Binlerce yıllık uygarlığıyla övünen zalimane bir devletin Kürtlere yönelik baskısı, kaybetme ve idam haddine ulaşmış bulunuyor. Bu topraklarda yaşamıyor olsak, daha

önce tanık olmamız olsak, kendisiyle iktidarı bir kardeşlikte buluşan faşist Türk devletinin katliamlarına; "Yok" diyeceğiz, "Bir insan sırf Kürt diye, bu mezalime maruz bırakılmaz!" diyeceğiz. Ama öyle söyletmiyor gerçekler; İran devleti, dördü Kürt ve öğretmen olan beş kişiyi idamla katletti. Bitmiyor, sırada, adil yargılanma hakkından mahrum, ailesi ve avukatlarıyla götürülmeyen, işkence altında başta Kürt birçok tutsak, haklarını vermiş idam kararının infazını bekliyor.

İran devletinin icraatları sınırlı kalmıyor bunlarla. Sınırları aşan bir askeri saldırı halinde sürekli. Irak Kürdistanı'na geçişini önlemek ve oradan vurmak için PJAK gerillalarını, sınırlarının hemen ötesindeki köyleri bombalamak pervasızlığından taviz vermiyor. Ancak bu durum bile tali kalıyor sınırlar dâhilindeki uygulamaları karşısında. Nitekim, Kürtlerin yoğunlukta yaşadığı bölgede olağanüstü hal ilan edilmiş durumda.

Birdenbire pervasızlaşmadı İran devleti. İran Kürtleri, örgütsel birlikleri yolunda adım attıkça vahşileşti İran rejimi. İran Kürtleri, ayrı bir ulus oldukları gerçeğini ifadedendikçe saldırıları arttı İran rejiminin. Kürt halkına korku vermek için ne varsa yapmaya başladı ve yapıyor.

***

9 Mayıs sabahı dört Kürt öğretmen tut-

sak **Ey Raqib** marşını söyleyerek yürüdüler darağacına... Tanıdık geliyor, değil mi? Nasıl bu yaka zalimleriyle, o yaka zalimleri benziyorsa birbirlerine, mazlumları da, direnişçileri de benziyor. Egemenler hayatlarına kıymak istedi onların. Kendilerince de, yok etmek manasına gelen idam cezasıyla başara-bildiklerini sandılar. Oysa buna inat, ölümsüzlüğü haykıran bir marşla yürüdü direnişçiler.

İçlerinden biri organlarını bağışlamıştı daha önce. Kalbinin kendisi gibi isyanı başka bir işçi çocuğunun göğüs kafesinde atması için üstelik. **Ferzad** imiş adı ama **Siyamend** diye de çağırılmış. Bıraktığı mektubu okuyunca, boynunuzun yağlı urganca sıkıldığı hissine kapılıyorsunuz. Ama o kadar mı? Okuyunca mektubu, Siyamend'in kalbi, çatlatacakmış gibi atıyor göğüs kafesinizde.

Öğrencileri geliyor aklınıza Siyamend'in. Muhtemelen asimilasyon cenderesinde sıkıştırılmış Kürt çocukları onlar. Siyamend bir ışık huzmesiydi belki de onlar için, karanlığı parçalamaya muktedir. Artık darağacı sonsuz bir imge olarak kalacak bu küçük dimağlarda. Elbette en çok dik başını hatırlayacaklardır, öğretmenlerinin. Başka Siyamendler yetişecek o zaman...

Siyamend'i ve diğerlerini darağaçlarına yollayanlar! Şimdi ölen kim? Siyamend mi, insanlığınız mı?

Şerzan Kurt ve katledilen madenciler ölümsüzdür!

Heval Şerzan namirin!

Halkların Kardeşliği için Gençlik Platformu'nun çağrısı ile biraraya gelen öğrenci gençlik Şerzan Kurt'un katledilmesini ve faşist saldırıların hesabının sorulacağını haykırdı. 20 Mayıs günü saat 18.00'de Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle "**Şerzan'ın da, maden işçilerinin de katili devlettir**" yazılı pankart açarak Taksim Tramvay durağına doğru yürüyüşe geçti.

Alkış ve ıslıklarla Şerzan'ın katledilmesini protesto eden kitle sık sık "**Şehit namirin**", "**Şerzan yoldaş ölümsüzdür**", "**İntikam, intikam, intikam**" sloganlarını haykırdı. Tramvay durağında Gençlik Platformu adına yapılan basın açıklamasında Şerzan'ın vali ve emniyet müdürlüğünün bilgisi dâhilinde yaşanan faşist saldırılar sırasında polis tarafından katledildiği dile getirildi. Platform adına yapılan açıklamanın ardından Demokratik Yurtsever Gençlik tarafından da bir metin okundu. Açıklamada Şerzan'ın annesinin "**Şerzan'ın adını yaşatın**" çağrısına değinilerek "**Şerzan'ı mücadelemizde yaşatacağız**" denildi.

Oldukça kitlesel geçen eylemde gençliğin öfkesi dikkat çekiydi. Eylem sırasında özellikle maden işçileri ile ilgili atılan sloganlara çevreden geçenlerin alkışlarla destek verdiği göze çarptı. (İstanbul)

Mersin

Muğla'da gerçekleşen faşist saldırı sonucunda yaralanan Şerzan Kurt'un ölümünün ardından katlanan öfke, eylemlere dönüştü. Mersin'de Şerzan'ın yaşamını yitirmesinin hemen ardından YDG'nin de aralarında bulunduğu gençlik örgütleri basın açıklamasında Zonguldak'ta grizu patlaması sonucu hayatını kaybeden 30 maden işçisine de değindi ve "Zonguldak'ta 4 gün önce meydana gelen grizu patlaması sonucu göçük altında kalan 30 maden işçisi, 4 gündür verdikleri yaşam mücadelesini kaybetti. Şimdi yetkililer ve sorumlular da 'madencinin kaderinden' başlayıp 'takdiri ilahiye', 'sorumlular varsa gereken yapacaktır'dan girip 'kömür madenlerini kapatmak lazım'dan çıkan değerlendirmeler yapıyorlar, yapacaklar. Ancak biliyoruz ki on yıllardır meydana gelen göçüklerde yaşamını yitiren binlerce maden işçisinin katili bellidir" denildi.

Artvin

21 Mayıs Cuma günü saat 18.30'da şehir merkezinde Genç-Sen olarak Şerzan Kurt için basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirildi. Genç-Sen adına basın açıklamasını okuyan Mesut Aras "**Şerzan Kurt'un bedenindeki kurşunu taniyoruz! Bu faşist saldırıların hesabını mutlaka ama mutlaka soracağımızı bir kez daha haykırıyoruz.**"

İzmir

Muğla'da polis kurşunuyla hayatını kaybeden yurtsever öğrenci Şerzan Kurt'un ölümü nedeniyle Türkiye genelinde oturma eylemi yapma kararı alan Gençlik Sendikası üyeleri İzmir'de de 21 Mayıs günü saat altıda Alsancak Sevinç Pastanesi önünde bir araya gelerek Kıbrıs Şehitliği Caddesi'nde sloganlar eşliğinde yürüyüp basın metnini okuduktan sonra 5 dakikalık oturma eylemini gerçekleştirdi. Yürüyüş esnasında "Muğla'dan Zonguldak'a katil devlet hesap verecek", "Şerzan yoldaş ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Şerzan Kurt Muğla'da sivil faşistlerin ve kolluk kuvvetlerinin ortak planladığı saldırıda polis silahından çıkan kurşunla ağır yaralanmış ve 7 gün sonra yaşamını yitirmişti. Kurt, aydın Erdem ya da Ceylan Önkol gibi faşist TC'nin "açılımı"na kurban edildi!

Ege faşizme mezar olacak!

Ege Üniversitesi'nde **Türk Tarihi Topluluğu** adı altında örgütlenen faşist öğrenciler 14 Mayıs Cuma günü Topluluk adı altında "**İzmir in işgali ve acı yıllar**" adlı bir panel düzenleme niyetindeydiler. Bir gün öncesinden topluluğun başkanının faşist ve internette silahlı fotoğraflarının olduğunu öğrenen devrimci demokrat öğrenciler bir araya gelerek paneli yaptırmama kararı aldık. Panelin saatinden 2 saat önce panelin yapılacağı binanın önüne gelerek "Yaşasın halkların kardeşliği" başlıklı bildirimi dağıtıp panellerle durumu anlatıp paneli yaptırmayacağımızı söyleyerek geri çevirdik. Bunun üzerine faşistlerle aramızda çatışma çıktı ve faşistler kendilerine yakışır bir şekilde kaçtılar. Bizlerde daha sonra çatışmayı izleyen öğrencilere dönük ajitasyon çıktıktan sonra olası bir saldırıya karşılık toplu bir şekilde 6.cısı düzenlenen Canan Kulaksız alternatif barış şenliği alanında yer aldık.

(İzmir YDG)

Dersim'de Operasyonlar Devam Ediyor

Dersim'de aylar önce başlayan operasyonlar genişleyerek devam ediyor. Helikopterler durmadan çalışırken, özellikle **Pülümür** ve **Nazimiye** ilçeleri ile **Mazgirt** kırsalında stratejik noktalar Kobra tipi helikopterlerle bombalanıyor. Pertek ve Hozat ilçeleri arasındaki kırsal alanda da gündüzler başlatılan operasyon devam ediyor. **Zêvê, Ardıc ve Kırmızı Dağ** eteklerinde yoğunlaşan operasyonda yüksek yerlere de Skorski tipi helikopterlerle indirme yapılıyor.

Demokratik Yurtsever Gençlik üyeleri, bölgede sürdürülen operasyonlar ve Munzur Vadisi üzerinde yapılan barajları protesto etti. **16 Mayıs Pazar** günü otobüslerle kent merkezine 20 kilometre uzaklıkta olan Halbori Gözeleri'ne gelen yüzlerce DYG'li, "**Munzur'da barajlara, Kürdistan'da savaşa hayır**" pankartını açarak yürüdü. Gözelerde saygı duruşunda bulunulduktan sonra bölgede süren operasyonlar ve barajlara dikkat çekildi. Kürt gençleri üzerinde yozlaştırma ve asimilasyon politikalarının yürütüldüğü belirtilirken, Kürt öğrencilere yönelik linç girişimi ve saldırılar kınandı. Burada piknik gerçekleştiren DYG'liler daha sonra gözelerden ayrıldı. (Erzincan)

BDP'DEN CANLI KALKAN EYLEMİ

Son günlerde bahar aylarının gelmesiyle birlikte devletin gerillaya yönelik operasyonları da yeniden bir hız kazandı. Uzun zamandır sınır bölgelerine yapılan askeri sevkیات sonunda "meyvelerini" vermeye başladı. TC ordusu yeniden sınır içinde ve sınır ötesinde operasyonlarını başlattı.

Tüm bu operasyonlar sürerken 16 Mayıs'ta BDP de operasyonların durdurulması için canlı kalkan olarak bölgeye gitti. Aralarında BDP yöneticilerinden Selahattin Demirtaş ve Gültan Kışanak gibi milletvekillerinin de bulunduğu kitle büyük bir konvoyla Diyarbakır'ın Lice ilçesine giderek

(Mersin)

Merhaba,

Mektubum sizlere ulaştığında bir komplo sonucu tutuklanmamın üzerinden yaklaşık 9 ay geçmiş olacak.

Bu süre içinde henüz mahkemeye çıkarılmadığıma da hemen belirteyim. İddianame ve ilk duruşma tarihi açıklanana da henüz birkaç hafta oldu. İlk duruşmanın tarihi **26 Ağustos 2010!** Yani tutuklanmamın üzerinden tam bir yıl geçmiş olacak. Bunun, sorgusuz-sualsiz, peşin cezalandırma mantığının ürünü olduğu çok açık.

İnsanların bir yıl gibi uzun bir süre hiç mahkemeye çıkarılmadan hapse tutulması bile tek başına, devletin kendi hukuku içinde dahi, açık bir hukuksuzluk örneği oluşturmaktadır. Ancak duruşma tarihine ilişkin sorunun sadece bununla bitmiyor. Duruşmanın adli tatile denk gelmesi, bunun için de duruşmaya, görevli değil, nöbetçi heyetin bakacak olması gibi dezavantajlı bir durum da cabası!

Duruşmaya ilişkin bu durumun yanı sıra, esas olarak iddianame üzerinde durmak istiyorum. İddianameye bakacak olursak, Umut Yayımcılık ve bünyesinde çıkan İşçi-köylü Gazetesi, Partizan Dergisi ve YDG "yasadışı" (ve haliyle) yani bu durumda çalışanları da "yasadışı" faaliyet yürütmüş oluyorlar! Çünkü bana yönelik olarak iddianamede gazete çalışmasının dışına çıkan, demokratik alan faaliyetlerini kapsamayan hiçbir "delil" yoktur.

İddianameye "delil" olarak konulara birkaç örnek verecek olursak; bunlar, yaşanan bir gözetim haber vermek için arama ve buna karşılık -açıkça belirtilen şekilde- merkez büroya haber verilip-verilmediğini sorma vb. mahiyette yapılan -hem de gazetenin irtibat telefonundan- görüşmeler, büro kirası, elektrik, telefon faturaları gibi gazeteyle ait olduğu açıkça belirtilen hesaplar ve gazete yayımlanmış olan iki röportaj-haber! Ki bunlarda "suç unsuru" varsa zaten gazeteyle dava açılmıştır, ikinci bir dava açılmaz, açılmamışsa zaten "soru" da yok demektir, ayrıca kamuoyuna açık yayımlanabilecek röportaj-haberlerdir, böyle de yapılmıştır.

Bunlar dışında bana dönük ne bir "kanıt" ne bir tanık ne de bir ifadenin yer aldığı bir iddianame ile, "yasadışı örgüt üyeliği" ile suçlanmaktayım.

Buradaki niyet açıktır ki, muhalif basını ve çalışmalarını susturmak-etkileştirmek! Halka sistemin gerçek yüzünü göstermeyi-teşhir etmeyi kendine görev edinen muhalif (sosyalist) basının ve çalışanlarının meşruluğuna-haklılığına gölge düşürmektir! Ezilen işçi ve emekçilerden soyutlama, yalnızlaştırmak ve böylelikle sistemin gerçekliğinin geniş yığınlar tarafından anlaşılmasının-kavranmasının önünü kesmektir!

Ve bunu yaparken de, kendi hukukunu çiğnemekten bile çekinmemektir! Bu hukuksuzluk ise sadece benim komplo ile tutuklanmamda ve bir yıl süreyle mahkemeye çıkarılmamla sınırlı değildir.

Umut Yayımcılık, İşçi-köylü, Partizan, YDG vd. yayınları, mevcut sistemin hukuk kuralları çerçevesinde çıkmaktadır. Yine aynı hukuk kuralları içerisinde devlet tarafından vergilendirilmektedir. Yani devlet finansmanının bir bölümünü de "yasadışı" ilan etmeye çalıştığı bu yayınların gelirinden elde etmektedir!

Bu durumda ortada bir "yasa dışılık" varsa, bu da devletin kendi hukuk kuralları içerisinde, bilgisi-izni dahilinde gerçekleşiyor demektir.

Kıscacı devlet bana dönük bu iddianame ile birlikte aynı zamanda kendi kendini de suçlu ilan etmektedir!

Bu mektupla amacım, komplo ile başlayan ve devam eden hukuksuzluğu, başta İşçi-köylü Gazetesi okurları olmak üzere, geniş kamuoyuna teşhir etmektir. Bunun yanı sıra da -ve esas olarak- hiçbir komplo ve hukuksuzluğun, haklılığımızı-meşruluğumuzu ortadan kaldıramayacağını, muhalif-özgür basının susturulamayacağını, bir kez daha buradan haykırmaktır.

Suzan Zengin
Bakırköy Kadın Hapishanesi
Mayıs 2010

Cumartesi Anneleri Bu Ülkenin Vicdanıdır!

268 haftadır her Cumartesi çocuklar, eşler, analar, kardeşler ve babalar toplanıyor Galatasaray Lisesi önünde. Onları bir araya getiren şey aynı acıları paylaşıyor olmak. Hepsinin isteği yıllardır kayıp olan yakınlarının akıbetlerini öğrenebilmek.

15 Mayıs günü yine aynı yerde toplanan kayıp aileleri teker teker söz olarak yakınlarının nasıl kaybolduğunu anlattı ve sorumluların cezalandırılmasını istedi.

Sonrasında TBMM İnsan Hakları Komis-

yonu Başkanı Zafer Üskül söz alarak; "**Son yıllarda insan hakları ihlalinin azaldığını(!), güvenlik güçlerinin eğitildiğini ve yaşanan olayların üzerine gittiklerini söyleyerek kayıplar için de ellerinden geleni yaptıklarını yapacaklarını**" iddia etti. Üskül'ün konuşması üzerine, 95 yılından beri kayıp olan Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız "**Bu güne kadar aynı şeyleri söylediniz ama hiçbir sonuç çıkmadı, oğlum kaybolalı 15 yıl oldu. Benim ömrüm 15 sene daha yetecek mi ona ne olduğunı öğrenmeye?**" diyerek tepki gösterdi.

Eyleme katılan BDP'li Milletvekillerinden Şerafettin Halis ve Ufuk Uras da söz aldı. Şerafettin Halis "bu acıların son bulmasının yolu daha fazla birlik olmaktan ve daha fazla mücadele etmekten geçiyor. Biz bu direnişi devam ettirmesek sistemin bize verebileceği bir şey yoktur" dedi.

Milletvekillerinin konuşmalarının ardından Hasan Ocak'ın kız kardeşi Maside Ocak'ın okuduğu basın açıklaması ile eylem sona erdi.

Daha Ne Bekliyorsunuz?

Cumartesi Anneleri eylemlerinin 269. haftasında da Galatasaray Lisesi önündeki yerle-

rindeydi. Bu hafta 18 Mayıs 1994'de Diyarbakır Lice'de gözaltına alınarak bir daha kendilerinden haber alınmayan İkrâm İpek, Servet İpek ve Seyithan Yolur'un akıbeti soruldu.

'94 yılında Türel Köyü Dahlezeri Mezrası'na gelen askerler ilk önce köyü ateşe verdiler arkasından da çok sayıda insanı gözaltına aldılar. Sonrasında gözaltına alınanların çoğu bırakılırken İkrâm İpek, Servet İpek ve Seyithan Yolur'dan bir daha haber almadı.

Basın açıklamasını okuyan İHD Gözaltında Kayıplar Komitesi adına sanatçı Zeynep Tanbay ailelerin Genelkurmay'a, OHAL Bölge Valisi'ne, Diyarbakır DGM Başsavcılığı'na, Lice Savcılığı'na ve Lice Jandarma Komutanlığı'na yaptıkları başvuruların sonuçsuz kaldığını söyleyerek, o tarihte köye operasyon yapıldığının da inkâr edildiğini ve ailelere "**oğullarınızı PKK kaçırmıştır**" denildiğini söyledi. Bunun üzerine AİHM'e başvuran ailelerin davayı kazandığını ve AİHM'in oy birliği ile "köy yakmaktan, insan kaybetmekten" Türkiye'yi mahkûm ettiğini belirten Tanbay "**Failler belli, işlenen suç sabit, daha ne bekliyorsunuz?**" diye sordu.

Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç Ölümsüzdür!

17-31 Mayıs Kayıplar Haftası etkinlikleri kapsamında ICAD, YAKAY-DER, İHD ve ESP, Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç'u mezarları başında andı. 19 Mayıs günü Gazi Mahallesi Eski Karakol durağında Gazi Mezarlığı'na kadar gerçekleşen yürüyüşte "**Hasan Ocak'ın katili, gözaltında kayıpların faili Ergenekon Devletidir**" yazılı pankart açılarak "**Hasan Ocak ölümsüzdür**", "**Rıdvan Karakoç ölümsüzdür**" sloganları atıldı. Hasan Ocak'ın mezarı başında gerçekleştirilen anmada kardeşi Ali Ocak ve Karakoç'un abisi Hasan Karakoç birer konuşma yaptı. Ali Ocak "**Bin sene de geçse kayıpların akıbetini soracağız**" derken, Hasan Karakoç ise failerin bulunmasını ve yargılanmasını istedi.

Anmada konuşma yapan ESP Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** kaybetme politikalarının sürdürdüğünü belirtti. Konuşmalarından 27 Ekim 1997'de Kilis'te katledilen 6 devrimciden biri olan Müslüm Akpol'un mezarı başında da bir anma yapıldı. (İstanbul)

Madencileri de hasta tutsakları da katleden aynı zihniyet!

Güler Zere'nin devletin elinden çekilip alınmasını sağlayan Hasta Tutsaklara Özgürlük eylemine Güler'in şehit düşmesinin ardından da devam edildi. 14 Mayıs günü Taksim tramvay durağında biraraya gelen kitle "**Adli tıp bir suç örgütüdür**", "**Hasta tutsakları öldürtmeyeceğiz**" dövizleri taşıdı ve slogan ve marşlarla Galatasaray Lisesi'ne yürüdü.

Burada basın açıklamasını okuyan Bektaş Kızıloca, "**Güler Zere ismi devletin katliamcı yüzüne eklenen bir isim olmasının yanında, zaferle sonuçlandırdığımız ortak mücadelemizin de sembolü haline gelmiştir. Ölümün kıyınıdaki Abdullah Akçay'ın, Aynur Epli'nin, Halil Güneş'in, İsmet Ayaz'ın, Yaşar İnce'nin, İnyet Mete'nin ve daha kim bilir kaç ölümcül hasta tutsağın hayatı şimdi bizim mücadelemize bağlıdır**" dedi.

21 Mayıs günü saat 19.30'da yine Taksim Tramvay durağında bir araya gelen kitle "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" yazılı pankart ve hasta tutsakların resimleriyle birlikte yürüyüşe geçti. Eylem boyunca hasta tutsaklara özgürlük talebi haykırılırken devlet tarafından katledilen Güler Zere de atılan sloganlarla sık sık anıldı.

Mephisto Kitapevi önüne gelindiğinde **Süreyya Karacabey** tarafından Güler Zere için yazılan bir metin okundu. Galatasaray Lisesi önünde okunan basın açıklamasında Zonguldak'ta maden işçilerini katleden zihniyetin hasta tutsakları demir parmaklıklar ardında ölüme terk ettiği dile getirildi. Eyleme Abdullah Akçay'ın küçük kız kardeşleri de katılarak ağabeylerinin resimlerini en önde taşıdı. (İstanbul)

Mahkemenin gidişatı hukuksuz!

4 yılı aşkın süredir Sincan hapishanesinde tutuklu bulunan TKP/ML tutsakları, 18 Mayıs'ta görülen duruşmalarında tutukluluklarının hukuksuzluğundan bahsettiler. 5. yıla giren mahkemede "Terör örgütü kurmak ve yönetmekle" yargılandıklarını ifade eden tutsaklar, "**Terör; korku salmak ve yıldırım**" olarak tanımlandığında bunu yapanın devlet olduğunu tartışmaya bile gerek olmadığını belirttiler. "Bu coğrafyada yaşananlara bakıldığında

devletin bu niteliği çıplak bir şekilde görülecektir" dediler. Duruşmada İbrahim Kaypakaya'yı ve Mayıs ayı şehitlerini de anmayı unutmayan tutsaklar; İbrahim Kaypakaya'nın ortaya koyduğu programatik görüşlerinin, o güne kadar söylenmeyen, bugün artık burjuva basında çokça tartışılan **Kezallizm'in niteliği ve Kürt Ulusal Sorunu** hakkında net tespitlerle dolu olduğu ve bu tespitler bile başlı başına devlet için önemli bir tehlike olarak

görüldüğünü ifade ettiler. 18 Mayıs'ta bilerek ve tasarlayarak onu katleden güçleri bir kez daha lanetliyor ve Kaypakaya'yı saygı ile anıyoruz, onu mücadelede yaşatmaya söz veriyoruz" dediler.

Mayıs ayında şehit düşen Denizleri,77'de 1 Mayıs'ta katledilen 38 insanı ve Hasanpaşa'da katledilen İsmail Oral ve Hatice Dilek'i de unutmayan tutsaklar "tüm katledilen devrimci ve komünistleri saygı ile anıyoruz ve katliamları lanetliyoruz" dediler.

(Ankara'dan bir İK okuru)

Rektörlük Protestosu

Diyarbakır'da bulunan 100 sivil toplum örgütü ile meslek odaları, Dicle Üniversitesi'nde Rektör **Ayşegül Jale Saraç**'in seçilmesiyle birlikte üniversitede cemaat yönetiminin hakim olduğunu ve başlayan baskıcı, ötekileştirici politikaların kaygı verici olduğunu belirterek bu politikalara son verilmesini istedi.

20 Mayıs'ta Diş Hekimliği Fakültesi önünde biraraya gelen Dicle Üniversitesi İzleme Komisyonu buradan Rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçti. Dicle Üniversitesi öğrencilerinin de destek verdiği eylemde "Cemaat üniversitesi değil özgür-demokratik Dicle Üniversitesi" pankartı açan kitle Rektörlük binasının önüne basın açıklamasını gerçekleştirdi. Açıklamada; öğrencilere açılan soruşturmaların geri çekilmesini ve cemaat kadrolaşmasının son bulması gerektiği vurgulandı. Kitle daha sonra sembolik oturma eyleminin ardından dağıldı. (Amed YDG)

Tekirdağ'da yeni müdür, eski saldırlılar

Tekirdağ F Tipi Hapishane'de 1. Müdürün değişmesiyle yıllara varan hak gaspları vs. yaşanırken, şimdi de 2. Müdürün değişmesiyle yeni saldırlılar gündeme geldi. Yeni müdür geldiğinden beri tam bir provokatör olarak çalışmakta, gerginlik yaratmak için her fırsatı değerlendirmekte. Bu zat kimi tutsakları itirafçılığa zorlamaktan, tehditle "**mücadeleyi bırakın**" telkinlerine, hücre baskınlarından daha birçok keyfi uygulamaya kadar uzanan "yaratıcılıkla" uygulamalar gerçekleştirilmekte.

Fehmi Karaman isimli tutsağın gazetemize yazdığı habere göre, 6 Mayıs günü de sabah sayımında hücrelere gelen 2. Müdür, hücrede bulunan "toplari" "yasak haberleşme toplari" diyerek tutsakları saldırmıştır. Tutsakları kollarından ve bacaklarından tutarak ya duvara yaslayıp sıkıştırarak ya da yere yatırarak hücrenin sağını solunu aramaya başlamıştır. Böylece rutin sayımı da aramaya çevirmiştir.

Bu saldırıda hızını alamayan şahıs, Fehmi Karaman'ın bulunduğu hücreye geçerek arama yapmak istemiş, tutsakları zorla havalandırmaya çalışmaya çalışmıştır. Tutsakların bu keyfiyete direnmesi üzerine müdürün üç gardiyanını tutsakların üzerine salmasıyla da

arbede yaşanmıştır. Bu boğuşma sırasında hücre savaşı alanına dönmüş, Karaman'ın vücudunda sıyrık ve soyulma meydana gelmiştir. Bu darbeler, revir doktoru tarafından da tespit edilmiştir. Tutsakların savcılığa yaptıkları suç duyurusu karşısında bir şey yapılmamış, hücrenin durumu tespit ettirmek için aynen bırakan tutsakların bu talebine bir yanıt gelmemiştir.

Ve artık F tiplerinde adet olduğu üzere tutsaklar hakkında disiplin soruşturması açılmıyor. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da hapishane müdürlerinin-görevlilerinin tutsaklar üzerinde güç ve otorite kurmak gibi sefil güdülerinin tatmin nesnesi olmayacaklarını ifade eden tutsaklar, boyun eğmeyeceklerini tekrar ediyorlar.

(H. Merkezi)

Hacıbektaş'ta Mahsuni anması

Hacıbektaş'ta 15-16 Mayıs günleri arasında Aşıklar (Ozanlar) Bayramı yapıldı. Aynı zamanda Mahsuni Şerif, mezarı başında anıldı. İki gün boyunca paneller verildi, şiir yarışmaları yapıldı. 15 Mayıs günü Mahsuni'nin mezarının olduğu Çilehane'ye bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüş sırasında "18 Mayıs'ı unuttuk, unutturmayacağız" yazılı kuşlamalar yapıldığı öğrenildi. Konuşmalarda Alevilerin ve diğer azınlıkların egemenler tarafından asimile edilmeye çalışıldığı vurgulandı. Eğitim-Sen'in de destek verdiği anmalar ozanların atışmaları ve beste yarışmalarıyla son buldu. (Hacıbektaş'tan bir İK okuru)

Engelliler Sorununda Üretilen Kısır Döngü

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Engelli Hakları Komisyonu 15 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaparak devletin engelli vatandaşlara yaklaşımına dikkat çekti.

Açıklamayı okuyan **Şahin Akşay**, devletin bu alanda yaptığı çalışmaların, engellileri kamuoyu önünde küçük düşüren, engelli vatandaşları toplum içinde sürekli olarak yardıma muhtaç, irade sahibi olmayan ve sadece başkalarının ihsanları ile yaşayan acınası bireyler bütünü olarak betimleyen nitelikte olduğunu belirtti. Engelli vatandaşların toplumsal yaşamın her türlü alanında yer ve görev alması gerektiğini vurgulayan Akşay, "engelli bireye yaklaşım sosyal devlet olgusunun olmadığı devirlerdeki vicdanların lütfü ile korunan bir kişilik olarak değil, engelli bireyin önünü açan, onun kendisini ifade etmesine fırsat eşitliği sağlayacak şekilde olmalıdır" dedi. (H. Merkezi)

Polis terörü devam ediyor

8 Mayıs Cumartesi günü Gençlik Federasyonu kurultayına polis saldırdı. İstanbul'da Gençlik Federasyonu üyelerinin Sağlık Ocağı'nın bulunduğu caddeye asmış olduğunu bayraklar TMS polisleri tarafından indirilmesini, bunu üzerine Federasyon üyeleri indirilen flamaların yerine yenilerini asmışlardı. Ardından TMS polisleri tekrar akreplerle mahalleye girerek yeniden flamaları indirmeye kalkmış bunun üzerine Gençlik Federasyonu üyeleri tarafından müdahale edilmiştir. Çatışma çıkmış kitle "**Katil polis mahalleden defol**" ve "**Güler Zere ölümsüzdür**" sloganlarını atarak taşlarla polise karşılık vermiştir. Çatışma mahallede bulunan diğer kurumların ve gençlerin katılımı ile büyümüştür.

Polis yine mahalleyi gaza boğmuş ve geliş güzel çevreye gaz bombası atarak mahallede terör estirmiştir. Çatışma akşam saatlerine kadar sürdü ve kitlenin dağılması son buldu. 6 kişi gözaltına alındı. (Okmeydanı Partizan)

Gençlik Federasyonu Üyeleri Tutuklandı

Erzurum Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı'ndan açılan soruşturma kapsamında Erzincan'da 15 Mayıs Cumartesi günü sabah saat 06.00 civarında polis tarafından Erzincan Gençlik Federasyonu üyelerinin evleri basılarak 8 kişi gözaltına alındı. Baskınlar sırasında uzun namlulu silahlar kullanılırken, evlerdeki bilgisayar ve CD'lere el konuldu. Aynı gün Erzincan'daki soruşturmaya ilişkin olarak İstanbul'da da iki kişi gözaltına alınarak uçakla Erzurum'a getirildi. Gözaltına alınan 10 kişiden 2'si 18 Mayıs Salı günü savcılıktan serbest bırakılırken 8 kişi mahkemeye sevk edildi. Geç saatlere kadar süren mahkeme sonucu **Mahir Arslan**, Mehmet Aracı, **Sercan Ahmet Arslan** ve Sevgi Dalyan tutuklanarak Erzurum E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne götürüldü. (Erzincan)

(Erzincan)

Hesaplaşma, kopuş ve yeni bir yol; İbrahim Kaypakkaya!

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın fikirleri ve tezleri katledilişinin 37. yıldönümünde, 16 Mayıs Pazar günü İstanbul'da bir panelde tartışıldı.

Partizan tarafından "**Hesaplaşma, Kopuş ve Yeni Bir Yol; Kaypakkaya**" adıyla örgütlenen panelde Kaypakkaya şahsında devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi. Açılış konuşmasını yapan **Serkan Gümüşbaş** düşüncelerini kitlelerin ateşinde alazlandıran Kaypakkaya'nın, günümüzde yaşanan birçok politik gelişmeye, tespitleriyle (Kemalizm, Kürt ulusal sorunu gibi) ışık tuttuğunu vurguladı.

İki konu başlığıyla ele alınan panelde birinci oturumda "**Türkiye'de Devlet ve Resmi İdeoloji**" konusu ele alınır-

ken ikinci oturumda ise "**Ülkemizde Devrim ve Demokrasi Sorunu**" tartışıldı. İlk oturum, araştırmacı-yazar **Ali Sait Çetinoğlu**, akademisyen yazar **Osman Özarslan** ve Partizan adına **Eren Korkmaz**'ın katılımıyla gerçekleşti. İlk konuşmacı olarak sözü alan araştırmacı-yazar **Ali Sait Çetinoğlu** Kaypakkaya'nın düşmanı çok net bir şekilde tahlil ettiğini ifade ederek, kendisinin de bu bağlamda konuşmasını "rejimin tarihi arka planı" noktasında yapacağını söyledi. Çetinoğlu konuşmasını şu sözlerle sonlandırdı: "Ülkemizde resmi tarihe ve ideolojisine darbe vuran Kaypakkaya yoldaştır. Kaypakkaya yoldaşı diğer devrimci önderlerden ayrılan önemli özelliklerinden birisi de Ermeni

soykırımına dair ilk söz eden olmasıdır."

Osman Özarslan ise; '68 devrimcilerinin mevcut sistemle ilişkilerinde belli noktalarda kopuş sağlayamazken Kaypakkaya'nın bu konuda çok net biçimde düşüncelerini ortaya koyduğunu belirtti. Özarslan konuşmasında ayrıca Kaypakkaya'nın bazı düşüncelerine eleştiri getirdi. Faşizm olgusunu farklı değerlendirdiğini söyleyen Özarslan, İbrahim'in sosyo-ekonomik yapı tahliline yönelik eleştirilerini dile getirdi. Özarslan'ın ardından Eren Korkmaz, İbrahim için yapılan önceki sempozyumda Kaypakkaya'ya

pan bir çok yönünün (ülke tahlili, Maoizm'i savunması vs.) yok sayılmasının rahatsız edici olduğunu vurguladı.

İkinci oturumda ise ilk konuşmayı BDP milletvekili **Şerafettin Halis** gerçekleştirdi. Halis, Kaypakkaya'nın Kürt halkı ile ilgili düşünceleriyle de diğer

devrimcilerden farklı olduğunu söyledi ve '71 devrimci çıkışının ortaya çıkardığı fırsatların aslında devrimciler tarafından gerçek anlamıyla kullanılmadığı ve özellikle din ve devrim ilişkisinin kurulmadığı yönündeki eleştirilerini dile getirdi. Ardından Partizan Temsilcisi **Birkan Mengütay**, TC'ye karşı verilen demokrasi mücadelesi ile silahlı mücadele arasında kopmaz bir bağ olduğuna değine-

rek, Kürt ulusal hareketinin deneyimlerinden örneklerle konuşmasını somutladı.

Sunumların ardından soru-cevap bölümüne

geçildi. Bu bölümde Özarslan'ın eleştirilerine, BDP'nin siyasi partilerin kapatılmasına ilişkin tutumuna ve Partizan'ın önümüzdeki süreçte nasıl bir mücadele hattı izleyeceğine dönük sorular soruldu. *Serbest Kürsü* bölümünde ise Kaypakkaya ile ilgili düşünceler aktarıldı.

Kapanış konuşmasını yapan **Betül Kılıçaslan** ise Kaypakkaya'nın düşüncelerinin tartışılmasının oldukça önemli olduğunu altını çizerek onun düşüncelerinin "ateşten gömlek" olduğunu belirterek Kaypakkaya'nın tezlerinin günümüzde hala canlı ve diri olmasına değindi ve "bunun nedeni onun 71 devrimci çıkışında ileriye sürdüğü ve pratiğe döktüğü tezlerdir" dedi.

İstanbul

* Gülsuyu

Kaypakkaya, 18 Mayıs günü Gülsuyu'nda Partizan tarafından düzenlenen coşkulu ve kitlesel bir eylemle anıldı. Akşam saatlerinde Son Durakta toplanmaya başlayan kitle, kortej oluşturarak, festival alanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşte İbrahim, Haki Karer ve Dörtlerin mücadelesinde hala yaşıyor oldukları gür sloganlarla ifade edildi. Yol boyunca katılımların da yüksek olduğu eyleme BDP, ESP ve PDD de destek verdi.

Pankartlarla süslenen toplanma yerinde anma, saygı duruşu ve açıklama ile başladı. Açıklamanın ardından BDP Maltepe İlçe Başkanı **Sabit Burdu** söz aldı. Sık sık coşkulu sloganların atıldığı anma sinevizyon gösterimi ve Grup İsyan Ateşi'nin ardından sona erdi.

* Gazi Mahallesi

23 Mayıs günü saat 19.00'da Eski Karakol önünde bir araya gelen kitle TKP/ML'nin dört Genel Sekreterinin resminin olduğu bir pankartı açarak yürüyüşe geçti. Kaypakkaya'nın resimlerini taşıyan kitle alkış, ısıklık ve zılgıtlarla Eski Karakol önünden coşkulu sloganlarla Cem evi önüne kadar geldi. Burada Partizan adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada Güler Zere'nin de ve maden işçilerinin öldürülmesinin de sorumlusunun devlet olduğu ifade edildi. Açıklamaya DHF, ESP, PDD ve Sosyalist Parti de destek verdi.

* Yıldız Teknik Üniversitesi

Yeni Demokrat Gençlik (YDG) 18 Mayıs'ta Yıldız Teknik Üniversitesi Beşiktaş Kampüsü'nde düzenlediği basın açıklaması ile Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'i andı. "**Komünist bilinç, çelikten irade, davaya adanan yaşamdır Kaypakkaya**" pankartının açıldığı eylemde, kampüs içinde ÖGB ve sivil polisin yoğun önlemler almış olması, Kaypakkaya korkusunun hala sürdüğünü bir kez daha gösterdi!

* Kartal

18 Mayıs günü Kartal Kurfalı Mahallesi Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği'nde düzenlenen anma saygı duruşuyla başladı. Kısa bir açılış konuşmasının ardından Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun devamında şiirler okundu ve

Partizan adına bir konuşma yapıldı. Derneğin bünyesinde çıkan müzik grubu ve Meydan'ın ezgileriyle anma sona erdi.

Amed

İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler Dicle Üniversitesi'nde YDG, DYG, SGD ve DGH tarafından 20 Mayıs Perşembe günü ortak yapılan bir basın açıklamasıyla anıldı. Kitle "**Şehid Namının**", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "**Ey Şehid Riya De Riya Me Ye**", "Şerzan Yoldaş Ölümsüzdür" sloganları eşliğinde yürüyerek Fen-Edebiyat Fakültesi önüne geldi. "**İbo, Haki, Dörtler... Unutmadık, Unutturmayacağız!**" pankartı arkasında bir araya gelen kitle burada Mazlum Doğan, Haki Karer, Dörtler, Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Arslan ve İbrahim Kaypakkaya'nın resimleri üzerine çiçekler bıraktı. Şerzan Kurt'un öldürülmesini de kinayan kitle daha sonra saygı duruşu gerçekleştirdi. Basın açıklamasında; "Düşen bütün yiğit devrimcilere tekrar zafer sözü veriyoruz" denildi. (Amed YDG)

Ankara

* Bu yıl Ankara Merkez'deki Kaypakkaya, 4'ler ve Haki Karer anması 18 Mayıs günü gerçekleştirildi. Yüksel Caddesi'nde toplanan kitle burada sloganlarla eylemi başlattı. **Partizan** ve **YDG** ile birçok kurumun ortak örgütlediği eylem Sakarya Meydanı'na yürünmesiyle devam etti. Burada ortak metin okundu. Açıklamanın ardından **Keçiören Dayanışma Evi Müzik Topluluğu** bir müzik dinletisi gerçekleştirdi.

* 20 Mayıs günü Cebeci Kampüsü'nde İbrahim Kaypakkaya'yı, 4'leri ve Haki Karer'i anma etkinliği gerçekleştirildi. Eğitim Bilimleri Fakültesi önünde toplanarak sloganlarla yürüyüşe geçtik. Kantinleri dolaşarak arkadaşlarımızı etkinliğimize davet ettik. EBF Kantininde etkinliğimizi başlattık. YDG, DYG, Gençlik Muhalefeti ve Öğrenci Kolektifleri olarak örgütlediğimiz etkinlik şehitleri-

miz anısına saygı duruşunda bulunulmasıyla başladı. Saygı duruşunun ardından şiir dinletisi gerçekleştirildi. Etkinlik günü aldığımız Muğla Üniversitesi öğrencisi yurtsever arkadaşımız Şerzan Kurt'un ölüm haberi kinimizi daha da büyüttü. "Hewal Şerzan Ölümsüzdür" sloganlarımızla selamladığımız Şerzan Kurt'u kavgamızda yaşatacağız.

(Cebeci YDG)

* Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde İbrahim Kaypakkaya, 4'ler ve Haki Karer anması gerçekleştirdik. **YDG, DYG, Öğrenci Kolektifleri, DGH** ve **SGD** olarak örgütlediğimiz etkinliğe Kütüphane önünde toplanarak başladık. "**Şehitlere Devrim Sözüümüz Var, Bu Çelik Aldığı Suyu Unutmayacak**" yazılı ortak pankartımızın arkasında yürüyüşe geçerek kampüsü dolaştık, ajitasyon konuşmaları ile herkesi eylemimize katılmaya, şehitlerimizin anısına sahip çıkmaya çağırдық. Yürüyüşümüzü tamamladıktan sonra Kütüphane önündeki çimlere geçtik, buradan Halkın Takımı Beşiktaş Çarşı Tiyatro Grubu Kaypakkaya'ya dair bir tiyatro gösterimi sundu.

(Beytepe YDG)

Antakya

İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü ile ilgili DISK, KESK, SES, Partizan ve DHF bir toplantı yapıp, günün anlam ve önemini belirttiler. Ardından Saray Caddesi'nden şehir merkezine yürüyüş yapıldı. Daha sonra bir panel yapıldı. Panele Hidir Gürz, Ayşe Yumlu Yeter, İrfan Babaoğlu konuşma yaptı.

İzmir

17 Mayıs Pazartesi günü Dokuz Eylül Üniversitesi'nde saat 12.30'da aralarında YDG'nin de bulunduğu birçok gençlik örgütleri tarafından düzenlenen yürüyüş ve basın açıklamasıyla ve 18 Mayıs saat 12.30'da Ege Üniversitesi'nde yapılan yürüyüş ve basın açıklamasıyla Kaypakkaya anıldı.

18 Mayıs'ta saat 18.30'da Konak'ta devrimci kurumların örgütlediği ve birçok siyasi parti sivil toplum örgütlerinin katıldığı bir anma gerçekleştirildi. Konak Telekom önünden yürüyüşe geçen kitle, trafiği tek yönlü kapatarak eski Sümerbank önüne yürüdü. Basın açıklamasının ardından Yenikapı Tiyatro Topluluğu *Palto* adlı oyunu sergiledi.

Bursa

İbrahim Kaypakkaya katledilişinin 37. yıldönümünde **Partizan, ESP, DHF, SDP, Sosyalist Parti, BDP** ve **SODAP** tarafından düzenlenen bir yürüyüşle anıldı. 18 Mayıs günü Osmangazi metro istasyonu önünde toplanan kitle Kaypakkaya'nın fotoğraflarının olduğu pankartları açarak Kent Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Burada Mayıs şehitleri nezdinde devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından katılan kurumlar adına bir basın açıklaması okundu. Açıklamada Kaypakkaya'nın fikirlerinin "**ihtilalci komünizmin en tehlikeli biçimi**" olarak geçtiği

ve bu nedenle Diyarbakır Zindanında işkencede katledildiği ifade edildi. Eyleme BDSP ve Köz de destek verdi.

Mersin

Mersin'de bu sene İbrahim Kaypakkaya'yı bir piknik gerçekleştirerek andık. Müzik ve tartışmalarla Kaypakkaya'yı anlamaya, anlatmaya çalıştık. Özellikle politik özünden sıyrıp salt direniş öyküsüyle ele alınmaya çalışıldığı bu süreçte bu konuya daha bir dikkat çekerek onun özellikle Halk Savaşı stratejisini anlamaya daha çok çaba sarf etmemiz gerektiğini vurguladık. Oyunlarımız ve bilgi yarışmamızın daha bir coşkulandırdığı anmamızı 68'liler Ormanı'nda gerçekleştirdik.

Çanakkale

İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için **DGH** ve **YDG** imzalarıyla örgütlenen basın açıklaması Truva Atı'nın önünde gerçekleştirildi. İbrahim'in resimlerinin de taşındığı basın açıklaması sloganlarla sona erdi.

Aynı gün yine aynı kurumların ortak örgütlediği anma PSAKDER'de gerçekleştirildi. Saygı duruşunda "**Vartnik'te bir köm**" şiirinin okunmasıyla etkinlik başladı. Ardından şiir dinletisi ve "**Kırmızı gül buz içinde**" belgeseli izlendi. Etkinlik müzik dinletisi ardından kurum temsilcilerinin yapmış olduğu konuşmalarla sona erdi.

(Çanakkale YDG)

Antep

Kaypakkaya Antep'te bir piknikte anıldı. 16 Mayıs Pazar günü Düztepe'den kaldırdığımız araçla Kırkgöz'e doğru gittik. Kırkgöz'de köyden gelen okullarımızla buluştuktan sonra İbrahim yoldaşın mücadelesini sohbet şeklinde anlattık. Sohbet sırasında önder yoldaşın Kemalizm, ulusal sorun ve mücadele tarzını ele aldık. Bu anma hazırlığını yaparken çeşitli eksikliklerimiz olmasına rağmen oldukça olumlu oldu. (Antep İK Okurları)

Hollanda

İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 37. yılında Hollanda'nın Den Haag kentinde 1000 kişinin katılımıyla anıldı. Hollanda merkezli yapılan, Almanya NRW ve Belçika'dan da destek sunulan gecenin sunumu ise Türkçe ve Kürtçe olmak üzere 2 dilde yapıldı.

Faik Bulut, Temel Demirel ve Partizan temsilcisinin katıldığı sempozyumda ilk söz hakkı Temel Demirel'e verildi. Demirel AKP'nin Kürt, Roman ve en son da Anayasa açılımları ile baskı, zulüm ve imha politikalarını daha da yoğunlaştırdığını belirtti. Ardından söz alan araştırmacı-yazar Faik Bulut ise yine devletin açılım adı altında öne sürdüğü inkar politikalarını teşhir etti. Partizan temsilcisi konuşmasında Mayıs ayının direniş ayı olduğunu vurguladı.

Sempozyumdan sonra başlayan kültürel program bölümünde ilk önce Belçika'dan gelen Ermeni Çocuk Halk Oyunları Ekibi sahne aldı. 20 kişi-

lik çocuk ekibinin sunduğu birbirinden güzel gösteriler ve oyunlar kitleyi coşturdu. Gecede ayrıca Pınar ve Tolga Sağ, Grup Haykırış ve Şivan Perwer sahne aldı.

Anmaya TIKKO Dersim Bölge Komutanlığı başta olmak üzere, DDSB, İşçi-köylü, MKP ve MLKP dayanışma mesajlarını sundular. PKK temsilcisi ise bir konuşma yaparak İbrahim Kaypakkaya'nın ser verip sır vermeyen önder olarak Türkiye'nin tarih sayfalarına geçtiğini, PKK'nin de bu direniş geleneğini devralarak şekillendiğini belirtti.

Londra

Anma bu yıl iki farklı etkinlikle gerçekleştirildi. 16 Mayıs Pazar günü gerçekleşen, "Uluslararası kapitalizmin krizi ve Ortadoğu" konulu panel bu etkinliklerin ilk ayağını oluşturdu. Panelde konuşmacı olarak yer alan Ragıp Zarakolu azınlıklar sorunu konusunda söz hakkı kullanırken, Faik Bulut Türkiye'de Kürt sorunu ve "Demokratik açılımlar" ve Partizan temsilcisi ise Kaypakkaya'nın Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na yönelik teorik belirlemeleri konularına değindi.

18 Mayıs akşamı gerçekleşen kültürel etkinlik anma etkinliklerinin ikinci ayağı olarak gerçekleşti. Hasan Sağlam, Grup Haykırış, Şivan Perwer ve Nergizcan Halkoyunları Ekibi'nin yer aldığı program açılış konuşmasının ardından saygı duruşu ile başlatıldı. Kitlenin coşkulu olduğu gözlenen etkinlik, Şivan Perwer'in sahne alınmasının ardından omuz omuza çekilen halaylar eşliğinde son buldu.

Kaypakkaya adı, duvarlara işlendi

İbrahim Kaypakkaya'nın 37. Ölüm yıldönümünde çeşitli eylemler yapan Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği militanları, e-posta kanalıyla gönderdikleri haberde şunları ifade ettiler: "Avrupa'da bir hayalet geziyor, komünizm hayaleti" diye başlar Marks ve Engels yoldaşın 1848'de kaleme aldığı Komünist Manifesto. Bu hayaletin '70'li yıllarda ülkemizde cisimleşmesidir İbrahim Kaypakkaya. Proletaryanın öncü müfrezesi olan Partimizi kurarak, proletaryanın şanlı kızıl bayrağını göndere çeken Kaypakkaya yoldaş, ülkemiz topraklarında Mustafa Suphi'lerden sonra "komünizm hayaleti"ni ete kemiğe büründürmüştür."

Bildiride Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü vesilesiyle yapılan eylemler ise şu şekilde aktarıyor: "TKP/ML TMLGB militanları olarak, 18 Mayıs öncesinde İstanbul Sarıgazi'de çeşitli yerlere "Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür", "İbrahim'den Mehmet'e, yaşasın partimiz TKP/ML", "İbo yaşıyor, TIKKO savaşıyor", "Marks-Lenin-Mao, önderimiz İbo, savaşıyor TIKKO", "Savaş, öğren, ilerle gücümüz TMLGB", "Önderimizi İbrahim, İbrahim Kaypakkaya" yazılmaları yapıldı."

Çorum

Yılın en militan ayı Mayıs'ın direngen güneşinin aydınlattığı ağaçsız yeşil tepelerin ve düzlüklerin arasından büküle büküle giden yol, bizi, Çorum'a götürüyordu. Otobüste birçoğumuz ilk defa gidiyorduk, komünist önder Kaypakkaya'nın mezarına!

Çorum anmaları bizler için önemliydi aslında. '73'te katledilen Kaypakkaya, yıllarca yalnızca devlet tarafından değil, önceleri birçok ilerici kurum tarafından da görmezden geliniyor ya da yalnızca ismini anacak kadar üstünden geçiliyordu. Ancak son yıllarda bu durum yavaş yavaş değişiyor ve Kaypakkaya anmaları birçok kurumla ortaklaşılabilir. Bunlardan biri de Çorum'da Kaypakkaya'nın mezar başında düzenlenen anmalardır.

Partizan, YDG, 78'liler Girişimi, DHF, DYG, Kaypakkaya'nın yaşadığı köyde bulunan köy derneği ve birçok kurum, bu yıl da biraraya gelerek Çorum'da ortak bir anma düzenledi. 15 Mayıs

Cumartesi günü Çorum'da Kaypakkaya'nın mezarı başında düzenlenen ve bazı köylülerin de geldiği bu anmaya İstanbul'dan Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri de katıldı. Ankara'dan gelen otobüsler Çorum'a girince, İstanbul'dan gelense Çorum'dan ayrılış sırasında kolluk kuvvetlerinin GBT uygulamasına tutuldu.

Mezarlık önünde kortejlerle yürüyüşe geçen kitle, jandarma tarafından üst aramasına maruz bırakılsa da yol boyunca coşkulu sloganlar hiç durmadı. Kaypakkaya'nın üvey annesi Şükran Karakaya ve kardeşi Ali Ekber Karakaya'nın da bulunduğu eylem, saygı duruşu ile başladı. Ardından kitle adına açıklamayı Yalçın Koçak okudu. Koçak, Mayıs ayında katledilen Kaypakkaya, Haki Karer ve Diyarbakır zindanlarında TC faşizmine karşı bedenlerini tutuşturarak direnen Dörtleri andı. İbrahim'e yazılan türküler, marşlar okunurken söz alan PŞTA'lı Gülmez Ana, İbrahim'in mezarı başında kısa bir ağıt söyledi. Ardından Partizan da mezar ba-

şında kısa bir anma düzenledi. Marşların ve Partizan andımın okunduğu anmanın ardından tüm kitle yeniden kortej oluşturarak, sloganlar eşliğinde mezarlıktan ayrıldı.

Geçtiğimiz günlerde **Metin Yeğin** tarafından çekilen ve Metris firarını konu edinen "D" isimli film gösterime girdi.

Metin Yeğin özellikle Latin Amerika ülkelerinde yaşanan gerilla mücadelelerini takip ederek bunları haberleştirilen ve belgesel film çekimi yapan kendini de "devrimci" olarak tanıtan bir yönetmen. Yeğin, son çalışması "D" kapsamında bizim daha fazla ilgi alanımıza girmeyi de başardı. Metris firarını konu edinen ve "devrimcilerin kaleye gol atabilmesini" anlatma kaygısı ile hazırladığı kamuoyuna yansıtılan film ekseninde bir kez daha yaratılan devrimci değerlerin sömürülmesine tanık olduk. Tarihimizin önemli bir parçası olması itibarıyla ilişkilendiğimiz bu süreçte ilişkin Metin Yeğin'le Partizan olarak bir dizi görüşme yaptık. Metris'e dair yapılacak bir çalışmadan memnuniyet duyacağımızı ancak söz konusu tarihsel kesitin bizim açımızdan öneminden dolayı filmin hazırlık çalışmalarına dahil olmak istediğimizi belirterek öneri ve düşüncelerimizi dile getirdik. "Devrimci" yönetmenimiz bunu çok anlamlı ve yerinde bularak talebimizi yerine getireceği konusunda taahhütte bulundu. Film belli bir aşamaya geldikten sonra bizim ve firarı arkadaşlarımızın bilgisine sunacağı sözünü verdi. Ne var ki verdiği sözü "unutarak" filmi adeta sessiz sedasız hazır hale getirerek gösterime soktuğunda bizi haberdar etti. Böylece devrimciliğin en temel kıstaslarının bu "yönetmen" tarafından nasıl algılandığını da görmüş olduk. Film özgünlüğünde Yeğin'in devrimci değerlere yaklaşımı da ortaya çıktı. Gösterim sonrasında "Yaşasın Metris firarımız" sloganını haykırarak yönetmenin sahtekârlığını ve emek hırsızlığını örtmeye yetmiyor. Bilindiği üzere devrimcilik, en azından devrimci değerlerin yaratılmasının tarihinde saygı duyulmasını gerektirir. Kendi kişisel, popülist, kariyerist duygularını tatmin etmek devrimcilik değil en hafif deyim ile sahtekarlık ve aşağılık bir emek hırsızlığıdır. Metin Yeğin devrimcilerin değerlerini kitlelere yaymak yerine onları özünden, onu yaratılardan kopartmaya çalışıyor. Burjuva yönetmenleri aynı noktada bulunan Yeğin, bu sürecin emekçilerin ve halkımızın zihnine kazındığını ise gözden kaçırıyor. Küçük gibi görünse de böyleli "sakarlık"lara evcabin ise Metris'te olduğu gibi çoğu zaman ağır bir şamar olduğunu hatırlatmak da bize düşüyor.

Metris firarına katılarak bu sürecin aktif bir öznesi olan bir firariye Metris'i, firarın nasıl örgütlendiğini ve Metin Yeğin'in filmi sorduk.

"Bu eylem kafalardaki zincirleri kırmıştır!"

- **Metris firarı 12 Eylül sonrası atmosfer düşünüldüğünde nasıl bir öneme sahiptir? Eylem nasıl bir bakış açısıyla örgütlendi?**

- Bu eylem tamamen TKP/ML dava tutanaklarının gerçekleştirdiği ve diğer anlayışlardan arkadaşları da dâhil ettiğimiz bir firardır. Biz hapishanelerde o dönemde direniş ölüm pahasına örgütledik. Bu direnişin bir birikimi, sonucu olan Metris, bir patlama olarak ortaya çıkmıştır. 12 Eylül yılının üzerine bir umut ışığı olmuştur. Emekçiler üzerinde büyük bir sevinç yaratmıştır. Metris firarı, İstanbul cezaevlerindeki direnişlerden ayrı ele alınamaz. Bu coşkun bir patlaması, dışavurumuydu. Ben o zaman örgütlü bir insan olarak örgütlülüğümün verdiği güç ve inançla böyle bir eylem gerçekleştirdim. Bu eylem örgütledi birkaç insanın yaptığı bir olay değildir. Tabii ki bir örgütlülüğün sonucudur. En zor koşullarda dahi zorlama, firar düşüncesini filizlendirme ve zaferle taçlandırma anlayışı vardı bizde. 12 Eylül'de hiç kimsenin düşünmediği bir eylemdi. Metris firarı 12 Eylül'e vurulan

en büyük şamarlardan biridir. Dünya çapında ses getiren bir eylemdir. Bu eylem kafalardaki zincirleri kırmıştır. Düşünceyi zorlama, koşulları zorlama buna rağmen bir eylemi gerçekleştirebilmeyi düşünmek... Bu zaten bizim geçmişimizde var. Firar bizim genlerimizde vardır. Bartın'da, Sağmalcılar'da ve daha birçok yerde. Çünkü bulunduğumuz her koşulda özgürlüğe kavuşmak için çaba gösterme bilinci her dönem bizde olmuştur. Dolayısıyla bu eylem bizim örgütlediğimiz, bizim çalıştığımız bir eylemdir. Bunun böyle bilinmesi gerekir. Böyle bir eylemin içinde bulunmuş olmaktan da arkadaşlarımız adına da kendim adına da gurur duyuyorum.

İlmik ilmik örülen bir eylem...

- **Firar etmeye nasıl karar verdiniz? Metris, devlet tarafından "üstünden kuş bile uçmaz" denilen bir yer iken siz bu süreci nasıl örgütleyebildiniz?**

- Biz nasıl firar ederiz diye düşünürken havalandırmadaki logarı gördük. Değerlendirdik, deneyelim dedik ve başladık. İlk bir haftası boyunca topladığımız toprağı logardan eriterek kaybediyorduk. Logar tıkanı, tıkanınca logarı açtık ama sonra bunun böyle olmayacağını düşünerek buna çözüm bulan bizim arkadaşlardı. Karpuz gibi bir lamba vardı onu sökerek toprağı oradan tavan arasına atan bizim arkadaşlardı. İlk olarak havalandırmaya 6 saat çıkıyorduk. Elimizde parmak büyüklüğünde bir eğemiz vardı. Başka bir şey de yok. Ne kazmamız var ne küreğimiz. Demirle ilmik ilmik kazılan bir tüneldir. Yerin altında iğneyle tünel kazılıyor. Orada çalıştıktan sonra insanlıktan çıkmış bir halde dönüyorlardı. 36 metreyi 66 günde kazdık. İdam da alsan, müebbet de alsan firar kolay bir şey değildi. Saat 7.30'da çıkacaksa 12.30'a kadar askeri arazinin içinde tünelde sürünerek siper aralık ölümüne, burun buruna ölümü göze alarak. Her grubun başında bir kişi vardı. Gruplar arasında iletişimi sağlayan başka arkadaşlar oldu. Eylemin her aşaması gerçekten çok ince düşünülererek birçok fikir üretilerek yapıldı ve birçok risk de geçirdi. En büyük avantajımız Metris gibi bir yerden kaçılmayacağına, kesin olarak dile getirilmesiydi. Metris'in altının demir sedirlerle örüldüğü dolayısıyla kaçılmasının mümkün olmadığı düşüncesinin devlet şahsında hâkim olması, propaganda edilmesi bizim en büyük avantajımızdı. Devlet firar edilebileceğini hiçbir zaman aklına getirmedi. Bu bizim için büyük bir avantajdı. Dolayısıyla bu eylemin başarılı olabilmesinde en büyük etken böyle bir şeyin gerçekleşebileceğine kimsenin inanmamasıdır. Süreç içinde firar hazırlığına ilişkin çok bariz birkaç açık vermeme rağmen kafalarında böyle bir düşünce olmadığı için bunları atlatılabildik.

- **Firardan sonra bazı çevrelerin "bizi almadılar" şeklinde eleştirileri oldu. Bunları nasıl yorumluyorsunuz?**

- Yan havalandırmada Dev-Yol ve Partizan Yolu davasından yargılanan iki grup vardı. Bir de bizim havalandırmada Halkın Kurtuluşu davasından yargılanan bir arkadaş vardı. Bu arkadaşların böyle bir eylemi gerçekleştirmeye durumları yoktu. Yapı itibarıyla de böyle bir gerçeklikleri yoktu. Biz kendi havalandırmamızdan bu eylemi örgütleyeceğimizi ancak beraber firar edeceğimizi söyledik. Firar önerisi her arkadaşta teker teker götürüldü. Dolayısıyla herkesi kapsayan bir eylemdi. Bunun tanıdığı diğer gruplardan çok sayıda arkadaş

Metris Firarı; 12 Eylül'e vurulan bir şamar! Metin Yeğin; Bir sahtekâr ve hırsız!

vardır. İlk çıkışta Partizan Yolu'ndan bir arkadaş bulunmuştur. Bu arkadaş Filistin'de eğitim görmüştür

Öbür arkadaşlardan da iki kişi çalıştı veya beş kişi çalıştı şeklinde bir şey söz konusu değil. Sadece ve sadece Dev-Yol davasından bir arkadaş tünele bir defa girmiştir. Biz sadece kendimiz firar edelim şeklinde bir düşünceye sahip değildik. Aynı havalandırmada bulun ve idam müebbet cezası alan tüm devrimcileri bu eyleme dahil etmeye çalıştık. Zaten onlardan gizli bir şey yapmamız mümkün değil, aynı havalandırmaya çıkıyorduk. Diğer arkadaşların böyle bir bakış açıları yoktu. Bu işi yapma bilinci, yapma azmi kararlılığı çok önemlidir. Düşündüğünün üzerine çıkabilme, koşulları zorlayarak bir şeyler yapma mantığı eksikti.

Mimarî olarak onları diğer havalandırmadan alıp getirmek mümkün değildir. Ama arkadaşlar kendilerinin düşünemediği bir şeyi başkalarının gerçekleştirmesini kaldıramadıkları için bizi götürmediler demektedirler. Biri THKPC savaşçısı davasından biri de bizden ayrılan İsmail Gökso. Bu arkadaş eylemin belli bir aşamasında eylemin ruhuna aykırı bir şekilde eyleminden Dev-Sol'u haberdar etmiştir. Bu arkadaş götürülmeyle cezalandırılmıştır.

12 Eylül'e bir gol!

- **Metin Yeğin'in Metris firarını konu edinen filmi İşçi Filmleri Festivali kapsamında gösterime girdi. O süreci yaşayan bir insan olarak sizin görüşleriniz alındı mı?**

- Film yapılabildiği Sabah gazetesinden duydum. Dikkatimi çekti, kim yapıyor? Neden yapıyor? Benim için önemliydi. Sonuç olarak benim de emek verdiğim bir olaydı. Bunun üzerine kendisine telefon ettim. "Ne

adına yapıyorsunuz? Bir görüşelim. Bizim niye haberimiz yok" dedim. Bu sürecin öznelere bizim. Geçmişte bu işi yapan, bu işe emek veren insanlar ve bu insanların hepsi yaşıyor. Gidip arkadaşla görüştük. Biz film yapılına karşı değil ama en azından ahlaki davranması gerekirdi. Gelip bu işin öznelere ile görüşmesi gerekirdi. İşin öznelere yaşıyor hiçbir ölmemiş. Filme o ruhu vermesi, en azından gerçekliği dile getirmesi için böyle bir şey gerekiyordu. Yapıldığı doğru değil. Bu şekilde konuştuk. Değişik bir şey, onun için dikkatimi çekti dedi. Olabilir dedik, ama bizim gerçekleştirdiğimiz bir eylemden hareketle nemalanmaya çalışılmasına karşılık dedik. Yoksa biz bunu yaptık, kimse bunun üzerinden konuşamaz, film yapamaz gibi bir bakışımız yok. Bütün kesimlere mal olmuş bir eylemdir. Bunun üzerinde ipotek koyma, patenti bizdedir, kimse kullanamaz gibi bir düşüncemiz olamaz.

- **Peki sizin kaygılarınızın filmde dikkate alındığını söyleyebilir misiniz?**

- Filmi de izledim. Gerçekten bu kadar basit değil firarı gerçekleştirmek. Yaşamayan bilemez. Filmi gidip izleyen firarın çok kolay, eğlence havasında örgütlendiğini düşünecek. Yok efendim havalandırmaya çıkıyorsunuz türküler, halaylar. Ayıp gerçekten. Metris firarı, Metin Yeğin ve benzerlerinin iştahını kabartan bir örnektir. O çok zor koşullarda gerçekleştirilen bir eylem olduğu için bu arkadaşın da dikkatini çekiyor. Bu arkadaş geldiği çevreye bakıyor teslimiyet görmüş, yılınlık görmüş. Metris firarı bir goldü. Bunu biz söylemiştik. Metin Yeğin'in icadı değil bu. 12 Eylül'e atılan bir gol dedik. Bu arkadaş kendisine ait olmayan bir şeyin üzerinden ne-

Metris'ten firar eden TKP/ML dava tutanakları tarafından kaleme alınan ve Temmuz 1988 tarihinde Yeni Demokrasi Dergisi'nde yayınlanan "Metris firarı spekülasyonlar ve ibret belgeleri" başlıklı açıklamadan alınmıştır;

".... Metristen firar eylemimiz; Her şeyden önce 12 Eylül felsefesi ve sisteminde vurulmuş güçlü bir darbedir. Çünkü 12 Eylül ve onun temsil ettiği sistemin özellikle devrimci, demokrat-yurtsever tutsaklara yönelik işkence, zulüm ve kişisizleştirme politikasının uygulanmaya çalışıldığı ve/fakat devrimci direniş karşısında yenilgiye uğratıldığı cezaevi cephesinde simgesi olan "kale"lerinden birinin içten yıkılışını, temellerinden oyulmasını gösteren devrimci bir yıldırım hareketiydi. Bin bir umut ve iddia ile açıkları zulüm ve işkence yuvası Metris zindanından kaçmak 12 Eylül cuntasına vurulmuş olan siyasi bir darbedir. Ve bu eylem hedeflenen amacına ulaşmış, devrimcilerin nele-ri başarabileceğini Metris zindanının altını oyararak dost düşmana göstermiştir. Bu eylem halkımızın ve dünya devrimci kamuoyunun bilincine kazınan siyasi bir kıvılcımdır.

.... "Üzerinden kuş bile uçmaz" denilen ve 66'ncı Mekanize Tümenin arazisi ve koruması altında olan Metris'ten 29 devrimci ve komünistin firar etmesi TC'nin ve özellikle 12 Eylül süreci boyunca halka kan kusturan Türk ordusunun prestijini ve otoritesini sarmış askeri erkân ile politikacıları ordu ile polis bir birine düşerek kamuoyu önünde acizane neden olmuştur.

.... Komünist bilinç ve kararlılığın devrimci uyanıklık ve yaratıcılığın "olmaz"ları olur yapabileceği hiçbir güç ve koşula boyun eğmeyip tam tersine boyun eğdirileceğinin bir kez daha kanıtlanışıdır.

.... TKP/ML, DY, Partizan Yolu tarafından organize edilen ve TDKP davasından tutanakların da firar kapsamına alındığı Metris firarında devrimci dayanışma ve eylem birliklerinin pratikte yeniden şekillenmesi olmuş, devrimciler arasında güven ve güç birliğinin arttırıcı bir fonksiyonda üstlenmiştir.

malanmaya çalışıyor. Metin Yeğin Güney Amerika'da 13-14 sene gezmiş ama arkadaş geldi bizim 12 Eylül'e gol dediğimiz bir eylemden hareketle kendini sol çevrelere pazarlamaya çalışıyor. Kendini pazarlama mantığıdır bu. Bu arkadaşların hepsinin özgürlüğe kavuşmak için gösterdikleri iradeye saygı duymak gerekir.

Yapılan hırsızlıktır. Başka bir şey değil. Başkasının gerçekleştirdiği bir eylemi alıp kendi hesabına pazarlamak, bundan nemalanmaya çalışmaktır. Bu filmde hareketle kendini sol çevreye pazarlamaya çalışmaktır. Kendi emeğine sahip çıkma anlamında beni yaramıştır. Arkadaşlarımızla birlikte büyük emekler verdiğimiz böyle bir eyleme saygı duyulmalı. Bu arkadaşın emeğe saygısı olsaydı gidip bu arkadaşlarla konuşur. Onların rızasını alarak bunu yapmaya çalışırdı.

- **Metin Yeğin'in Metris üzerine çektiği bu filme sizinle birlikte firar eden Dev-Yol davasından bazı firariler de danışmanlık yaptı...**

- Bu işe emek veren, her şeyini üstlenen organizasyonu yapan bizdik.

Biz böyle bir şeyi örgütlemişiz ve sizi buna dâhil etmişiz en azından insanda belli bir vefa olur. Birçok arkadaşın sanki kendileri bu işi yapmışlar gibi ya da tüneli kazan, çalışan; tıkanığında sorunları aşmak için fikir üreten onlar gibi dile getirmeleri çok ayıptır. En azından bu arkadaşlardan bunu beklerdim; Bu arkadaşlar bunu yaptılar bizi de dâhil ettiler demelerini beklerdik. Bu arkadaşlardan bazıları bugün bu filmde hareketle sanki kendileri bu işi gerçekleştirmişler gibi bir algı yaratmaya çalışıyor. Dev-Yol'dan arkadaşların dışarı çıktığında onları karşılayacak

"... Halk kitleleri kökleri arzun merkezine filizleri güneşe uzanan bir ağaca benzer. Yediveren misali sürekli yeşillenir allanır çiçek açar. Meyve verir. Bağları zayıfladığından dolayı sararıp solan bir kısım yapraklar Eylül rüzgârlarıyla savrulur gider. Bazen filizkiran fırtınaları don olayları sonucu dallar, yapraklar ve çiçekler tarumar olur, ağır darbeler ve yenilgilerde alır. Halktan kopuk burjuvazinin kucağına atılan burjuva aydınları akvaryumdaki balıkların yaşam şartları güvencesi ve özgürlüğü kadar egemenler tarafından kendilerine çizilen sınırlar içerisinde kalem oynatırlar. Onların umutları ve güvencesi öz güçleri ve halka dayanmaları değil."

".... Zayıf ve güçsüz bağlarla bağlı oldukları halk safalarından henüz kopamamış ancak burjuvazinin foseptik çukuruına doğru sallanan burjuva aydınları devrimcilerle ve halkla yakın ilişkiler içine girmeleri onları tanıyıp anlamaya çalışmaları sınıf mücadelesine güç verip ondan güç almaları içten önerimdir. Böylece halk ve devrimcileri tanıdıkça sevecekler ve güven duyacaklar bununla birlikte böyle samimi bir çaba onların güçsüzlüğüne de çare olacak."

"... Metristen firar gibi eylemler yaşanan süreçte kişi grup ve örgütlerin yaklaşımlarını ve niteliklerini açığa vurdukları birer turnusol işlevi de görürler. Toplumun her kesitini sarsıp etkileyen böyleli olaylar karşısındaki olaylar (Tavrısızlık da bir tavrısızlık) sınıfsal ve siyasal mevzilenişteki konu ve işlevleri daha net gözler önüne serer ,ayrıştırır."

"... Tünel faaliyeti 4 kez kıl payı denilebilecek riskler atlattı. Bunlardan birinde idarece fark edilip firar engellenebilir ya da fark eden idare firarileri toplu katletme yoluna gidebilirdi. İlk başta organizasyon kontenjanı için 15 kişi civarında bir sayı düşünülmüş bu sayı yoğun talep ve istek nedeniyle önce 22'ye sonuç olarak da 30 kişilik bir sınıra çıkarılmıştır."

kimseleri yoktu. Onlara olanak yarattık. Bu arkadaşlar istedikleri yerlere bırakıldı. Buna rağmen Dev-Yol'dan bir takım arkadaşlar son derece vefasız davranmıştır. Bu ahlaki değildir.

Yazık gerçekten. Bir şeyler yaratılsalardı. Bir değer yaratılsalardı. Ama gerçekleştiremediler. Sadece içinde yer aldıkları bir eylemi kendileri yapmış gibi göstermeleri kadar ayıp ve sahtekârca bir davranış olamaz. Film vesilesi ile bu eylemi kendine mal etmeye çalışan arkadaşlar çok ayıp etmektedir. Sahip çıkınlar elbet. Ancak ruhuna sahip çıkınlar. Bu arkadaşların yerinde olsan en azından saygı duyarım.

- **Film genel olarak sol-ilerici, devrimci kesimlerce bir eleştiriye tabii tutulmadan kabul edildi ve kitlelere sunuldu. Buna dair görüşünüz nedir?**

- Sol-ilerici basının da Metris'le ilgili haber yaparken Metin Yeğin'le değil sadece bu işin gerçek öznelere ile görüşülmesi gerekiyor. Metin Yeğin sol çevrelerde sanat anlamında yaşanan boşluğu kullanmaktadır. Güney Amerika'ya karşı sol çevrelerde büyük bir sempati söz konusu. Böyle olunca Metin Yeğin de böyle bir konuyu gündeme getirince birçok kurum sorgulamadan hemen olayın üzerine atılmıştır. Metin Yeğin bu çevrelere kendini pazarlama mantığı ile yapmıştır, bu da bizim açımızdan acıdır. Bizim değerlerimizin üzerine basarak bunu yapması ve sol ve ilerici çevrelerin bunu böyle kabul etmesi acıdır. En azından daha özenli davranmaları gerekirdi.

Kadın Hekimler Bilimde Cinsiyet Ayrımcılığı ve Kadın Sağlığı Politikalarını Tartıştı

"Kongremiz, çatışmalı ortamda yükün ağırlığını kadınların, çocukların çektiği bir ülke tablosunda gerçekleşse de yüksek entelektüel tartışmaların ötesinde bir dönüşüm umudu içeriyor."

Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kolu ile Ankara Üniversitesi Kadın Çalışmaları Anabilim Dalı'nın ortaklaşa düzenlediği II. Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kongresi 20-23 Mayıs tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştirildi. İlk kongrelerini Mart 2008'de "Kadına Yönelik Şiddet" ana temasıyla gerçekleştiren hekimler ikincisini düzenledikleri kongreyi "Kadını Görmeyen Bilim ve Sağlık Politikaları" ekseninde ele aldılar.

Kongrenin açılış konuşmasını yapan TTB Merkez Konseyi Başkanı **Elif Kırteke**, "Kongremizi nüfus politikaları aracılığıyla kadınların dışlandığı, bilimde cinsiyetçiliğin egemen olduğu, kadın bedeni üzerindeki eril tahakkümün çok cılız sorgulandığı ve kadınların yönetsel süreçlere çok katılmadığı bir ortamda yapıyoruz. Kongremiz, çatışmalı ortamda yükün ağırlığını kadınların, çocukların çektiği bir ülke tablosunda gerçekleşse de yüksek entelektüel tartışmaların ötesinde bir dönüşüm umudu içeriyor. Kapitalizmin ataerkil bakışını değiştirip başka bir görme biçimiyle tıp grubunun eleştirisinin yapılması gecikmiş ama doğru bir adım" dedi.

Kırteke'nin ardından söz alan Ankara Üniversitesi Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi'nden **Gülşay Toksöz**, sosyal bilimlerin feminist perspektiften değerlendirmelerin güç kazandığını, ancak teknik bilimlerin alanında kadın bakış açısının henüz güçlü olmadığına vurgu yaptı.

Kongrede sunum yapan bazı isimler ve konular ise şöyle; **Şirin Tekeli** "Bilimin Konusu Olarak Kadın Bedeni"; **Gülnur Savran** "Modern Tıp ve Bilimin Kadın Bedenini Denetleme Biçimi"; **Ayşe Akın** "Tıp Alanında Toplumsal Cinsiyet Ayrımcılığı ile Mücadele"; **Özge Yenier Duman** "Cinsiyetçi Ortam ve Ruh Sağlığımız"; **Ayşe Dayı** ise "ABD Feminist Sağlık Merkezlerinin Tıbbileşme ile Başa Çıkma Stratejileri".

3. Genç Kadın Buluşması bir ihtiyacın ürünüdür!

Ezilen sınıfların karşı karşıya kaldığı hepimiz nezdinde malum olan baskı ve zulüm tüm hızıyla sürerken kadınlara yönelik çifte sömürü de her an kendini yeniden ve yeniden üretmeye devam ediyor. Egemen sistem sadece yoksullukla, açlıkla, işsizlikle değil şiddet, taciz, tecavüz, töre gibi kadın olmamızdan kaynaklı saldırılarla da biz kadınların hayatını mahvetmeye çalışıyor. Egemenlerin bizlere reva gördüğü genel saldırılara karşı mücadele ederken, bir taraftan da kadın olmamızdan kaynaklı yaşadığımız sorunlara karşı başta biz kadınların mücadele etmesi de olmazsa olmaz bir zorunluluktur. Bu zorunluluğu fark etmenin, çevremize, ezilen kadın kitlelerine de fark ettirmenin oldukça zor olduğu bir gerçek. Ancak **atacağımız her adım bize dayatılan çifte zincirin yeni bir halkasını kırmak demektir.**

Sokakta, medyada, aile ortamında, okulda, işyerinde ve hatta örgütlülüklerimizde bu zincirlerle karşı karşıya kaldığımız bir gerçektir. Bu zincirleri kırabilmenin adımı olarak bir süredir elbette çeşitli eksiklikleri de ilerleyen kadın çalışmalarımızın adımları olarak 2 kez gerçekleştirdiğimiz kadın buluşmalarımızın önemi büyüktür. Özellikle kitle faaliyeti açısından kadın buluşmalarımızdan henüz istediğimiz verimi alamamış olsak da özellikle kadın arkadaşlarımızın kadın sorununa karşı ilgisinin artması, belli düzeylerde kadın sorununa dair araştırmaların yapılması anlamında buluşmalarımız olumlu olmuştur.

Son süreçte ise YDG'li genç kadın arkadaşlarımızın da ciddi katkılar sunduğu, içinde bizzat bulunduğu Yeni Demokrat Kadın çalışmalarının başlaması ile birlikte kadın çalışmalarımız daha farklı, daha geniş kapsamlı bir süreçte evrilmiş durumda. Bazı alanlarımızda kadın arkadaşlarımızın bir araya gelip

bir ihtiyacın ürünü olarak kadın çalışmalarını tartışması ve somut adımlar atmasıyla bu süreç kendini göstermiş bulunuyor. Hali hazırda birçok alanımızda da kadın çalışmalarına dair hedefler tartışılıyor. YDK çalışmalarını belli bir kitlenin toparlanmasını sağlamış, var olduğu yerlerde kısıtlı pratik adımlar atarak çevremizdeki örgütsüz kitleler nezdinde ciddi bir ilgi odağı haline gelmiş durumda bulunuyor. Sadece kitle faaliyeti açısından değil örgütlülüğümüzün de ciddi olarak içinde var ettiği **ataerkil zihniyeti yok etme** anlamında da kadın çalışmalarını daha şimdiden meyvelerini veriyor. Birçok kadın arkadaşımızın bile hala kadın sorunun önemini, ciddiyetini içselleştiremediği, bu yüzden başka çalışmalara verdiği enerjiyi, emeği kadın çalışmalarına vermediği bir gerçek-

tir. Ancak bu tarz çalışmalara katılmanın bu gerçekliği tersine çevirmenin en önemli aracı olduğu görülüyor. Kadın sorununun varlığını bile inkâr eden ya da edilgenlik zincirine boyun eğmiş bazı arkadaşlarımız açısından tüm eksikliklerine rağmen kadın çalışmalarına katılmalarının önemli olumlulukları daha şimdiden açığa çıkmaya başladı. Hâlihazırda daha yürüyecek çok yolumuz da olsa böylesine olumlu etkiler yaratan faaliyetlerin ilerlemesinin açığa çıkarabileceği ilerletici etkileri tahmin etmek zor değil.

Gerek kitle faaliyeti gerekse örgütlülüğümüzün kendi iç dinamiklerinde ortaya çıkan ataerkil zihniyetin yoğun bir şekilde kendini var etmesi de eksikliklerimizin ve buna paralel olarak görevlerimizin ne kadar fazla ve bir o kadar önemli olduğunu gözler önüne seriyor.

25 Kasım, 8 Mart gibi kadın sorununun daha çok gündeme geldiği dönemlerde de yankısını bulan bu süreci ilerletmeye taşımak, eksikliklerimizi gidererek adımlarımızı büyütmek bizim elimizde. Kadın çalışmalarımızın belli bir mesafe kat ettiği alanlarda bile ortaya somut politikalar koyma, kadın sorunu bağlamında kitle faaliyeti yürütme, refleks eylemler ortaya koyma, konu özgünlüğündeki güncel, teorik araştırmaya inceleme faaliyetlerini sürekli kılma vb. konularında eksiklikle-

rimiz bulunuyor.

Bu yüzden eksikliklerimizi giderme, tartışmalarımızı daha verimli hale getirme, somut politikalar ortaya koyup kadınları örgütleyebilme noktasında kafa yormak, harekete geçmek, enerji harcamak, politikalarımızı ortaklaştırmak gibi hedeflerimiz olmalıdır/vardır.

Bu hedefler doğrultusunda ortaya konacak olan 3. kadın buluşmamız çok önemli bir anlamı içermektedir. Daha önce 2 kez gerçekleştirdiğimiz kadın buluşmalarımızdan daha farklı bir süreçte yapacağımız 3. kadın buluşmamız gerek genel sorunlarımızı gerek de sürece dair olumsuzlukları açığa çıkartıp tartışabilme anlamında çok önemlidir. Kuşkusuz buluşmamızın önemini, verimini artıracak olan her alandan özellikle kadın arkadaşlarımızın buluşmaya göstereceği katılım, katkı ve ilgidir. Yeni Demokrat Kadın çalışmalarına dair adımların atıldığı şu süreçte kendimizi tanımlama, ataerkil zihniyetle hesaplaşmak için çeşitli adımlar atma, tartışmalar yürütme, farklı kesimlerden kadınlara nasıl gideceğimiz konusunda belli veriler elde etme, deneyimleri paylaşma gibi bir dizi ihtiyaç gerek YDG'nin gerek YDK'nın kapısına dayanmış bulunuyor. Bizim gösterdiğimiz ilgi, katılım ve yapacağımız katkılar neticesinde 3. kadın buluşmamız söz konusu ihtiyaçların giderilmesi açısından önemli kazanımlar açığa çıkartabilir. Buluşmayı bu çerçevede değerlendirmek ve ona göre destek sunmak gerekiyor. Bu gereklilikler çerçevesinde, Ankara'da, **5-6 Haziran** tarihlerinde gerçekleştireceğimiz kadın buluşmamıza başta Yeni Demokrat Kadın arkadaşlar olmak üzere her alandan faaliyetçilerimizi, okurlarımızı bekliyoruz.

(YDG MERKEZİ KADIN KOMİSYONU)

Tecavüz kültürüne karşı özgür yarınları yaratalım!

İstanbul

Demokratik Özgür Kadın Hareketi bir süredir "**Özgür yaşamı kuralım tecavüz kültürünü aşalım**" şiarı ile yürüttüğü kampanya kapsamında İstanbul'da bir eylem gerçekleştirdi.

23 Mayıs günü saat 13.00'te Taksim Tramvay Durağında bir araya gelen Kürt kadınları devletin taciz tecavüz kültürünü meşrulaştırarak yaygınlaştırdığı dile getirerek buna karşı mücadele edebileceklerini haykırdı.

Yöresel kıyafetleri, sarı-kırmızı-yeşil saç bantları, zilgit ve alıçları oldukça coşkulu bir atmosfer yaratan Kürt kadınları "**Jin Jiyan Azadi**" vb. sloganlar ile Galatasaray Lisesine kadar yürüdüler.

Yürüyüşte Şerzan Kurt'un resimleri taşınırken tutsak Kürt çocuklarının serbest bırakılmasını isteyen çok sayıda döviz taşındı. Basının ve çevreden geçenlerin yoğun bir ilgi gösterdiği ve oldukça kitlesel olan eylem lisenin önünde basın açıklamasının okunması ile devam etti. Açıklamada devletin Kürt kadınlarını taciz, tecavüz ve asimilasyonla teslim almaya çalıştığı, buna karşı özgür yarınları yaratarak tecavüz kültürünün aşılacağı dile getirildi. Açıklama da **Şerzan Kurt**'un katledilmesi, İran'da gerçekleşen idamlar ve TC'nin sınır ötesi operasyonları da protesto edildi.

Açıklamanın ardından BDP milletvekili **Sabahat Tuncel** ve BDP eş başkanı **Gülten Kışanak** birer konuşma yaptı.

Hakkari

Siirt'te yaşanan tecavüz olayından sonra 15 Mayıs 2010 günü BDP Demokratik Özgür Kadın Hareketi tarafından Hakkari'de yapılan basın açıklamasıyla 1 yıl sürecek "**Özgür Toplum Yaratalım, Tecavüz Kültürünü Aşalım**" kampanyası başlatılmış oldu. Aralarında BDP İstanbul milletvekili **Sabahat Tuncel**, eski DTP eş başkanı **Emine Ayna** ve Hakkari BDP il ve ilçe başkanlarının da bulunduğu kitle Hakkari BDP il binası önünde toplandı. Buradan yürüyüşe geçildi ve 14 yaşındaki Hatip Kurt'un sivil polislerce yerlerde sürüklenecek gözaltına alındığı yere gelindi. Basın açıklaması burada gerçekleştirildi.

Açıklamada Siirt'teki tecavüz skandallarına dikkat çekildi. Açıklamadan sonra İran'da yaşanan idamlara dikkat çekmek için İran Cumhurbaşkanı Ahmedî Nejat'ın kuklasını yakan kitle, buradan sloganlarla kent merkezine doğru yürüyüşe geçmek istedi. Yürüyüşü izin vermeyen polis, kitleye saldırdı. Çıkan çatışmada kolluk kuvvetleri bol miktarda gaz bombası kullanarak onlarca kişiyi de gözaltına aldı.

Siirt protestosu

BDP Hakkari İl Binası önünde toplanan Kadın Meclisi üyeleri buradan Cumhuriyet Caddesi'ne yürüdüler. Burada Kadın Meclisi adına açıklamayı okuyan **Hatice Demir**; Hüseyin Üzmez vakasını da hatırlatarak "adli tıp raporlarıyla sapık Üzmez'i aklamaya çalıştılar. Şimdi aynı mantık Siirt'te yaşanan tecavüz olaylarını kapatmak istemektedir. Siirt'te yaşananlar devlet ve erkek şiddetinin en üst seviyeye çıktığı halidir" dedi. Kent Kadın Meclisi üyeleri Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı ve Milli Eğitim Bakanı'ni istifaya çağırarak açıklamalarını sonlandırdılar.

(Mersin)

Urfa'da 3 kadın intihar girişiminde bulundu

Urfa'da 3 kadın farklı nedenlerle intihar girişiminde bulundu. Kadınlardan 2'sinin hayatı tehlikesinin devam ettiği belirtildi.

Urfa merkeze bağlı Karaköprü Beldesi'nde Turizm ve Otelcilik Meslek Lisesi'nin pansiyonunda, yatılı olarak okuyan K.H.A. isimli genç kadın, çok sayıda hap içererek yaşamına son vermek istedi. Urfa Çocuk Hastahıkları Hastanesi'ne kaldırılan genç kadının midesi yıkandıktan sonra serviste gözlem altına alındı. K.H.A.'nin sağlık durumunun iyiye gittiği bildirildi.

Selahattin Eyyübi Mahallesi'nde ise K.Ö. adlı 13 yaşındaki kız çocuk ise evde bulunduğu sınırlarından çok sayıda hap içererek intihara teşebbüs etti. Urfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan çocuğun acil serviste midesi yıkanırken, durumunun ciddiyetini koruduğu bildirildi. Bu arada K.Ö.'nün 56 yaşındaki babası Hüseyin Cahit Özbay ve 48 yaşındaki amcası İsmet Özbay ifadeleri alınmak üzere gözaltına alındı.

Birecik İlçesi'nin Kurtuluş Mahallesi'nde ise iddiaya göre, 31 yaşındaki Hanım Kılıç adlı kadın, annesi ile tartışmaya başladı. Tartışmanın ardından sinirlenen Kılıç, evde bulunan Paxera adlı ilaçtan 14 tane hap içererek intihar etmek istedi. Birecik Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Kılıç'ın sağlık durumunun ciddiyetini koruduğu öğrenildi.

Ölümün kucağında zaferi muştulamak...

Haziran'da ölmek zor diyorlar. Oysa ne kolay ölüyor Haziranlarda. **Ölümlerin ağırlığı ve zorluğu ideallere bağlıdır.** Ölümler var umutsuzluk aşlar, ölümler var umut aşlar. Anlatacağım ölüm umut eken, coşku veren ve kin bileyen ölümdür. **Hıdır Doğan** (Cengiz) yoldaşın ölümü yüce bir ölümdür. Bir geleneğin sürdürücüsü, yaşatıcısıdır o.

Mayıs'ın Haziran'a devrildiği ve sarı sıcağın ortalığı ateşe verdiği günde yani Haziran'ın dördüncüde ve ağacın dallarında tomurcuklar patlamaya hazırdı. Toprak ananın cömertliğinde biz çocuklar gibi sevinçliydik, sıralar halinde yürüyüştük. Sarı sıcağın altında ormanın bittiği çıplak bir vadide kan ter içindeydik. Kayaların gölgesine atık kendimizi. Bir süre daldık hülyalara sonra, her birimiz em tatlı yerinde nöbetçi yoldaşın uyandırmasıyla kalktık, akşam yemeğine oturduk. Soğan kırıldık, çökelek sardı ve çay yudumladık. Yarenlik ettik bir süre. Çıkmalarımızı bağladık, doğrulup ayağa kalktık, çevreyi gözden geçirdik, yönümüzü belirledik. Birerli sıralar halindeydik ve uçar adımdık. Toplam beş candık. Ve biz bu sayıyla bir gerilla birliği değildik. Keşif yapmak için birliğimizden tam on beş gün önce ayrılmıştık ve yoldaşlarımızı özlemiştik, yeniden birlik olmak için ayaklarımızın altından akan toprak, toprak ve toprak. Birerli yürüyüşümüzde savunma mesafeli ve birbirimizi kollama vaziyetinde üç saati iki saate sığdırarak karanlıktan önce mezraya vardık. Kerpiç evlerin önünde oynayan çocuklar, ağlıya giden kadınlar, kağını onaran erkekler gurbetten gelen bir yakını gibi karşıladılar bizi. Zaman dar, zaman insafsızdı ve biz ayrılmak zorundaydık bu hasret çeşninden. Yeniden görüşmek üzere kavilleştik.

Ekmek, yağ, çökelek, çay doldurdular çıkınlarımızı ve düştük yollara sırtlıklarımızı kuşanarak.

İstanbul'da şehir askeri faaliyeti yürütürken partisinin çağrısını hiç tereddütsüz kabul ederek 1991 yılında özlemini duyduğu dağlarının kartalı oldu Hıdır Doğan. 6 Haziran 1992 yılında Dersim'de çıkan çatışmada

toprağa düşen Hıdır Doğan yoldaşlarının ve Hozat halkının hazırlanmış olduğu görkemli cenaze töreniyle güneşe uğurlandı. Cenaze günü kepenk indiren esnaf devletin tüm baskılarına rağmen cenazeyle eksiksiz katıldı.

Karar vermede tereddüte yer yoktu...

Şimşek çaktı, kılıç gibi gökyüzü ve yağmur boşandı. Yağmura inat mola vermedik. Yükümüz ağırlaştı yağmur tüm hırçınlığıyla boşandı, dinmek bilmiyordu. Bir süre yolu kaybettik. Bazen patikayı bulduk bazen kaybettik derken tümünden kaybettik ve hedeflediğimiz konaklama yerine zamanında yetişememe kaygısı içimize sindi ve bulunduğumuz arazi hiç de konaklamaya elverişli değildi. Karanlığı yaran şafakla vardık bir köye ve yağmur bir saat olmuştu duralı, artık patikayı kaybetmek olası değildi. Köye girmeden gayet temkinli bir şekilde boydan boya adımladık patikayı, vardık bir ormanın kıyısına, sıska ve küçük dalların altında mola verdik. Kimimiz kuru dallar topladık kimimiz ateş yaktık. Birimiz çayı sürdürdü ateşin üstüne, ıslak elbiselerimizi kurulamaya durduk. Ancak her ne hikmetse bir nöbetçi çıkarmayı akıl edememiştik.

Bir ara üstümüzdeki kayalıklarda gezinen düşman güçlerini fark ettim. Beynim zonkladı. Şimşekler çaktı gözlerimde, yüreğim sıkıştı. Kendimizi ateşin yanındaki taşın dibine attık, ancak silahlarımız 3-4 metre uzakta kalmıştı. Komutanımız bir kaplan çevikliğiyle atladı, aldı silahını. Ben ve arkamda Cengiz (Hıdır Doğan) silahsızdık. Onun düşmana karşılık vermesini fırsat bilerek Cengiz yoldaşın silahını aldım ve kendisine fırlattım.

Bu arada Ünal silahını almıştı. Bu kez Cengiz'in salvo atışıyla silahıma kavuştum. Yerime ulaşıncaya toplu şekilde düşmanın üzerine kurşun yağdırdık. Her şey an meselesiydi. Kurşun bir yanlışı affetmiyordu. Karar vermede tereddüte yer yoktu.

Geri çekilmeye başladık. Ateş hattında temkinli ve soğukkanlı davrandık geri çekilirken. Düşmanın attığı bombalar önümde büyük gürültülerle patlıyordu. Şarapnel parçaları üstüme yağıyordu. Başım kanlar içinde kaldı. Sürünerek Cengiz'in yanına sokuldum. Cengiz boğazındaki yazmayı çıkarıp yüzümü sildi sonra elimi sardı. Ve ısrarla kendilerini bırakıp uzaklaşmamı söyledi. Bu ısrarı yerine getirmedim. Bu arada ikinci bir gürültü koyma ve komutanımız yara aldı. Ormana çekilmemizi için ya-

rı çıplak bir alandan geçmemiz gerekiyordu. Dördümüzden ikisi yaralıydı. Vurulma ihtimalimiz çok yüksekti. Komutanı durumu rapor ettim. Komutanın "Herkes olduğu yerde konulmansın" deyişi bize sıcak bir güven verdi. Sonra "bir üçgen kuraçagız herkes bu üçgenin bir kenarını koruyacak" diye ekledi. Çatışma tüm canlılığı ile devam ediyordu. Dereye giden Canan'dan umudu kestik.

Yoldaşlarımızdan böyle öğrenmiştik...

Saat 6.00'da başlayan çatışma kesintisiz iki buçuk saatir devam ediyordu.

Mermilerimizi idareli kullanmamız gerekiyordu. Herkes kendi inisiyatifini kullanacaktı. Bu esnada bağışmalar oldu düşman safında. Komutanları şöyle diyor; "Ulan ... çocuğu kim sana dur dedi. Bilmiyor musun komutan vur olduğunu. Asker yalvaran bir sesle "ama komutanım uyumuştun" demesine rağmen. Bu son söz kalbime bıçak gibi saplandı. Demek ki Cengiz'i, o korkusuz dağ kartalını, bana sen geri çekil diyen yoldaşımı... Komutan şehit düşen Cengiz'in mevzisine geçip silahını ve cephanesini almayı düşündü. Ve bana bunun için düşmanı sindirecek şekilde ateş etmemi istedi. Benim ateş etmeme rağmen düşman da olayı tahmin etmiş olacak ki Cengiz'in bulunduğu noktayı çok kötü şekilde MG3 makinalı tüfeğiyle dövüp duruyordu. Düşman öğleden sonra birkaç deneme daha yaptı, bize yaklaşmak istedi fakat hiç birinde başarılı olmadı. Saat 3.30 gibi Ünal mevzisine isabet eden

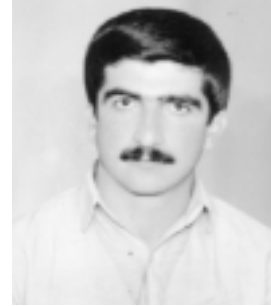
bir roketle iki yerinden yaralandı. Akşamın yaklaşmasıyla yaşama olan inancım yavaş yavaş artmaya başladı. TIKKO gerillasının her şart altında bu gelenek ve değerlere sahip çıkacağına dair içtiği anda bağlı kalması gerekiyordu.

Bazen bu değerlerin bedeli ölüm bile olsa. Yoldaşlarımızdan böyle öğrenmiştik. Geleneklerimizin değerlerimizin iyi bir koruyucusu olmak istiyordum. Daha 6-7 saat önce en ağır bedeli ödeyerek şehitler kervanına katılan Cengiz böyle yapmamış mıydı? Çatışmada tek kolu kopan Şefik Karaağaç tek koluyla büyük kayıplar verilmemiş miydi? Şehitler kervanına böyle katılmamış mıydı? Düşmandaki sinmeyi ve gerilemeyi gördükten sonra bir gerillanın susmayan silahının gücünü daha iyi kavriyordum. Silahın arkasındaki davasına, halkına, partisine inanca, bilinçle bağlı bir gerilla olursa bu silahın yenemeyeceği hiç bir güç yoktur. Saat 18.00 sıraları boynumdan yara aldım. Saat:19.40-20.00 sıraları düşman geri çekilmeye başladı. Artık kavrattığımız bizleri teslim alamayacağını, yenemeyeceğini. Verdiği kayıpların daha çok artmasından korktuğu için geceleyin daha büyük saldırılarda bulunacağımızdan korktuğu için geri çekildi. Ve yenilgiyi kabullenmişti. Çünkü 14 saatir 32 havan, 50'den fazla bomba ve roket kullanmıştı. Birçok lav atışı eşliğinde makinalı tüfekte binlerce mermiyle bizim mevzilerimize saldırmıştı. Biz 20.20'ye kadar bekledikten sonra şehit düşen Cengiz'in üzerindeki cephane ve silahını alıp alına kondurduğumuz öpücük, içimize attığımız kin ve göz yaşlarıyla uzaklaştık... (Bir yoldaşı)

Naki Göksu;

Malatya doğumlu olan **Naki Göksu** (Ünal) Partizanlarla 88-89 yıllarında üniversitedeyken tanışır. Haziran 91'de gerilla birliği ile düşman arasında çıkan çatışma on saat sürer. Göksu yaralanır ve birlikte ayrı düşer. Ve sağ olarak düşmanın eline tutsak geçer. Yaralı haliele Mazgirt'e bağlı Ataçınar köyüne getiren düşman köylülerin önünde ona, yoldaşlarının yerini söylemesi ve pişmanlık getirmesi amacıyla

la işkence yapar. Naki, onlarla alay eder, yoldaşlarına zaman kazanır ve halka propaganda yapar. Zavallı duruma düşen binbaşı köylülerin gözü önünde 8 Haziran 1991'de Göksu'yu kurşuna dizer.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Aziz Akpınar; Proleterya Partisi safalarında mücadele yürüten **Aziz Akpınar**, 17 Haziran 1978 tarihinde polis tarafından Tarsus'ta katledildi.

Aziz Aras; Proleterya Partisi safalarında mücadele yürüten ve Karslı olan **Aziz Aras**, 16 Haziran 1980 tarihinde İstanbul'da gözaltına alınarak işkencede katledildi.

Bu operasyon sırasında **Aziz Aras** ve TIKB militanı **Songül Kayabaşı** da işkence sonucunda katledildi.

Mehmet Kalkan; 1952 Tunceli Hozat Buzlupınar köyünde dünyaya gelen Mehmet Kalkan (Metin) İstanbul'da Cevizli Tekel Yedek Parça Fabrikası'nda işçi olarak çalışır. 14 Haziran 1987 tarihinde Diyarbakır'da işkencede ser verip sır vermeme geleneğinin sürdürücüsü olarak ölümsüzleşti.

Yıldız Çiçek; 1968'de Dersim Merkeze bağlı Gevrek köyünde dünyaya gelen Yıldız Çiçek (Kinem) 1989'da gerillaya katıldı. Artvin Şavşat'ta 1 Haziran 1992'de çıkan çatışmada komutan Kinem şehit düşer ama yoldaşları çemberi yarmayı başarır. Sevinci kursağında kalan kontrgerilla şefi Mehmet Sezillabban öfkelerini askerlerine "Beni Şavşat halkına rezil ettiniz" diyerek gösterir ve bu hırsıyla Yıldız Çiçek'in cansız bedenini Şavşat halkına teşhir etmeye çalışır.

Zülfü Yıldız; 1953 Elazığ Karakoçan'da dünyaya geldi. Devrimci düşüncelerle İstanbul'da Otomarsan fabrikasında çalıştığı dönemlerde tanıştı. Tüm Maden-Sen'de örgütlü faaliyet yürüten Yıldız, bu süreçte Partizanlarla tanışır. 12 Eylül döneminde kısa tutsaklıktan sonra yurtdışına çıkar. 8 Haziran 1993 yılında geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirir.

Ramazan Kılavur (Kılavuz); 1959 Urfa Siverek doğumlu olan Ramazan Kılavur, 1975 yılında Partizanlarla tanıştı. Faaliyetine Siverek'te devam etti. 1980 AFC'si döneminde 4 yılı tecritte 11 yıl tutsak kaldı. 1996 yılında Batı Avrupa'ya gitti. 3 Haziran 2001'de İsviçre'nin Luzern kentinde intihar ederek yaşamına son verdi.

Ahmet Kargin (Mehmet Zeki); 1963 Dersim Ovacık Tetuşağı köyü doğumlu olan Ahmet Kargin, Partizanlara sempati duyarak gerillaya katıldı. Mehmet Zeki kod adını alan Kargin, Erzincan-Ergani yöresinde para almaya gittikleri bir yerden dönerken konakladıkları sırada Erdal Aslan adında bir hain tarafından Haziran 1992'de öldürüldü.

Pusula

Örgütlemeye derinleşerek, kitle çalışmasında yoğunlaşmalıyız!

Devrimci ve komünist harekete karşı güvensizliği meslek haline getirmiş eleştiri hastalığı, içinden geçmekte olduğumuz sürecin tipik özelliklerinden biridir. Eleştiri adı altında umutsuzluk, karamsarlık tohumları eken bu anlayış sahiplerine karşı uyanık olmak her devrimci militanın görevidir. Bu tür yıkıcı eleştirilerin, kitle hareketlerinin, devrimci hareketlerin görece gerilediği dönemlerde daha bir yoğunlaşması tesadüf olmazsa gerek. Tüm bunları gerilemelere, yenilgilere yol açan yanlış politikaların sorgulanması çabası olarak yorumlamak oldukça iyimser bir yaklaşımdır. Çünkü bu kaygılar temelinde yapılacak olan eleştiriler yıkıcı değil yapıcı, karamsarlığı değil umudu büyüten nitelikte olur.

Öncelikle bugün tüm dezavantajlara rağmen faaliyet yürüttüğümüz tüm alanlarda belirlenen politikalara uygun olarak ileri kitlelerle ilişkilerin geliştirilmesi için sıkı bir disiplin altında, örgütlü güçlerimizin harekete geçmesini sağlamaktır. Kitle hareketlerinin

görece geri olduğu, devrimci hareketin kitlelerle bağlarının zayıfladığı dönemlerde, ileri kitlelerle bağ kurmak, onları örgütlü yapının bir parçası haline getirmek öncelikli görevlerimizin arasında olmalıdır.

Hiç şüphesiz mevcut dağınıklığı gidermek, örgütlülüklerimizin inşasında derinleşmek için MLM bir birlik ve sağlamlık ön koşuldur. Bu başarıldığı oranda ileriye doğru hamleler yapmanın yolu da açıılır. Çok iyi bilinmelidir ki; kafa karışıklığının, tereddütlerin olduğu bir ortamda hiçbir zorlu görev başarılamaz. Tabii ki ideolojik birlik ve netlik burada **anahtar** rolü oynamaktadır. Dolayısıyla bu konudaki tüm farklılıkların açığa çıkarılması, yetersizliklerin giderilmesi için pratik çalışmalarımızı içeren genel ve bölgesel faaliyet raporları üzerinde ciddiyletirmek, yürütülen ideolojik ve teorik tartışmaları önemsemek oldukça önemlidir.

Elbette ki farklılıklarımızı gelişmiş güzel değil, **örgüt disiplinine uygun olarak** dile getirip tartışmalıyız. Ama her halükarda tar-

tışma sürecine katılmamız. Ve tüm tartışmalardaki temel amacımız yapı içinde em ileri düzeyde bir birliğin yaratılması olmalıdır. Şüphesiz bu eksensiz yürütülen tüm tartışmalar yalnız aramızdaki farklılıkları netleştirmez; aynı zamanda birbirimizi ikna etme ve geliştirme sürecine de katkı sunar.

Yine dağınıklığın, devrimci hareketin kitlelerle bağlarının zayıf olduğu dönemlerde em öncelikli görev, kitle bağlarını güçlendirecek olan taktik politikalar üzerinde yoğunlaşmaktır. Peki bu politikalar kiminle uygulanacak? Tabii ki örgütle. Eğer asgari düzeyde mücadele içinde sinanmış bir örgüt yoksa, belirleyeceğimiz taktiğin de bir anlamı olmaz. **Çünkü taktik, örgütle uygulanır; kısa ve uzun vadeli planlar örgütlü yapı üzerinde yapılır.** Eğer bugün sınıf mücadelesi açısından ortaya çıkan olumlu işaretlerden söz ediyorsak; yapmamız gereken öncelikli iş, ortaya çıkan bu işaretlerle, proletaryanın lehine büyük kazanımların sağlanması için süreçte müdahale edecek örgütlü bir yapının yaratılmasıdır. Önümüzdeki süreçte işçi, köylü, kadın, gençlik, yoksul semt emekçileri cephesinde baskıları, sömürüyü, zulmü hedefleyen hareketlerin gelişmesi pekâlâ mümkündür. Tarihi tecrübeler de bunun böyle olduğunu bize gösteriyor. Bu de-

mektir ki; nicelik ve nitelik durumumuza bakmadan, var olan güçlerimizin böylesi süreçlere aktif olarak müdahale etmesini sağlayacak bir örgütlülüğün yaratılmasıdır. Bunun için ideolojik-teorik eğitim ve yine pratik müdahalenin içte ve dışta nasıl bir değişime yol açacağını, kitlelerle bağ kurmamıza nasıl hizmet edeceğini, yaşanan tarihi tecrübelerle birlikte eğitici bir tarzda ortaya koymalıyız.

Bunları ifade etmek, her şeyi kendiliğinden hareketlere bağlamak anlamına gelmez. Tam aksine bu yaklaşım objektif duruma uygun olarak görevlerimizi belirleme anlamına geliyor. Şöyle ki; devrimci hareketin bugünkü objektif gücü, mücadelenin çeşitli alanlarında ezen-ezilenler çelişmesini derinleştirecek, pratik bir kitle hareketi yaratacak bir konuma sahip değildir. Dolayısıyla devrimci otoritenin, devrimci saygınlığın kitleler üzerindeki etkisinin zayıfladığı dönemlerde, Tekel direnişi vb. pratiklerde olduğu gibi aktif bir tutum almak, aynı zamanda kaybedilenlerin yeniden kazanılması anlamına da gelir. Böylesi pratik süreçlerin olumlu temelde derinleştirilmesi beraberinde ezilenlere direniş çağrılarını yapmayı, direnişleri örgütlemeye öncü bir rol oynamayı da kaçınılmaz hale getirir. Tüm sorun örgütlülük düzeyin-

de, kitlelerle zayıflayan bağların, oluşan güvensizliklerin giderilmesi noktasında düşümleniyor. Yani soyut hedefler belirlemeden çok, somut görevler belirlemek; ama sürekli ileriye doğru sınıf mücadelesi açısından çitayı yükseltmek olması gereken en doğru tutumdur.

Daha sade bir dille ifade edecek olursak, geriliklere, pratikteki atıl duruşlara her daim **koşullar teorisi** maskesini geçirmemeliyiz. Mevcut durumda em iyisini yapmak, bunun için koşulları zorlamak hedefimiz olmalıdır. Aynı politikalar çerçevesinde bazı çalışma alanlarında daha olumlu sonuçlar alınıyorsa, bu sonuçlarda oradaki çalışmalarını yürüten faaliyetçilerin oynamış olduğu daha militan, daha yaratıcı rolü kim inkar edebilir. Hedefe kilitlenmiş militanca yaklaşımların daha koparıcı olacağı kesindir. Bu temelde şekillenen faaliyetçiler kaçınılmaz olarak sürekli hedefleri büyütürler; var olanla yetinme anlayışını yadsırlar. Hiç şüphesiz içinde bulunan nesnel koşulları belirlemekle zor koşullara meydan okumak arasındaki farkı doğru kavramalıyız. Yani koşulların zorluğu geri bir duruş izlemenin gerekçesi olamaz. **Bilakis daha yoğun bir emek ve ısrarlı çalışmanın gerekliliğine işaret eder.**

“Güvencesiz işçiler olmadan sınıf hareketinin büyümesi mümkün değildir!”

Güvenceli çalışma koşulları, sosyal güvence ve sendika bir işçinin sömürü düzeni karşısında insanca yaşamını sürdürebilmesi için olmazsa olmazlarındandır. Ancak krizin daha fazla işsizlik ve yoksulluk olarak halka dönüş yaptığı bu dönemde bunlardan herhangi birini istemek bile başlı başına bir mücadele gerektiriyor! Tüm iş alanlarını bir ahtapot gibi sarmış olan güvencesiz çalışma ve onun en ağır biçimi olan taşeronlaşmada bu dönemde emek cephesinin bütün kesimleri tarafından mücadele edilmesi gereken bir sömürü dalgası olarak karşımızda duruyor.

Taşeronlaşma emeğin parçalanmasıdır, işçinin emeğinin daha çok sömürülmesi ve işçinin örgütsüzleş-

tilmesidir. Taşeronlaşma daha fazla hak gaspı ve hatta daha fazla iş cinayeti-katliamı demektir. Taşeronlaşma, Zonguldak'ta yaşamını yitiren 30 işçinin katilidir!

Saldırıların bu denli artış gösterdiği bir dönemde birçok sendikanın gerek politikasızlıktan gerekse derant sevdası yüzünden emek mücadelesinde “işlevsizleştiği” görülmektedir. TEKEL süreci ve 1 Mayıs döneminde bu durumun somutlandığını görüyoruz. İşçi sınıfının değişen yüzünü gören ve mücadelesini ona doğru geliştiren Dev Sağlık-İş ve Esenyurt'ta sendikal hakları için sokaktaki mücadeleyi sürdüren Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube ile sınıf hareketinde yaşanan değişimler üzerine görüşüştük.

Bugün taşeron işçiler, güvencesiz işçiler örgütlenmeden Türkiye'deki işçi sınıfı hareketini yaratılabilmek, büyütebilmek; bizler açısından da önümüzde duran görevleri yerine getirebilmek mümkün değildir.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu:

- TEKEL süreci ve 1 Mayıs ile birlikte sınıf hareketinde bir canlanma olduğunu görüyoruz. Siz bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Aslında bu süreci 25 Kasım ile başlatmak daha doğru olur. 25 Kasım (2009)'da KESK'in düzenlediği genel grev ve bunun toplumsal etkileri ile başlayan süreç ve ardından TEKEL direnişi, 1 Mayıs; daha öncesinde de bizim sağlık alanında güvencesizliğe karşı yürüttüğümüz mücadeleler, parça parça da olsa var olan direnişler... Tüm bunlar sınıf hareketinde bir dönüm noktası olarak değerlendirilebilir.

Bu süreçte; TEKEL'in gösterdiği en önemli sonuçlardan biri **güvencesiz çalıştırmanın toplum gündemine girmiş olmasıdır**. 4-C, direniş öncesine kadar yalnızca sokaktaki insan değil, sendikacılar tarafından dahi bilinmezken, bugün herkesin bildiği bir gerçeklik haline aldı. TEKEL'in diğer bir kazanımı da güvencesizliğe karşı mücadelenin sadece gerekli değil **mümkün** olduğunu da göstermesidir. Bunun yansıması 1 Mayıs'ta başta Taksim olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinde kendini göstermiştir. TEKEL ve 1 Mayıs sonrası süreç gerek sınıf hareketi gerekse sendikal hareket açısından başka bir dönemdir! Bu dönemin özellikleri, nitelikleri, görevleri de çok açıktır ki ne sendikal ne işçi hareketi ne toplumsal muhalefet ne de sol açısından geleneksel biçim ve yöntemlerle karşılayabilmek mümkündür. Ve bu dönem, işçi sınıfının sendikal ve devrimci ör-

gütlerini yenilenmeye zorlayacaktır.

- **İçinde bulunduğumuz bu son dönemi şekillendiren en önemli konuların; işçi sınıfına yönelik güvencesiz/esnek çalıştırma, taşeronlaşma gibi politikalar olduğundan bahsettiniz. Sizin Dev Sağlık-İş olarak sağlıkta taşeronlaşmaya karşı bir mücadele hattınız var. Bize deneyimlerinizden bahsedebilir misiniz?**

- Güvencesiz çalıştırmanın en ağır biçimi, taşeron sistemidir. Bugün sağlık hizmetlerinin neredeyse % 50-60'ı taşeron eliyle yürütülmektedir. Sağlık Bakanlığı'nın raporlarına göre Bakanlığa bağlı hastanelerde toplam 120 bin taşeron sağlık çalışanı var. Buna üniversite, sosyal hizmetler vs. de eklersek, bu bizim işkolumuzda 150 binden fazla sağlık emekçisinin istihdam edildiğini gösteriyor. (Hemşirelik, laboratuvar, görüntüleme, temizlik, yemek vs.)

Biz her şeyden önce sağlık alanında taşeronlaşmanın iki temel soruna yol açtığını söylüyoruz. **Birincisi**, sağlık hizmeti bir ekip hizmetidir. Bu ekip hizmetinin taşeron eliyle bölünüp parçalanması hizmetin niteliğini olumsuz etkiler. Hastane yangınları, bebek ölümleri gibi örneklerde de gördüğümüz gibi bu mesele yalnızca taşeronda çalışan işçilerin değil, buralardan hizmet almak zorunda olan halkın da sorunudur. **İkincisi** de; taşeron çalışmanın var olduğu her alanda olduğu gibi işçi ve emekçilerin kazanılmış tüm haklarını (iş güvencesi, kıdem tazminatı, yıllık izin, mesai ücreti gibi) ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Bu nedenle biz “**İnsan ihaleyle çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz**” diyerek bir mücadele ve örgütlenme çalışması yürütüyoruz.

Bu fiili ve meşru örgütlenme ve mücadeleyi aynı zamanda birtakım hukusal kazanımlarla da desteklemeyi hedefledik. Çalışma Bakanlığı'na çeşitli raporlarla taşeron sistemin anayasaya aykırı olduğunu belgeledik. Bunun üzerine Bakanlık müfettişleri örgütlediğimiz yerlere gelerek inceleme yaptılar ve bizim iddialarımızın doğru olduğunu gördüler. Ve Çalışma Bakanlığı bu çalıştırma biçiminin hukuka aykırı, yapılan ihalelerin muvazaa (hileli) olduğunu ve tüm işçilerin işbaşı yaptıkları ilk tarihten itibaren asıl işverenlerinin üniversite hastanesindeyse rektörlük,

devlet hastanesindeyse Sağlık Bakanlığı'na bağlı olduğunu belgeledi. Bunun üzerinden bizim 5 üniversite, 2 devlet hastanesinde “muvazaa raporlarımız” kesinleşmiş durumda ve bunları uygulamaya aşamasındayız.

Bizim bugünkü temel meselemiz, **ilk olarak** bu sendikal faaliyetimizi, Türkiye'nin dört bir yanında örgütlemek (şimdi birçok yerden yoğun talep var, bunları karşılamak için çok çaba harcıyoruz); **ikincisi** de bu kararı aldığımız alanlarda, kararları uygulatabilmek... (Çünkü gerçekten bu ülkede hukuku uygulamak da başlı başına bir mücadeledir!) **Üçüncüsü** de sağlık alanında çalışma yürüttüğümüz için bu alandaki taşeron çalışma/çalıştırma yasaklamak üzere bir mücadele yürütüyoruz. İşte bu nedenle 7 Kasım'da (2009) Türkiye'nin birçok yerinden Ankara'ya gelen taşeron sağlık işçileriyle bir ilk yaparak meclise yürüdük, onlara bir dosya sunduk ve “**sağlıkta taşeronlaşmayı yasaklayın**” dedik. Sonra 26 Şubat'ta Başbakanlığa yürüdüğü ve hükümetten anayasaya aykırı bu sistemi kaldırmasını istedik. Önümüzdeki günlerde benzer eylemlere devam edeceğiz.

Esas hedefimiz ve yapılması gereken okulundan hastanesine, üniversitesinden belediyesine, tekstil atölyesinden inşaat sektörüne kadar esas çalışma yöntemi haline gelen güvencesiz çalıştırma ve toplarlardan silmek... Sağlık alanındaki bu kazanımlarımız kuşkusuz ki tek başına yeterli değildir. Ama işçi sınıfı açısından oldukça önemlidir.

- **Taşeron işçilerinin örgütlenmesi, diğer işçi kesimlerine oranla daha zorlu bir süreç! Siz taşeron işçiler arasında örgütlenme çalışmalarını nasıl yürütüyorsunuz?**

- Taşeron işçi en güvencesiz koşullarda çalışan işçidir. Taşeron sistem bütünüyle kuralızsızlık ve keyfiyet üzerine kuruludur. Taşeronun amacı güvencesiz ve ucuz işçilik ve sendikasılaşmaktır. Şöyle bir gerçekliğimiz var bizim: Güvencesiz çalışmanın, taşeronlaşmanın bu kadar yaygınlaştığı şu günlerde sendikalarımız içinde hala taşeron işçiler için sistematik bir çalışma yürüten sendika yok denecek kadar az! Sendikal faaliyetin ayard toplama açısından değerlendirilmesi, birçok sendikanın bu örgütlemeyi yapmamasını açıklıyor.

Taşeron işçileri örgütlerken, doğrudan işyerlerinde gidip, işçilere “**biz geldik, sendika çalışması**

yapacağız” demek kolay değil. Bir talep olmadan zaten çok ciddi hak gasplarının olduğu bir alanda örgütlenmek de kolay değil. Bizimkisi bir hizmet kolu olduğu için burada kadrolu çalışan SES, TTB gibi emek örgütleri aracılığıyla bize sendikal olma talebi geliyor çoğunlukla... Son dönemdeki direniş ve kazanımlarımızdan sonra bu talepler iyice arttı.

Sendikal bir çalışmanın olduğu bir yerde taşeron sistemin yürütülmesi mümkün değildir. Bunun tersi de doğrudur. Taşeronlaşmanın olduğu yerde formel bir sendikal çalışma sürdürmek çok zordur. “**Ben işçiyi üye yaparım, aidatımı, yetkiyi alırım ve toplu iş sözleşmesini imzalarım**” gibi bir sendikal anlayışla taşeron işçilerinin örgütlenmesi mümkün değil. Mesela biz örgütlediğimiz her yerde inanılmaz baskılarla karşılaştık. Her yerde arkadaşlarımız işten çıkartıldı, direnişler örgütledik, küçük-büyük birçok başarı elde ettik. Sendikal faaliyetimizi de bu başarılar büyüttü. Sağlık alanındaki kazanımlarımız, tüm işçi sınıfının kazanımıdır. Ve bu sisteme karşı mücadele etmek ne kadar zorluyorsa, buradaki kazanımlar o kadar değerlidir. **Şu çok açık ki; bugün taşeron işçiler, güvencesiz işçiler örgütlenmeden Türkiye'deki işçi sınıfı hareketini yaratılabilmek, büyütebilmek; bizler açısından da önümüzde duran görevleri yerine getirebilmek mümkün değildir.**

- **2010 1 Mayıs'ında Taksim'deki mitingde, işçilerin kürsüye müdahalelerini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Birincisi, orada Türk-İş ve Hak-İş başkanlarının adının okunması ile birlikte oluşan tepki sadece kürsüye çıkan 20-30 işçinin tepkisiyle sınırlı değildi. Alandaki herkeste (sendikaların bazı kesimleri hariç) bir tepki vardı. Çok merak ediyorum; Hak-İş oraya çıktığında “Biz şimdiye kadar, 1 Mayıs için Yahudi bayramı diyerek çok yanlış yapmışız” mı diyecekti? Ya da Türk-İş, Türkiye'nin en büyük konfederasyonu olarak güvencesizliğe karşı ya da TEKEL direnişi boyunca ne yaptı?

Oradaki tepkinin biçimine takılmadan dinamini doğru okumak gerekiyor. O dinamik de aslında Türkiye işçi sınıfı hareketinin temel meselesinin güvencesizlik olduğunun ve aynı zamanda buna karşı mücadelenin de sınıf hareketinin geleceğini temsil ettiğinin dinamizidir.

“1 Mayıs'ta emekçiler örgütlülüklerini aradı!”

Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm

- **2010 Taksim 1 Mayıs'ı ortaya çıkardığı kitlesellik ve yarattığı tablo itibarıyla birçok kesim tarafından değerlendirildi. Sizce bu yıl 1 Mayıs'ta ortaya çıkan bu tabloyu nasıl okumalısınız? 1 Mayıs'tan yola çıkarak önümüzdeki günlerde işçi hareketini nelerin beklediğini söyleyebiliriz?**

İşsizliğin ve yoksulluğun arttığı, kazanılmış hakların gasp edildiği, Kürt ulusal hareketinin tasfiye edilmeye çalışıldığı bir dönemde gerçekleşen 1 Mayıs. Bunlara karşı giderek büyüyen ve gelişen, -istenilen düzey olmamakla birlikte- çıktası yükselen bir hareketlilik de söz konusu. 1 Mayıs bu sürecin en üst noktasıydı bence. Bu yıl özel tetikleyici konumunda TEKEL vardı. TEKEL '80'den sonra Türkiye işçi sınıfı hareketinde önemli bir yere oturan bir eylem oldu. İşçi sınıfı için mücadele eden hareketlerin TEKEL örneğinde olduğu gibi ve ondan yola çıkarak yüzünü işçi sınıfına döndüğünü gördük.

1 Mayıs ortaya bir sonuç daha çıkardı; Geniş emekçiler örgütlülüklerini aradı. Bu arayış, işçi hareketinin birleşik yanının yaratılmasının da işaretlerini taşıyor. Sendikal bürokraside önemli kırılmaların yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Sınıf hareketindeki bu gelişimi, sendikal bürokrasi önümüzdeki günlerde ayırtırmaya ve parçalamaya çalışacaktır. Bunun adımlarını atacaktır. Çünkü ortaya çıkan bu tablo onları rahatsız etmektedir. Birleşmek, yanyana gelmek, harekete geçmek sendikal bürokrasidedeki statükocu anlayışları zorlayacak bir durumdur.

- **1 Mayıs'ta emekçilerin örgütlülüklerini aradığını söyleyediniz. Peki bu noktada ilerici ve devrimcilerin mevcut durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- İşçi sınıfını, geniş kitleleri örgütleyecek, kucaklayacak, harekete geçirecek örgütlülükler henüz çok zayıf. CHP'de son dönemlerde ortaya çıkan tabloya da bunun üzerinden okumak gerekir. Geniş kitlelerin yüzünü ilericilere, devrimcilere çevirdiği bir dönemde düzen kendi içininde yeni bir alternatif yaratma çabasındadır. Kılıçdaroğlu'nun çıkışı bu yönüyle anlamlı. Bu çıkışın bugün olmasının nedeni de budur.

- **Sınıfın, sendikal bürokrasinin ve sistemin oyunlarına alet edilmesinin için neler yapılmalıdır?**

- Sendikal bürokrasiyi aşacak nokta, sınıfın taşeron ve güvencesiz dediğimiz alanları olacaktır. Çünkü bu alanlarda mütthiş derecede bir sömürü ve hak gaspı yaşanıyor. Bu alanlar bugün için mevcut sendikaların dışında kalan alanlardır. Bu nedenle ilerici sendikaların ve bizim çalışmalarımızın merkezine oturtması

1 Mayıs ortaya bir sonuç daha çıkardı; Geniş emekçiler örgütlülüklerini aradı. Bu arayış, işçi hareketinin birleşik yanının yaratılmasının da işaretlerini taşıyor.

gereken alan burası olacaktır/olmalıdır. Türkiye'de bu alanlarda örgütlenmeler parça parça geliyor. İzmir ve İstanbul'da kurulan taşeron işçi dernekleri ve bazı sendikaların yetki almadan güvencesizleri örgütleyen mücadelesi giderek kendini daha fazla hissettiriyor. Dernekler ve sendikalar fiili meşru mücadele üzerinden işyeri barajı engelini aşarak bu mücadeleyi veriyor. Önümüzdeki günlerde bu örnekler artacaktır.

1 Mayıs'a gelen kitlenin önemli bir bölümü örgütsüz ve aynı zamanda güvencesiz çalışan kesimdir. Bu kesimin örgütlenmesi gerekiyor. Bu yaşam alanında olabilir, işyerinde olabilir; çeşitli araçlarla güvencesizleri örgütleyen yönelimi tartışmak ve oturtmak gerekir.

Bizim açımızdan, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik açısından da son dönemlerde kamuda yaşanan tasfiye ile bir-

likte giderek yaygınlaşan ve sınıfın temel gövdesini oluşturan güvencesizler önemli bir yerde duruyor. Sınıfın birleşik ve güçlü yanını temelde buradan güçlendirmek gerektiğini ve sendikal bürokrasinin buradan doğru kırılabilceğini düşünüyorum.

İki yıl önce hazırladığımız programımızda da bunu ortaya koymuştuk. Geçen süre içinde ortaya çıkan örnekler bu tespitin doğruluğunu göstermiştir.

Bu noktada önemli pratiklerimiz de oldu, örneğin DESA süreci yaşandı. DESA ile birlikte işçi sınıfı içinde bir kimlik oluşmaya başladı. '80'lerden sonra en önemli problemlerden biri de bu. İşçi kendini işçi olarak görmüyor. İşçinin kendine ait bir kimliği yok. 1980 öncesinde örneğin Rıza Kaus üstünü aratmamıştır. Bu bir kimliktir, bir modeldir. Deri-İş'te de **Emine Aslan** bir modeldir. Emine Aslan AKP'li bir kadın emekçi idi, ancak sendika ile tanışınca, sınıf sendikacılığı çizgisi ile buluşunca “**DESA'ya sendika girecek, başka yolu yok**” noktasına geldi. Uluslararası bir firmayı dize getirdi. Bir kişinin neler yapabileceğini gösterdi.

Biz de sendika olarak Esenyurt'ta 276. günümüzdeyiz. Burada da mücadele içinde bir kimlik oluşturuyoruz. Bir işçi arkadaşımız dün şöyle diyordu; “**Da ha önce sabahtan akşama kadar direniyordum, artık akşamdan sabaha kadar çalışacağım.**” Ne yapacağını diye sordüğümüzde “**gidip işçileri örgütleyeceğim**” dedi. Bence bu bir kimliktir. Bu bizim açımızdan bu anlayışın yön verdiği mücadelenin yarattığı bir kimliktir.

Sendikal bürokrasiye rağmen yürüyen bir süreç var aslında. Mevcut sendikal anlayışlara rağmen işçi sınıfı örgütlenbilir. Bu DDSB'nin çizgisidir. DDSB'nin birinci kurultayında ortaya koyduğu belirleme güvencesiz ve taşeron işçilerin sendikalar dışında da örgütlenebileceğidir. Güvencesizler sınıfının yüzde 95'lik kısmıdır çünkü.

- **30 Mayıs'ta Ankara'da bir kurultay gerçekleştiriyorsunuz...**

- Kurultayda çeşitli illerden gelecek DDSB'lilerle 1 Mayıs'ın ortaya çıkardığı tabloyu tartışacağız. Güvencesizler ve işsizler temel gündemimiz olacak. Sendikaların mevcut durumu ve süreçte yaklaşımlarını da ele alacağız. Tartışmalarımızın en önemli yanı bu kesimin nasıl örgütleneceği sorusu olacaktır. İzmir deneyimimiz var, Dev Sağlık-İş'in deneyimleri var. Bunları değerlendireceğiz.

(İstanbul)

“Taşeron işçi en güvencesiz koşullarda çalışan işçidir. Taşeron sistemin bütünüyle kuralızsızlık ve keyfiyet üzerine kuruludur. Taşeronun amacı güvencesiz ve ucuz işçilik ve sendikasılaşmaktır.”

1 Mayıs'a gelen kitlenin önemli bir bölümü örgütsüz ve aynı zamanda güvencesiz çalışan kesimdir. Bu kesimin örgütlenmesi gerekiyor. Çeşitli araçlarla güvencesizleri örgütleyen yönelimi tartışmak gerekir.

BİR AY İÇİNDE İKİNCİ GENEL GREV!

5 Mayıs büyük grevinden ve kitlesel eyleminden sonra, Yunanistan halkı 20 Mayıs'ta da greve giderek, saldırılar karşısında boyun eğmeyeceğini deklare etti. Sosyal güvenlik alanında yapılacak değişikliklere karşı, işçi ve memur sendikaları konfederasyonları **GSEE** ve **ADEDİ**'nin çağrısıyla yapılan grev ve yürüyüşe, kamu çalışanları, devlete ait iktisadi işletme çalışanları, belediye ve valilik çalışanları, sağlık emekçileri, gazete ve televizyon emekçileri (sadece kamu), liman işçileri, toplu taşıma emekçileri ile özel sektörde çalışanlar katıldı. Yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı eylemler saat 11.00'de Pedion Arios Meydanı'nda yapılan mitingle başladı. Sendikalar burada toplanırken, aralarında Taksiki Poria (Sınıf Yürüyüşü)'nün de olduğu devrimci ve ilerici parti, grup ve sendikalar ise bu alanın hemen yanında olan Müze Meydanı'nda to-

landılar.

Günün diğer bir toplanma alanı ise Omony Meydanı idi. YKP (Yunanistan "Komünist" Partisi)'ne bağlı sendikal örgütlenme olan PAME saat 10.00'da bu alanda toplandı. Burada yapılan konuşmaların ardından PAME, kitlesi ile meclise yürümek yerine birkaç yüz metre uzakta olan Çalışma Bakanlığı'na yürüyerek eylemini sonlandırdı.

Sendika ve devrimci gruplar ise kitlenin alanda toplanmasının ardından meclise doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "**Sosyal Güvenlikten Elinizi Çekin**", "IMF, AB Defol", "**Ey Halk Mücadeleye, Önlemleri Yıkma**", "Kapitalizmin Krizini Biz Ödemeyeceğiz", "**Gelecek Kapitalizmde Değil Sosyalizmde**" sloganları sıklıkla atıldı. Yürüyüşün başlaması ile kimi kortejlerin polisler tarafından kordona alınması kitle tara-

findan "**Polis Dışarı**", "Katil Devlet Halka Hesap Verecek", "**PASOK-Yeni Demokrasi Aynı Terör Aynı Sömürü**" sloganları atılarak protesto edildi. Fakat bu defa her zaman eylemlerde yer alan ve diğer kortejleri kendileri için kamuflaj olarak kullanan anarşist grupların ortada gözükmemesi dikkat çekti.

Polisin önceki günden başlayarak yoğun önlem aldığı eylemler öncesinde yapılan arama ve kimlik kontrollerinden dolayı 36 kişinin gözaltına alındığı belirtilmekte. Öncüleri ve "güvenliği" sağlamak adına yapılan bu uygulamalarla kitlelerin korkutulması amaçlanmakta. Ancak üç çalışanın ölümünden dolayı sürekli ön plana sürülmek istenen korku duvarlarına rağmen on binlerce emekçi alanları doldurarak en iyi yanıtı vermiş oldu. Üç banka çalışanın hayatını kaybettiği alandan ge-

çildiği sırada insanlar alana karanfiller bırakarak, "**Ne Baskı Ne de Provokasyon Bize Geri Adım Attırabilir**" sloganını haykırdılar. Meclisin önüne ulaşan kitle uzun süre burada bekledikten sonra Prolilea Meydanı'na yürüyerek eyleme son verdi. Eylemler, başta Selanik, Patra, Hania, Larissa olmak üzere ül-

kenin pek çok şehrinde gerçekleştirildi. 21 Mayıs'ta konfederasyonlar tarafından yapılan açıklamada 29 Mayıs'ta yeni bir genel greve gidileceği duyuruldu. Çünkü sosyal güvenlik yasaının, Haziran ayının ilk iki haftası içinde meclis genel kuruluna gelmesi bekleniyor.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Latin Amerikalı Maoistlerden Ortak Açıklama

Latin Amerika'da Yeni Demokratik Devrim için mücadele eden Maoist partiler 1 Mayıs vesilesiyle yaptıkları ortak açıklama ile mücadele kararlılıklarının altını bir kez daha çizdiler.

Brezilya Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon), Bolivya Devrimci Halk Cephesi (Marksist-Leninist-Maoist), Şili Devrimci Komünistler Birliği (MLM) ve Ekvator Komünist Partisi (Kızıl Güneş) örgütlenmeleri "**Proleter Dünya Devrimine olan ihtiyaç tarihte hiçbir zaman bu kadar gerekli olmamıştır**" başlıklı açıklamalarında çeşitli konulara değindiler. Latin Amerikalı Maoistler öncelikle Marksizm-Leninizm-Maoizm'in tarihsel gelişim sürecini özet-

leyerek, Paris Komünü'nden 1 Mayıs 1886'ya, Büyük Ekim Devrimi'nden Çin Devrimine ve Büyük Proleter Kültür Devrimine kadar önemli tarihsel süreçlere değindiler.

Yine emperyalizmin yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerdeki hakimiyetine ve sömürü biçimlerine değinerek devrimin yolu üzerine Maoist yaklaşımı ifade etmişler, komünistlerin sorumlu oldukları ülkedeki görevlerin altını çizmişlerdir.

Maoist partiler, içinden geçtiğimiz dönem karşı-devrimin genel saldırısının etkisinin azaldığı ve **Dünya Devriminin Yeni Büyük Dalgasının** başladığı bir dönem olarak ilan etti. Ekonomik krize ve çeşitli ülkelerdeki kitle-

sel, militan eylem ve ayaklanmalara değinilen açıklamada yarı-sömürgelerdeki yeni demokratik devrimin dünya devriminin öncülüğünü yapacakları, bunun için de komünist partilerin özellikle oportünizme ve revizyonizme karşı mücadelelerinin oldukça önemli olduğu vurgulanmaktadır.

Bu anlamda esas tehlike sağ, oportünist ve işbirlikçi çizgi olarak tanımlanmış ve Peru Komünist Partisi'nin ve Prachanda Yolu'nun bu sağ yaklaşıma dahil olduğu eklenmiştir.

Açıklamada Maoistler Güney Amerika'daki komünist partilerin yeniden kurulup geliştirilmesi ve kıtada halk savaşlarının başlaması için gerekli hazırlığın tamamlanmasını acil bir görev olarak belirlemiş ve Peru, Hindistan, Filipinler ve Türkiye'deki silahlı mücadelelerin kendilerine ilham, moral ve güç verdiğini vurgulamıştır. Açıklama "Yaşasın Halk Savaşı" ve "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi" sloganları ile sonlandırılmıştır.

Ulm'de panel

13 Mayıs Perşembe günü iki ana başlık altında ATIF olarak Ulm Tohum Kültür Merkezi'nde düzenlenen panele yaklaşık 60 kişi katıldı.

"**Kadın gözüyle Türkiye'de feminizm, İslamcılık ve Kürtler**" üzerine araştırmacı yazar **Gül San** bir sunum yaparken "**Türkiye ve Ortadoğu'da yeni gelişmeler**" konusunu da **Faik Bulut** sundu. ATIF temsilcisi arkadaşın kısa tanıtım ve sunumun

ardından ilk sunumu yapan San, sınıf mücadelesinin içinde kadının yerini anlattı. '90'lı yıllardan sonra özellikle Türkiye'de kadının bilinçlenmesinde önemli adımların atıldığını belirttikten sonra yıllarda artan şiddetin de altını çizdi. Kürt kadınının eskiye oranla daha politikleştireceğine değinen San, Türkiye'deki tarikat ve şeriatçı örgütlenmelerin kadına yaklaşımına da değindi.

Faik Bulut ise ABD'nin hegemonyasının yavaş yavaş irtifa kaybettiğini, bununla beraber diğer emperyalist gelişmelerin gidüşününün kaygı verici olduğunu söyledi. ABD'nin BOP politikasının iflas ettiğini belirterek yeni hamleler yapacağını ifade etti.

ATIF temsilcisinin kısa bilgilendirme ve toparlamasından sonra soru-cevap bölümüne geçildi. Alınan sorularla konuşmacıların cevaplamasından ardından yaklaşık olarak üç buçuk saat sonra son buldu.

(Ulm İK okurları)

Nepal'deki siyasi tıkanıklığı Maoistler açacak

Nepal'de 10 yıl süren Halk Savaşı ve Büyük Halk Hareketi'nin sonucunda kraliyet yıkılmış ve cumhuriyet kurulmuştu. Cumhuriyetin ilanıya beraber anayasayı hazırlamak ve yeni sistemin yapısını belirlemek için yapılan seçimlerde Maoistler büyük bir başarı elde etmişti. O dönemden bu yana Maoistler ulusal, federal, demokratik cumhuriyet için mücadele ederken gerici ise mevcut statükoyu korumak için çaba harcamakta, çeşitli komplolarla sürece engel olmaktadır. Bunun son örneği ise Kurucu Meclis'in anayasayı belirleyen zaman içinde hazırlanmaması ve yönetimdeki gerici güçlerin ek süre talep ederek bu süreci mümkün olduğunca erteleme ve mevcut yarı-sömürge yarı-feodal sistemi koruma çabasıdır. Nepalli Maoistler ise kitle hareketlilikleri yaratarak süreci ileriye taşımayı ve yeni de-

mookratik devrimi tamamlamayı hedeflemektedir.

Nepalli Maoistler anayasanın zamanında hazırlanmaması, önerilerinin reddedilmesi üzerine Kurucu Meclis'in görev süresinin sona ereceği 29 Mayıs tarihine kadar başbakanın istifasını ve Maoistlerin önderliğinde ulusal birlik hükümetinin oluşturulmasını şart koşmakta ve diğer önerileri reddetmektedir. Kurucu Meclisin, Mecliste çoğunluğa sahip olan Maoistlerin onayı olmadan görev süresini uzatması mümkün olmadığı için hükümet ciddi bir kriz içine girmiş ve hükümetin büyük ortağı UML'nin içinde de çatlıklar yaşanmıştır.

Maoistler yalnızca meclisteki gücü ile sürece yön vermemekte, aynı zamanda kitle eylemleri ile de halkı örgütlemekte ve devrimi tamamlamak için şartları olgunlaştırmaya çalışmaktadır.

Mayısın ilk haftası gerçekleşen ülke genelindeki genel grevler başarıyla sonuçlanmış ve büyük eylemler örgütlenmişti. Ancak Maoistlerin Mayıs'ın sonu için karar altına aldığı süresiz genel grev kararını BNKP(Maoist) sonrasında geri çekmiş ve 29 Mayıs tarihinde, Cumhuriyet Günü'nde büyük eylemlerle halkın anayasasını ilan edebileceklerini duyurmuşlardır.

Sürecin çıkmaza girmesinin bir diğer önemli gündem maddesi ise Halk Kurtuluş Ordusu gerillalarının devlet ordusu ile birleştirilmesi kararına hükümetin karşı çıkması ve gerillaların teslimiyetini dayatmasıdır.

BNKP(Maoist) önderlerinden **Prabhakar yoldaş** 20 Mayıs'ta yaptığı konuşmada eğer siyasi uzlaşma 28 Mayıs'a kadar sağlanmazsa halkın anayasası ile beraber, paralel hükümetlerin

kurulacağını da ilan etti.

28-29 Mayıs'ta büyük kitle eylemlerinin örgütlenecek olması ve Mayıs başındaki genel grevde halkla polisin çatışması sebebiyle hükümete bağlı silahlı kuvvetler de Mayıs sonundaki eylemler için özel bir hazırlığa başlamış durumda.

Maoist önderlerden **Baidya** ise 17 Mayıs tarihinde yaptığı açıklamalarda barış sürecine her zaman bağlı kaldıklarını ancak hükümet partileriyle anlaşmaya varma olasılığının giderek azaldığı bu dönemde halk devrimi için hazırlıklara hız verdiklerini belirtti. Baburam Bhattarai de yaptığı açıklamada nihai hedeflerine doğru yürüyüşlerinden vazgeçmediklerini ifade etti.

30 Nisan tarihinde makalesi yayımlanan BNKP (Maoist) önderlerinden Mukti N. Kattel ise halk savaşı ve halk hareketinin hedeflerinin monarşinin yıkılması ile sınırlı olmadığını, ülkenin sosyo ekonomik yapısının değişmesi gerektiğini ve bunun için mücadelelerinin süreceğini vurguladı.

Evrensel Bakış

Fırtına ekenler kasırga biçerler

Geçmiş yıllarda ve bugün halen yazılıp-söylenen bir dizi öngörü ortaya atılmakta. "21. yüzyıl ayaklanmalar yüzyılı olacak", "21. yüzyılda su savaşları kaçınılmaz" vb. vb.

Elbette bu söylemlerin başlıklarına bakıldığında birbirinden bağımsız olmadığını, hatta birinin diğerini doğurduğunu söylemek yanlış olmasa gerek. Asıl önemli olan ise bu biri diğerini doğuran, çoğaltan sistemin ortaya çıkarttığı tabloya doğru yorumlamaktır.

Elbette günümüz dünyasında emperyalist-kapitalist sistemin hakimdir ve bu sistem doğası gereği ve de yaşam kaynağı olarak, kuralızsız sömürü ve kâra dayalıdır. Bu sömürü ve kâr hirsinin yarattığı tahribat elbette doğadaki dengenin bozulmasına da neden olmaktadır. "**Ekolojik, genel olarak, canlıların çevreleri ile karşılıklı etki ve ilişkilerini konu eden ve sürekli, dinamik, akıcı nitelikteki sistemlerin bütünü**" (Vaster 1997:28) diye tanımlanır.

Emperyalist-kapitalizmin doğuşu ve gelişimi iki temel unsura dayanır ve halen de bu iki ana unsura bağlıdır. Bu iki unsurun biri yeraltında diğeri yer üstündedir. Yer üstündeki unsur kendini yenileyen ve ertesi güne hazırlayan, emeğini her gün sermayeye hazır hale getirip sunan unsur insandır. İnsan sermaye için vazgeçilmez unsurdur. Bir diğer ana unsur ise üretim araçlarıdır. Bunlardan en önemlilerinden biridir petrol... Petrolün günümüzde birçok alanda kullanılan ve yerine alternatif "bulunamayan" maddedir. Sanayileşme/endüstrileşmede gelişim ve rekabet için olmazsa olmazlardan petrol. Petrol sadece sanayi alanında değil aynı zamanda kimya, giyim-temizlik malzemeleri vb. alanlarda kullanılmaktadır. Yine vazgeçilmez olan bir başka madde de sudur. Bugün su Ortadoğu'da petrolün önce gelir. Devletler suyu birbirlerine açıktan olmasa da silah olarak/yaptırım aracı olarak kullanmaktalar. Bunun en somut örneğini geçen

aylarda Irak Başbakanı Maliki'nin sözlerinde gördük. Maliki'nin "**komşu ülkeler suyumuzu kısıarak bize şantaj yapmaktalar**" minvalindeki sözleri karşısında TC suçüstü yakalanmışlığın verdiği savunma psikolojisiyle "kesinlikle böyle bir şey yok" diye açıklama yapma gereği duydu. Irak Başbakanı isim vermemişti ama TC kendisinin Irak halkına karşı işlediği suçu bildiği için konuşma gereği duydu. İşin ironik yanı ise aynı Irak halkı ve devleti gibi Türkiye de susuzluğun ne olduğunu çok iyi bilmekte. Bu yaptırım aracını kendisine yönelik de kullanıldığı için bir başka ülkeye yapmakta sakınca görmüyor. Bunu 2009 yılında Türkiye'ye gelen Suriye Devlet Başkanı Esad'ın açıklamalarında çok net görebiliriz. "**Bir önceki kış Başbakan Erdoğan beni aradı. Güneydoğu'da kuraklık olduğunu söyledi. Ürdün'den geliştirdiğimiz topraklarımızın üzerinden Türkiye'nin Hatay vilayetine geçen Asi nehrinden akan suyun artırılmasını istedi. Bizim de su sorunumuz olduğu halde ben Türkiye'ye suyun artırılması talimatını verdim.**" (Yeni Şafak 16.09.2009)

Türkiye, Irak ve Suriye'nin arasındaki üçlü toplantıda da aynı aylarda yapılmıştı.

Bu toplantıda bir dizi karar ve an-

laşmalara imza atılmıştı. Elbette bu 40 kusur anlaşmada her ne kadar öne "terörle işbirliği" ve "vizesiz geçiş" çıkmış olsa da önemli maddelerden biri de su idi. Irak'ın, Türkiye ve Suriye tarafından kısıca altına alındığı bilinen bir gerçeklik. Suriye Fırat nehri'nin üzerine oturduğu için Irak topraklarına suyun salınmasını istediği zaman kesebiliyor. Yani TC ve Suriye, Irak halkın ve topraklarının musluklarının başını tutmaktadır.

Su konusunu ele aldığımızda, üzerinde toplam 500 milyon insanın yaşadığı 30 ülkede şu anda kişi başına yıllık yenilenebilir su kapasitesinin 1000 metreküpün altında olduğunu dikkat çekmekte yarar vardır. Küresel ısınmanın insan toplulukları üzerindeki olası etkilerini tahmin etmek zor olmasa gerek. Genel ekolojik sorunları saydığımızda bu başlığın içeriğini daha iyi anlayabiliriz. Radyoaktif atıklar, böcek ilaçları, kurşun atıkları, havadaki zehirli ya da potansiyel zehirli binlerce kimyasal madde, neredeyse ulus ölçülerine yükselen kent nüfuslarının belli kent kuşaklarında yoğunlaşması, gürlütlü yoğunluğu, kitlesel yaşam ve kitlesel manipülasyonun yarattığı gerilimler, çöp, atık, endüstriyel atık maddelerinin olağanüs-

tü birikimi, ham madde kaynaklarının tahribatı, ormanların yakılması gibi sorunlar bunlardan yalnızca bazıları.

Doğanın kirletilmesinde; kitlesel açlığa, bireysel çatışmalardan savaşlara ve nihayet her yönüyle "tahakküm" ilişkilerine kadar geniş bir çeşitlilik gösteren ekolojik sorunların hem tam olarak anlaşılabilmesi, hem de çözülebilmesi için, meselenin gerçek sebeplerine yönelik doğru teşhisler koymak gerekiyor. Bu bağlamda daha önce de ifade ettiğimiz gibi emperyalist kapitalist sistemin hakim pozisyon olmasını birinci aktör olarak söylesek abartmış olmayız. Bu aktörlük sadece yeraltı ve üstü kaynaklarının tüketilmesi ve kirletilmesiyle sınırlı değil elbette. Bu sistem "teknoloji", "bilim" ve "eğitim" sistemini de kendi belirliyor ve yönetiyor. Bilim ve eğitimin sorunlarla ilişkisi, ideolojilerin ve diğer yargıların aktarım aracı olma yönüyle ilgilidir. Diğer deyişle, eğer ekolojik sorunları bazı olgusal sebeplere ya da felsefi-kuramsal sebeplere bağlarsak, akılcı, maddecı, faydacı ve onun aracı olan eğitim felsefesi, ciddi bir sorunun esaslı kaynakları arasında gösterilebilir.

Özetle, egemen bilim ve eğitim anlayışı, bilimsel devrimden bu yana

daima faydacılık esasıyla biçimlenmiştir. Bilim ve eğitim, ilk dönemlerde doğanın fethine yönelik bilgilerin üretilmesi ve öğretilmesi için gerekli iken Endüstri Devrimi'nden sonra mal ve hizmetlerin sürekli gelişimi ve bunların tüketilmesini sağlama yoluyla, daha fazla kazanç ve zengin olma aracı olmuştur. Diğer deyişle özellikle endüstrileşme sonrasında bilim ve eğitim, bu dönem değer sistemleri olan "büyüme-rekabet-baskı" üçlüsünün bir aracı durumuna gelmiştir. Emperyalist-kapitalist sistemin bu üçlü mekanizması kendi sonunu hızla hazırlamakta.

Rakipleriyle rekabet edebilmesi için büyümesi/gelişmesi gerekiyor. Bunun için de her türlü talan ve sömürüyü kuralızsız gerçekleştirmeye yöneliyorlar karşılıklı. Bu karşılıklı sömürü ve talanın ortaya çıkarttığı; açlık-sömürü-yoksulluk vb. olgulara karşı toplumsal örgütlenme ve başkaldırılar da acımasızca bastırma yöntemi kullanılır. Devletin resmi ve gayri resmi sivil faşist kurum/kuruluşlarıyla bastırma/yok etme aracını harekete geçirirler. Her bastırma bir sonraki dalgayı besler. Bu yüzdendir ki fırtına ekenler kasırga biçerler denilir.

YÜRÜYÜŞ DERGİSİ VE PC'YE YANIT 5

NAFILEDİR YALAN VE YANILTMA, GERÇEKLER ACIDIR, ACITIR!

Eylem Değerlendirmesi

Eylem, **DHKP-C, TKP(ML)** ve **TKİP** tarafından erken başlatılmıştır. Bir bütün olarak sürecin kavranışında zaafırlar taşıdığı gerçek olduğu halde bu hareketler saldırının içeriği ve direnişin kapsamı bakımından dar bakış açısının en uç noktalarında bulunuyorlardı. Ve bunun sonucudur ki, bütün sorumluluğu içerideki direnişin mal ederek, uygun olmayan bir ortamda, devrimci cephenin içinden geçtiği zorlukları kavramadan hareketle geçerek **çatışmanın erken başlamasına** neden oldular. Hücre tipi hapishanelere yönelik yürütülmeye çalışılan siyasi kampanya dışarıda henüz gelişmekteyken, özellikle halk kesimlerine yönelen saldırılarla hücre tipi saldırısının ilişkisi kurulmamışken ve geniş halk kitlelerinin soruna duyarlılığı yeterli seviyeye gelmemişken başlatılan eylem, 50. günlerinde ciddi bir desteğe kavuşmuştur.

Ancak, değiştirdiğimiz yanlış çizgi bu olumlu noktayı görememiş, devletin daha da geri adım atacağına kendisini ikna etmiş olduğundan gerekli taktikleri uygulamamıştır. Elbette ki devletin bu geri adımı, saldırının iptali değil, **saldırı için zaman kazanmak** amaçlı bir adımdı. Bu gerçeklik erken başlamış olan direniş eyleminin yukarıda belirttiğimiz zaafının giderilmesine yönelik bir taktik yönelime girilmesi gerektiğini ortadan kaldırmaz. Eylemdeki amacın doğru kavranması durumunda sağlanan kamuoyu desteği genel direnişin bir parçası haline getirilebilir. Ancak dışarıdaki destek salt hapishanelerdeki hak alma mücadelesinin bir parçası olarak değerlendirildiği için bu amaca uygun taktik belirlenemedi.

Aydın, sanatçı, parlamenter, meslek odaları temsilcileri vd.den oluşturulan heyetlerle yapılan görüşmeler aracılığıyla devletle sürdürülen pazarlık neticesinde; 9 Aralık'ta yapılan Adalet Bakanlığı açıklamasıyla kamuoyuna net bir şekilde ifade edildiği üzere, düşman geri adım atmış; F tipi hapishanelerin açılışını süresiz ertelediğini ve "F tipi projesine ilişkin mimari yapıda değişiklik" dahil bütün düzenlemeleri meslek örgütlerinden oluşan bir iradeyle paylaşmayı kabul etmiştir. Devletin, iradesini, yönlendirmesi altında olmayan kurumlara paylaşmayı kabul ettiğini kamuoyuna açıklamasına, bu gibi eylemlerde ilk defa rastlanmaktaydı. Dolayısıyla bunun, hem Ölüm Orucu eyleminin içerdiği güç ve hem de diğer alanlardan verilen desteğin sürece güçlü katkısını kavramak ve unutmamak açısından önemli bir gelişme olarak kaydedilmesi gerekir.

Bugün çok daha net görülebilmektedir ki, bu durumda eylemin bitirilmesi ve yeni bir taktik konumlanışa geçilmesi gerekiyordu. Daha 50. günde bu noktaya gelmesi küçük burjuva yaklaşımlar nedeniyle kavranamamış, saldırının ve bu saldırıya karşı direnişin bu aşamadaki yetersizlikleri, zayıflıkları önemsenmemiş ve daha da ileri gidilebileceği sanısına kapılmışlardır.

Bu süreçte yapılan görüşmelerde siyasi ve taktik talepleri (DGM'lerin kaldırılması, TMY'nin iptal edilmesi) de pazarlık konusu yapanlar gerçekte eylemin zeminini yanlış noktaya kaydırmaktaydılar. Düşmanı kavramayanların, onun her zaman saldırı hazırlığı içinde olduğunu anlamayanların, sonrasında "zaten hazırlık yapılmış", "arabulucu görüşmeleri, oyalama senaryosunun parçasıymış", "10 Aralık'ta bırakıldık yine de saldırıcağlardı" şeklinde bu duruma getirdikleri açıklama gerçekliğin eksik kavranışına işaret etti.

Gerçek olan, faşist devletin saldırı için fırsatlar aradığı, bu fırsatları yaratma çabasında olduğudur. Gerçekliği salt bir yanı veya esas olmayan yanlarıyla ele aldığımızda yanlışlarımızı, eksikliklerimizi görmezden gelmiş oluruz. Bunu dikkate alan bir politik tutum alınabilseydi eğer, bu durumda (eylem son verildiği halde saldırılmaması halinde) hapishanelerde farklı biçimlerde devam edecek direnişin tecridi kırarak sonuç alma olasılığı; verilen sözde durulmaması ve gerçekleştirilen katliam nedeniyle kamuoyunun çok daha büyüyecek desteğiyle mümkün olabilirdi.

19 Aralık saldırısına esas olarak hazırlıksız yakalanılmış ve belli başlı hapishanelerdeki direnişler dışında faşizm kısa zamanda, genelde umulmayan bir sürede hâkimiyet sağlamıştır. Katliam öncesi koşullarda faşist diktatörünün saldırı olasılığını küçümsemenin, bu konuda eksik davranmanın küçük burjuva bir tutum olduğunu görmek ve bu tür hatalara karşı bilinçlenmek gerekir.

Saldırının ilk anlarında, içinde feda ruhunu taşıyan, bu anlamda saygı hak eden, ancak direnişin özü ile bağdaştırmadığımız, gerçeklerini ret ettiğimiz **kendini yakma eylemleri** hem kitleler nezdinde olumsuz tepkilerle neden olmuş hem de düşmanın katliamdaki vahşetinin sınırsızlığını kolaylaştırmıştır. Düşman, anti-propaganda faaliyetlerinde bu eylemleri etkin bir şekilde kullandı. Bu sayede direnişin gerekçeleri ve etkisi zayıflatılmış; kendini yakma eylemleri katliama meşruluk kazandırmanın aracı haline dönüştürülmüştür. Tekrar belirtmek gerekir ki, faşizmin bu iğrenç ikiyüzlü politikası kendini yakarak direnişin katkı sunmayı amaçlayan devrimcilerin eyleminin saygıdeğer olduğu gerçeğini; yanlışlığına karşın bu eylemlerdeki devrimci özü ortadan kaldırmaz. **Eleştirimiz, kendini yakan direniş şehitlerinin feda ruhuna saygımızı gözelemez.**

Katliam saldırılarına karşı gerçekleştirilen barikat direnişlerinde (özellikle Ümraniye, Çanakkale, Gebze, Bayrampaşa ve Çankırı'da daha güçlü olmakla birlikte) genel olarak ders alınması gereken kararlılık ve cesaret gösterilmiştir. Hem yoldaşlarımızın hem de direnişteki devrimci dostlarımızın bu andaki genel tutumları devrimci hareketin geleceği açısından takdir edilmesi, geleceğe taşınması ve övülmesi gereken niteliklere sahiptir. Bununla birlikte, kadro ve militanlarımızın özel olarak değerlendirilmesini gerektiren önemli olumsuzluklar da yaşanmıştır. Bunun en önemli örneği katliam saldırısına karşı gerçekleşen direniş esnasında zindanlar genelindeki temsilcimizin megafonla yaptığı çağırısı olmuştur. Farklı amaçları içerdiği iddia edilse de, bizlerin de mahkûm ettiği ve ideolojik bir kırılma olarak kabul ettiği bu tutum düşman tarafından bir teslimiyet çağırısı olarak gösterilmiş ve sunulmuştur.

Yukarıda değiştirdiğimiz yanlış çizgi nedeniyle zayıflamış olan kamuoyu desteği, zamanlaması açısından objektif olarak provokatif bir rol oynayan Çevik Kuvvet aracına saldırı eylemiyle bir yara daha almış ve 19 Aralık'taki katliama rağmen kitlelerin kendiliğinden gelişebilir olan tepkisi en alt düzeyde gerçekleşmiştir. Devletin kamuoyunu etkilemek amaçlı gerçekleştirdiği hamlelere doğru yanıtlar verilemediğini, kitle desteğinin önemli derecede zayıfladığını özellikle bu süreç için belirtilebilir. Bu safhada, kitlelerin ileri unsurları, aydınlar, demokratlar bile; devlete ilişkin tahlilleri ile pratiklerindeki tutarsızlıkları, öngörüsüzlükleri, taktik zafiyetleri ve 19 Aralık kat-

liamı esnasında yaşananlar nedeniyle devrimci harekete karşı güvensizlik yaşamaya başlamışlardır.

Dışarıdaki sınırlı sayıdaki güçlerin barışçıl eylemlilikleri ve etkisiz kalan kimi şiddet eylemleri dışında genel olarak yalnızlaşan tutsaklar cephesi, eylemin ulaştığı sürenin yarattığı soru işaretlerinin de olumsuz yönde etkisiyle kamuoyunu yeniden harekete geçiren bir ivmeyi sağlayamamışlardır. Unutmayalım ki bu dönem, aynı zamanda Şubat krizi ile birlikte esnafı bile sokağa dökecek denli hızlı bir yoksullaşma ve işsizler ordusunun çığ gibi büyütülmesinin adımlarının atıldığı günlere denk gelmektedir.

Ölüm Orucu eylemi, F tiplerine sevkler büyük ölçüde tamamlandıktan sonra, katliam saldırısından on gün önce (9 Aralık 2000) Süresiz Açlık Grevine başlayan yoldaşlarımızın ve diğer örgütlerden devrimcilerin de katılımıyla direnişin merkezine oturmuştur. Üçlü (DHKP-C, TKP(ML), TKİP), **erken olduğu için** eleştirildiğimiz Ölüm Orucu eylemini devam ettirenken, diğer parti ve örgütler katliam ve hücrelere sevklerin sonuçlanmasından 25 ve 30 gün sonra Süresiz Açlık Grevi eylemindeki direnişçilerden ekipler oluşturarak Ölüm Orucu eylemini başlattılar. Katliama ve hücrelere karşı devrimci tutsaklar iki ayrı Ölüm Orucu eylemi ile direnişi sürdürdüler. **Başından itibaren iki ayrı iradenin direnişi olarak devam eden süreç bu aşamada da bu özelliğini korudu.**

Eski pratiklerin ortaya çıkardığı ortalama sürenin (70-80 gün) haftalar ve aylarla aşılmasına rağmen kayıpsız geçilmesi ölüm orucu eyleminin gerek olup olmadığı sorularına da beraberinde getirdi. Eylemi sürece yamak amacıyla uygulanan ekipler taktiğine, B-1 vitaminin alınımının da eklenmesi ve giderek eylem için kurulların da sulandırılması işi çığırından çıkarmış, esası bireysel ve kendiliğinden olmak üzere ihaller meşrulaştırmıştır. Ölüm Orucu eyleminin niteliği ve amacı ile bağdaşmaz gelişim süreci kendi içinde geleceğe taşınan önemli sorunlar barındırmıştır.

Bu durumun B-1'e ya da çeşitli cinsten sıvı alımı ile açıklanması mümkün değildir. Eylem, daha çok SAG'lerin asgari kurullarının da gerisine düşen bir niteliğe bürünmüştür. Bu süreçte, daha sonra devletin özel kanunlarla yasalaştırdığı zorla müdahalelerin bu olumsuz gidişata etkisi gözden karılmamalıdır; ancak bunun sürenin uzamasında belirleyici etkiye sahip olduğu söylenemez. İlk şehidin verildiği 21 Mart'tan (153. gün) sonra, Nisan ayı boyunca kayıpların peşi sıra gelmesiyle (19 şehit) kamuoyunda yeniden bir hareketlenme yaşanmasına karşın kendi içinde de inanç ve güven bakımından zayıflayan eylemin yaptırım gücü önemli oranda düşmüştür.

Buna karşın, koşulların da etkisiyle, ölüm orucu eylemini olan haliyle sürdürmekten başka bir olanak yakalayamayan, eylemi etkili bir niteliğe kavuşturmak, geri noktalardaki kimi özelliklerini gidermek için adım atamayan, eylemin etki gücünün önemli derecede zayıfladığını, kamuoyu desteğini büyük ölçüde yitirdiğini ve düşmanın da bu duruma vakıf bir şekilde son derece rahat hareket ettiğini direnişin önderliği bir süre göremedi ya da buna uygun davranmakta zayıf davrandı. Bunu görebilenlerin buna uygun politikalar geliştirmede genelde zayıf kaldıkları da bir gerçektir. Direniş önderliğinin bu zayıflığı ile yenilginin bütün koşulları tamamlanmıştır..

Bu safhada, bu süreçteki ciddi eleştirilerin muhatabı olması gereken DHKP/C'nin, sürecin başından beri

direnişin yanında olan aydın, ileri ve demokrat nitelikli kişi ve kurumlara karşı gösterdiği tepki, bu unsurları düşmanla özdeşleştiren tespitleri kesinlikle doğru değildir. Bu yaklaşımları sistemli olarak devam ettiren DHKP/C'nin eylemin yalnızlaşmasındaki etkisi neredeyse belirleyici düzeydedir.

Yaklaşık 1-2 ay sonra, düşmanın hapishanelerde direnişin devam etmesi, ölümlerin sürmesi, sorunun hapishaneler dışında da ağırlaşması üzerine tahliye politikası gündeme geldi. Bu tahliye operasyonu aynı zamanda hapishanelerdeki direnişin devlet açısından katlanılmaz derecede büyük olduğunu da göstermektedir. Faşizmin teşhir olmayı ve uzun süre ağırlığını bir şekilde taşıyacak olmayı gözde alarak ölüm orucu eylemine 21 hapishaneye operasyon yaparak son vermek istemesi, hücrelere sevki ölüm orucuna, gelişen kitlesel tepkiye rağmen gerçekleştirilmesi, ölümler pahasına böyleli bir katliama yönelmesi ve sonra da ölüm orucundaki devrimci tutsakları "sağlıklı" nedeniyle tahliye etmesi birbirine uygun iki yönelim içermiyor; burada yönelim değişiyor.

Eyleme kesin son vermek amacı taşıyan bir katliam saldırısı ve kendi içinde doğal tasfiyeyi barındıran bir tahliye operasyonu... Ki düşman, burada eylemin dışarıya daha büyük oranda taşınması riskini de almaktadır. Tahliyelerin sonucunda ölüm orucu eyleminin güç kaybetmesi, devletin tahliye etme politikası nedeniyle değil, devrimci iradenin, ölüm orucu direnişçilerinin önemli bir çoğunluğunun tahliyelerin gerçek nedenini; devrimci direnişin gücü ile tahliyelerin gerçekleştirildiği yeterince kavranmaması ve buna uygun bir direniş hattı oluşturamaması nedeniyle mümkün olabilmıştır. Tahliyelerin olumsuz etkisi açığa çıkınca devlet bu politikayı sürdürmüştür. Dolayısıyla bu politikayı "devletin, devrimci hareketi önemli bir tasfiye sürecine sokmak amacıyla uyguladığı politika" olarak değerlendirmek yanlıştır. Doğru olan, bu politikanın bu sonuca sadece bir zemin olmuş olmasıdır. Tahliye politikası devletin içine düştüğü zorlanmaya bir örnek olarak gösterilebilir.

Buna karşın devrimci irade düşmanın bu operasyonunu kendi lehine çevirecek yeteneği gösteremedi. Oluşmuş olan yenilgi koşullarını tersine çevirecek irade ortaya konamadı. Bu irade dışarıda ölüm orucu eyleminin bir bütün olarak sahiplenilmesi, güçlendirilmesi, çeşitli eylem biçimleriyle devam ettirilmesi, eylemdeki inisiyatif güçlendirilerek devam ettirilmesi ile ortaya konabilirdi ancak. Partimizin bu yönlü yaklaşımı pratikte yavaş bulmadı. DHKP-C'nin dışarıda ölüm orucu ekipleri ve direniş evleri oluşturması, buralarda şehitler verilmesi, TKP(ML) ile birlikte tahliye edilenlere eylemi dışarıda devam ettirmesi direnişe önemli bir katkı sunmuştur. Çünkü, ölüm orucu eylemi dışarıda daha fazla parçalanmış, üçlünün çizgi ve tutumları eylemi daha fazla marjinal kılmıştır.

Devletin gerek TMY'nin 16.mad-desinde yaptığı "değişiklik" ve "infaz hâkimliği", "izleme kurulları" yasaları ile genelgeler vasıtasıyla açık görüş, telefon, ortak alanlar vb. konulardaki düzenlemeleri, gerekse de zorla müdahale yönteminden, tahliyelere kadar izlediği bütün taktikler, eylemin başarı olasılığını tümüyle ortadan kaldırmıştır. Bir aşamadan sonra eylemin mümkün olduğunca ortak bir kararla bitirilmesi anlayışı doğru olmuştur. Eylemin yenilgi aldığı kabul edilmesi ya da ölüm orucu eylemiyle elde edilebilecek somut bir ka-

zanının kalmadığının anlaşılması kendi başına eylemin sonuçlandırılması için yeterli tespitler değildi; bunun için eylemin bütün bileşenlerinin bu tespite katılması yönünde çalışmalar yapmak ve olabilecek en geniş ortaklık eylemi sonlandırmak gerekirdi. Bu, belli gecikmelere, yetersizliklere karşın başarılıdır.

Süreci belirleyen, eylemin yenilgiyle sonuçlanmasına neden olan esas etmen direnişin başından itibaren tek bir irade tarafından yönlendirilememesi, bunun bir sonucu olarak parçalı duruşların sergilenmesi, yanlış, eksik yaklaşımların bu parçalı duruşlar içinde kendini güçlü bir şekilde uzun süreli korumasıdır. Bu eksik ve yanlış yaklaşımların bütün parti ve örgütler için geçerli olduğu söylenmelidir; ama daha çok da eylemin parçaları başlamasına neden olan ve bunu gidermek için neredeyse hiçbir çaba harcamayan (çoğunluğu dikkate almak, hapishane gerçekliğiyle eylem birliğini esas almak) örgütlerin bu konudaki hatalı tutumları özellikle yanlıştır.

Faşist diktatörlük gerçekleştirmek için uzun süredir fırsat aradığı, bunun için çeşitli biçimlerde ve zamanlarda provokasyonlar tertiplediği hücre tipi saldırısı için en elverişli koşulları saldırının gerçekleştiği zamanda bulmuştu. Hapishane eylemlerinin belli ölçülerde, özellikle de DHKP/C'nin küçük burjuva sol sektör yaklaşımlarının sürece egemen olmasının bir sonucu olarak etki gücünü kaybetmesi, kanıksanır hale gelmesi, elde edilen kazanımların değerinin kavranamaması diktatörlük karşısında devrimci tutsakları giderek hareketsiz kılmıştır.

Ölüm Orucu eyleminin başarısızlığında tüm bunlar kadar objektif şartların da etkisi vardır. Eylemin yanlış başlaması, devrimci iradenin birlikte hareketinin sağlanamaması, dışarısının bu direnişe olması gereken katkıyı sağlayamaması ve sonuç olarak direnişin hapishanelerde sınırlı bir direniş dönüşmesi yenilginin önlenemezliğini içinde taşıdı. Bazı yenilgiler, bir aşamadan sonra kaçınılmaz olur. 2000-02 Ölüm Orucu eylemi devrimci hareketin gerilediği, devletin ise saldırı için her fırsatı değerlendirmek durumunda olduğu bir süreçte gerçekleşti. Taşınan zaafırlar, genel kavrayışsızlık ve bu objektif zemin yenilginin parçalarını oluşturmaktadır.

Hapishane Direnişinin iki ayrı irade tarafından sürdürülmesinin somut kazanımların elde edilememesindeki payı önemli düzeyde olmuştur. Başından itibaren, direnişi hapishanelerdeki hak alma mücadelesi olarak kavrayan, genel direnişin bir parçası olarak hareket etmeyen üçlünün tavrı hapishanelerdeki eylem birliğini de zaafa uğratmıştır. Bu tavrın genel karakterine vurgu yaparsak eğer:

DHKP-C'nin belirlediği bu çizgi; zindan direnişini tek eylem biçimine indirgeyen, düşmanı taktik açıdan küçümseyen, devlet tahlili sakat, kitlelerin yerine bir avuç öncünün mücadelesini koyan, zindan direnişi üzerinden iktidar mücadelesi yürütmeye çalışan, kitlelerin duygularına oynayan, aceleci, toptancı, kolaycı, sol görünümü ancak sağıcı ve maceracı bir çizgidir. Bu çizginin süreci önemli oranda belirlediği bir gerçektir.

Ölüm orucu gibi eylemlerde kamuoyunu oynayacağı rolü yer yer abartan yerine göre de küçümseyen bir yaklaşımla somut şartları değerlendiremeyen; düşmanın, kitlelerin ve direniş güçlerinin durumunu tahlil edemeyen, devrimin çıkarlarını gözetenmeyen, meseleyi küçük burjuvazinin kaypak, kitlelere güvensiz sınıf karakteriyle ele alarak tutarsız, dengesiz, kendiliğindenci bir politikayla yol alan

bu çizgi, yaptığı ağır taktik hatalar sonucu yenilgiye uğramıştır.

Siyasal talepleri taktik ve propaganda amaçlı değil, stratejik tarzda ileri süren, düşmanın niteliğini kavramayan, içinde bulunduğu şartları ve güçler dengesini hiç dikkate almayan bu anlayış özellikle hapishanelerdeki mücadelenin bir direniş zeminine sahip olduğu gerçeğini göz ardı etmektedir.

2000-02 Ölüm Orucu eylemi; başlatılma tarihinden, taleplerine, düşmanla yürütülen pazarlıktan, belirlenen taktiklere ve taktiksizliklere, eylem için kurallardan, müttefik güçlerle ilişkilere kadar bir dizi belirleyici ve etkileyici konuda önemli yanlışlarla sürdürülmüştür. Bu olumsuzluğa hapishane örgütülüğümüz de önemli derecede ortak olmuştur. Kimi yanlışları eleştirmekle beraber, kimilerinden etkilenmiş ve kimilerine de eklenmiştir. (...)

Partimiz hapishanelere yönelik saldırı hazırlığını devam ettirdi, buna karşın, özellikle dışarıda, saldırı dalgasının püskürtülmesi için özel bir çalışma yürütülmesi gerektiği konusunda genel politikalar belirlemişti. Buna rağmen bu politikaların hayata geçmesini sağlayacak örgütsel düzenlemeler gerçekleştirilememiş ve pratik adımlar atılamamıştır. Önderlik düzeyinde alınan darbenin sonucu yaşanan dağınıklığın ve parti örgütülüğünde yaşanan koordinasyon zafiyetinin giderilmesi, bunlara ek olarak konferansa hazırlık sürecinde olunması örgütsel düzenlemelerin hapishane merkezli direnişe göre örgütlenmesini zaafa uğratmıştır. MK'nın gerçekleştirmekle karşı karşıya kaldığı görevler ve genel dağınıklık gelişen hapishane direnişine ve 19 Aralık katliamına karşı sorumluluklarını yerine getirememesine neden olmuştur. (...)

PMK'nın bu süreçteki yaklaşımının eksiklikler taşıdığı açık bir gerçek olmakla birlikte, örgütün genel direnişe göre hareket etmesi, hapishanelere yönelen saldırılara karşı çalışmalara öncelik vermesi, bu yönlü bir kampanya içinde olması kısmen bir olumsuzluğu barındırmaktadır. (...) Üçlü ile arasına 50 günlük uzun bir süre koymak suretiyle destekçi konumuna düşüp eylemin inisiyatifinde etkili olma şansını yitiren, eylem için kurullar konusunda ısrarlı davranmayan ZGK (Zindanlar Genel Komitesi) esasta PC çizgisine mahkum bir konumda akıntıya kapılmıştır. (...)

Merkezi önderliğin, eylemin inandırıcılığını yitirdiği, kamuoyu desteğinin dibe vurduğu koşullarda, henüz şehitler verilmemişken yaptığı, "eyleme nitelik kazandırma amaçlı hamle" önerisi de dikkate alınmamış, kendiliğindencilik ve öznelciliğin batağından çıkılamamıştır. Bu hamle, mevcut direnişçilerin, eylem için kurullardaki esnemenin tersine daha sıkı kurulları benimseyen bir hareket tarzı tutturarak öne fırlamaları ve hem direnişin bütününe doğru bir hatta çekme hem de inisiyatifi ele geçirmeye yönelik bir amaç taşımaktaydı. (...)

ZGK'nın eylemin öncesinde Bayrampaşa'da yürütülen CMK bünyesindeki tartışmalarda savundukları görüşler parti çizgimiz doğrultusunda. Şubat 2000'de yoğunlaşan ve bu ayın ortalarında yapılan panellerde eylemde açılan tartışmalarda, temsilci yoldaşlarımızın ileri sürdüğü görüşler isabetlidir. Yoldaşlarımız; hücre saldırısının stratejik önemde ele alınması gerektiğini, bu projenin hâkim sınıfların tüm halk kitlelerine yönelik topyekun saldırının bir parçası olarak gündeme getirildiğini, buna karşın uzun süreli bir mücadelenin gerekeceğini, bu süreçte tek bir eylem biçimine bel bağlanamayacağını, bir çok eylem,

hamle ve taktikle yol alınacağını, ilk etapta ağırlığın dışarıda yürütülecek faaliyetlerde bulunacağı, saldırının başlamasıyla motor gücü içerideki direnişin oluşturacağını, ölüm orucuyla saldırının püskürtülmesinin hedefleneceği, püskürtülmemesi halinde farklı mücadele biçimlerinin devreye girmesi gerektiğini, bu savaşında içinde ve dışarıda en geniş güçlerin birlikteliğinin sağlanmasının hayati önemde olduğunu savunmuşlardır.

Ölüm orucuna başlanması konusunda ise devletin somut bir adım atmasının (açılış yapması, personel atması, herhangi bir biçimde sevk yapması vb.) gerektiğini savunmuşlar, bir an önce başlanmasını ileri sürerek Ağustos sonu, Eylül vd. tarihleri telafuz eden üçlünün görüş ve önerilerine, kamuoyunun durumu, saldırının somutlanması açılışından erken olduğu gerçekleri ile karşı çıkmışlardır. Tartışma yürüten temsilci yoldaşlarımız, DHKP-C ve diğerlerinin başlama kararlılığı ve basıncı karşısında, erken bulmakla beraber, Kasım ayı içerisinde meclisin açılışı, TMY 16. madde değişikliği ile ilgili yasa tasarılarının sevk, af planlarının somutlaşmasının gözlenerek tarih saptanmasını ve ortak başlanılması gerektiğini savunmuşlardır. (...)

Eylemin nitelik kaybını göremeyen, kamuoyunun durumunu değerlendiremeyen, düşmanın eyleme rağmen sağladığı avantajı yeterince tahlil edemeyen yoldaşlarımız, direniş objektif olarak önderlik etmekte olan sorumsuz, maceracı DHKP-C çizgisini alt etmeyi başaramamış ve genelde seyirci, destekçi konumda kalmıştır. Diğer devrimci güçler gibi parti güçlerimizin de, yenilgisi kaçınılmaz olan -hatta o tarihte kesinleşmiş bulunan- bir eylem hatında zarar görmesine, kayıplar vermesine ve genel olarak devrimci güçlerin kitleler nezdinde güven yitirmesine yol açan yanlışlığa ortak olmuştur. (...)

19 Aralık'tan hemen sonra ve Nisan ayında peş peşe şehit verildiği haftalarda MK sürece yön verebilecek eylemlerin örgütlenmesinde pasif kalmış, destekçi konumda kalmıştır. Diğer devrimci güçler gibi parti güçlerimizin de, yenilgisi kaçınılmaz olan -hatta o tarihte kesinleşmiş bulunan- bir eylem hatında zarar görmesine, kayıplar vermesine ve genel olarak devrimci güçlerin kitleler nezdinde güven yitirmesine yol açan yanlışlığa ortak olmuştur. (...)

Ölüm Orucu eyleminin bitirilmesi yönünde 5. toplantıda alınan karar eylemin niteliğine uygun olarak diğer parti ve örgütlerin görüşlerinin de alınması ve ortak bir açıklama ile sonlanması gerektiği anlayışıyla hayata geçirilmiştir. Bu kararın 5. toplantının kararlarında açıkça ilan edilmemesinin nedeni budur.

Daha sonra kamuoyuna sunulan açıklama bu aşamada şekillendirilmiş ve üçlü de dahil olmak üzere diğer tüm parti ve örgütlerle tartışılmıştır. Bu süreçte üçlünün politikalarında da farklılıklar oluşmuş ve DHKP-C dışındakiler ölüm orucunun sonlandırılması anlayışını benimsemişlerdir. Ölüm Orucu eylemini sürdürmekte olan tüm parti ve örgütlerin katılımı öncelikli olarak benimsemeye karşın, DHKP-C ve TKEP/L'nin olumsuz tutumu nedeniyle eylem başladığı gibi yine parçalı olarak sonuçlandırılmak zorunda kaldı. Açıklamada şunlar belirtilmiştir:

“...Faşizmin bütün pervasızlığıyla yürüttüğü ve şimdiye kadar 91 devrim Ölüm Orucu savaşının hayatına mal olan, yüzlerce arkadaşımızı sakat bırakan saldırılara karşı sürdürdüğümüz büyük direnişte yeni bir evreye geldik. Hücre ve tecrit demek olan F tipi ile kişilsiz ve kimliksiz hale getirilmek istenen devrimci tutsaklar olarak değişik mücadele araç ve biçimleriyle başladığımız ve

Ölüm Orucuna dönüştürdüğümüz eylemimiz yeni bir biçime kavuşturulacaktır. ...tarihten itibaren Ölüm Orucu eylemini, direniş zafere ulaştırılmadan önceden taviz vermayerek sonlandırıyoruz. Sonlandırılan sadece direnişin ölüm orucu boyutu olduğunu, sürmekte olan hücre ve tecrit saldırısına karşı mücadelemizin kesintisiz, zafere kadar devam edeceğini bir kez daha ilan ediyoruz.”

“Devrimci tutsakların teslim alınmayacağı şimdiye kadar yürüttüğümüz mücadeleyle defalarca açığa çıkmıştır. Bu saldırıları da püskürtecek, hücre ve tecrit terörünü yeneceğiz.”

“F tipi hücre saldırısıyla devrimci tutsakların birliğini bozmayı amaçlayan faşizm tüm toplumu da daha korkunç bir esaret altına almayı istiyor ve alıyor. Hayatın hücreleştirildiği ve bunun devam edeceği çok net bir şekilde açığa çıkmıştır. Taleplerimiz işçi ve emekçilerin de talepleridir. Devrimci tutsaklar kendilerine yönelen esaret zincirine izin vermedi vermeyecek. Ezilenler devrimci tutsakların yolunu görecek ve bu yolda yürüyecektir. Tüm ezilenleri bu taleplerimizi sahiplenmeye, hücre ve tecrit terörüne karşı mücadele etmeye çağırıyoruz.”

Eylemin Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Ölüm Orucu eylemi, düşmana karşı bütünlüklü bir karşı koyuşu ve direniş temsil etmesi bakımından ideolojik anlamda devrimci bir duruşa karşılık gelmektedir. Buna karşın, başından itibaren olması gereken içeriği kazanamamıştır. Eylem genel direnişin bir parçası olarak şekillendirilememiş, kitlelerin karşı karşıya bulunduğu topyekûn saldırıya karşı örgütlenmesi gereken bir sürecin dinamizi olamamıştır. İlk dönemde yakalanan kitle desteği eylemin hapishanelerdeki hak alma mücadelesine indirgenmesi ve düşmanın boyutlu saldırısı ile kısa zamanda zayıflamış, etkili olmaktan çıkmıştır. Hapishanelerde somut kazanımlar elde etme gücü de zayıflayan eylem sonuçta, başta belirlenen hedeflerine ulaşamamıştır. Bu sonuca gelmesinde **1996 Ölüm Orucu** eylem raporunda belirtilen şu genel anlayışa uygun davranılamamasının belirleyici olduğunu vurgulamak gerekir:

“Bugün içinden geçtiğimiz süreç, egemenlerin krizinin iyice derinleştiği, krizi atlatılmak için politikalarında “köklü” değişikliklere gitmek zorunda kaldıkları ve bu “yeni” politikalarını bir türlü hayata geçiremedikleri, tıkdıkları bir süreç. Topyekûn saldırı politikasının bir halkası olarak gelişen cezaevlerine yönelik saldırıların böyle bir eylemle püskürtülmesi sadece cezaevleri açısından bir takım kazanımları değil sürecin devamı açısından somut avantajları da yaratmıştır. Bu süreci, bu avantajları değerlendireceksek eğer, basmakalıp yaklaşımlardan kurtulmak, sürece ilişkin somut politikalar belirlemek zorundayız. Deneyimlerimizi değerlendirerek bu politikaları derinleştirmek zorundayız.”

“Topyekûn saldırıya karşı, bir dizi kampanyayı içeren bir süreç başlatılmaldır. Tüm kampanyalar için topyekûn saldırıya karşı genel bir slogan belirlenmeli, her kampanya ele aldığı sorunu diğer sorunların bir parçası olarak işlemelidir.”

'96 Ölüm Orucu sonrası süreçte, hapishaneler dışında, topyekûn saldırının diğer parçalarında hemen hiçbir etkin pratik hat izlenemediği bir gerçektir. Hapishaneler dışında kitlelerin karşı karşıya kaldığı saldırılara yönelik yeterli çalışmalar yapılamamış, kampanyalar örgütlenememiş, kendiliğinden gelişen kimi hareketlerden ise uzak durulmuştur. Hapishane direnişinin kimi dönemlerde abartılarak genel direnişin kendisi gibi görülmesi ya da genel direnişin hapishanelere endeksli geliştirilebileceği anlayışlarının ise burada belirtilen yaklaşımla bir ilgisi yoktur. Genel direniş ile hapishane direnişlerinin ilişkisi(nin), ikincisinin birincisinin sadece bir parçası olarak kavranması durumunda doğru kurulabileceği gerçeği göz ardı edilmemelidir.

Topyekun saldırıya karşı örgütlenmesi gereken genel direniş Ölüm Orucu eylemi özgülünde bugün için bir yenilgi almıştır. Eylem öncesindeki kimi kazanımlarımızı bu süreçte kaybettik. Güçlü bir direniş odağı olan hapishane örgütlülüğümüz önemli bir darbe almıştır. Genel direnişin örgütlenmesinde önemli bir yeri olan eylem birliği anlayışının somutlandığı CMK'nın etkisizleşmesi ile yara almıştır.

Direnişlere damgasını vuran sol sekter anlayış en son bugüne kadarki en güçlü eylem birliği örgütlenmesi olan CMK'yi da etkisizleştirmiş ve fiilen bir dağılma ile yüz yüze bırakmıştır. F tipi saldırısını göğüsleyen, düşmanın daha ileri adımlar atarak devrimci güçleri teslim alan, devrimci iradeyi kıran bir aşamaya geçmesini engelleyen yanıyla ölüm orucu eylemi; ideolojik olarak karşı-devrimci güçlerin amaçlarına ulaşmalarının önüne set çekmiştir. 50'yi aşkın şehit ve 400'ü aşkın gazisiyle elde ettiği bu sonucu, bu rolünü bitirilmenden yaklaşık 1 yıl öncesinde tamamladığı halde eylemin sürdürülmesiyle ortaya çıkan tablo ise, taleplerinin hiç birini elde edememesi, somut bir kazanım sağlayamaması nedeniyle bir **yenilgi** olarak görülmelidir.

Zindan direnişlerinin en önemli silahlı işlevsizleştirilmiştir. Bundan sonra kullanılması gerektiğinde, son tecrübe öncesindeki biçimiyle, kesin kuralları ile devreye sokulması şarttır. Bu durumda, büyük bedeller ödenerek yol alacağı ve eski işlevine kavuşmasının ağır bir karşılığı gerektireceği görülmelidir.

Eylemin başarısızlığa uğradığı düşüncesinin gelişmesi ve bunun sonucu olarak kitlelerin destekçi konumdan belirleyici konuma terfi ettirilmesi ile direnişin öznesi ve belkemiği pozisyonundaki devrimci ve komünist tutsakların ciddi bir bölümü, eylemde taşıdıkları sorumluluklarından ve “ölüme yürüyüşü” olgusundan kopmuşlardır. Direnişçilerin safılarındaki dejenerasyonda, eylemin süreye yayılması ve “ölüm” olgusunun alternatif olmaktan çıkarılarak oynanabilir bir taktik şeklinde ele alınmasının büyük rolü vardır.

Bu eylem özelinde partimizin ve diğer devrimci güçlerin ideolojik, politik ve örgütsel yeteneği test edilmiş, ideolojik bakımdan gösterilen duruş, politik ve pratik bakımdan uğranılan açık yenilgi karşısında gölgelenmiştir. Ağır basan ve açığa çıkan yön, sınıf mücadelesinin diğer alanlarında ve genelindeki kopma ve zayıflamayı tamamlamaktan öte, daha da gerilere götüren bir etki yaratacağına işaret etmektedir.

Ölüm Orucu direnişi mevcut kadro ve militan düzeyimizi de ortaya çıkardı. Kadro yapımız devrimin inişli çıkışlı yapısına, keskin dönemeçlere büyük oranda hazır değildir. Kaybetmeye hazır olmayan, sınıf mücadelesini dar alanlara ve zamanlara sıkıştıran, kendini bütün mücadelenin bir parçası olarak kavramaktan henüz uzak olan yaklaşımlar azımsanmayacak derecede güçlüdür. Devrim uzun süreli bir mücadele olduğu halde, bu mücadelede yenilgiler alacağımız kesin olduğu halde kadrolarımızın önemli bir kısmı bunu kavrayamadı. Sadece direnişteki yoldaşlarımız için değil, bütün için bu bir gerçektir. Ölüm Orucu eylemi ile ilgili değerlendirmeler yapılırken mücadelenin zor koşullarına dayanıklı kadroların önemine özel bir dikkat çekmek zorunludur. Ölüm Orucunun bir sonucu olarak tahliye oldukları halde birçok militanımızın mücadeleye sırtını dönmesi bunu daha da zorunlu hale getirmektedir.

Devrim mücadelesinin kaçınılmaz duraklarından birisi olan, bundan önce olduğu gibi yarın da binlerce, on binlerce yoldaşımızı ve devrimcileri ağırlayacak zindanların stratejik önemi partimize ve parti kitlemize kavranmalıdır. Son ölüm orucu eyleminin yenilgiye uğramasında tayin edici rol

oynayan ve bugüne kadar ciddi bir hesaplaşma yaşamamakla da hataya düşüğümüz çizgi ve anlayışlar açıkça mahkûm edilmelidir.

Zindanları temel mücadele alanı olarak ele alan, direnişi ölüm orucuyla özdeşleştirerek kolaylığa kaçan, böylelikle aslında devrimci direngelliği körelten ve pasifize eden, kitlelere güvenmeyen, devrimci iradeyi kısırlaştırarak zayıflatan sol görünümlü maceracı anlayışlarla aramıza kalın bir çizgi çekmeliyiz.

Sonuç

Önümüzde başta işçi sınıfı olmak üzere diğer ezilen kitlelerin karşı karşıya bulunduğu saldırılara karşı genel direnişi örgütlemek görevi durmaya devam etmektedir. Halen devam etmekte olan hücre saldırısına karşı mücadeleyi ancak bunun bir parçası haline getirirsek ileri noktalara taşıyabileceğimizi unutulmamalıdır. Hapishanelerde kaybedilen mevziler devrimci mücadelenin, kitlelerin devrimci savaşının kaybedildiği, karşı-devrimci saldırının tamamlandığı anlamına gelmiyor. Aksine, saldırısını tamamlayamadığı gibi, karşı-devrimin bu saldırdan başarıyla çıkma olasılığı da yoktur. Onlar kaybetmeye mahkûm bir saldırı gerçekleştirmektedirler. Bizler ise kaybetsek de öğrenerek zafere giden bir yolda mücadele sürdürmekteyiz.

Ölüm Orucu eyleminden öğrenmemiz gereken ilk şeylerden biri bu eylem hakkında öteden beri savduğumuz ilkelerin kesinlikle yeniden tesis edilmesi gerektiğidir. Çünkü hem Süresiz Açık Grevi hem de Ölüm Orucu eylemi, hapishaneler direnişi bir bütün olarak değerlendirildiğinde kaçınılmaz olarak gündeme gelecek eylemlerin en ileri biçimleridir. En ileri biçimleri olmaları itibarıyla eylem biçimi olarak en son başvurulması gereken eylem biçimleridir. Son eylemde nitelik kaybına uğrasa da bu süreçteki en önemli kazanımımız olan “teslim olmama” duruşunu ölüm orucu ile yadine getirebildik. Düşmanın sonuna kadar dağıtmayı amaçladığı direniş esasta ölüm orucu eylemi ile doruk noktada tutulabilmiştir. Bu durumda şunların altını önemle çizmek doğru olacaktır.

Ölüm orucundaki temel unsur, esas yaptırım gücü kişi/kişilerin talepleriyle ilgili olarak, canlarına önemli ölçüde zarar verecek, tehlikeye atacak derecede duyarlı, kararlı ve ısrarlı olduklarının ortaya konulmasıdır. Bunun kesitiği nokta, ölüme giden yolda ne kadar tutarlı hareket edildiğinin gösterilmesidir. Böyle hareket edildiğinin en açık kanıtı, ortalama süreye içerisinde bu durumun sonuçlarının ortaya çıkmasıyla gösterilmektedir. Aksi halde “ölüm” olgusu alternatif olmaktan çıkmakta, “ölme kararlılığı” gösterilememiş olmaktadır.

Eylem, eski ve belirli oranlarda sonucu elde eden örneklerde de görüldüğü üzere 2-3 aylık sürenin ötesine yayılabilecek özellikler taşıyamaz, taşıyamazdır. Nitekim 2-3 aylık sürede sıkı veya bu şekilde kesin sonuca götürececek 50'yi aşkın şehit, yüzlerce gazile ortaya konulan yaptırım gücü, bu süre uzadıkça ölüm orucu özelliğini yitirmektedir. Ölüm Orucu eyleminin kanksanır hale gelmesi, hapishanelerde ölümün kanksanır hale gelmesi bizlerin tercih edeceği ya da neden olacağı bir tutum olmamalıydı. Bunun doğru bir noktaya evrilmesi gerekmektedir.

Bu eylem süresince görüldü ki, sınıf mücadelesinin mevcut şartları doğru kavranmadıkça tek tek parçalarda kazanımlar elde etmek esasen mümkün değildir. Gerek hapishanelerde ve gerekse diğer alanlardaki bütün çalışmalar sınıf mücadelesinin genel durumuna ve gidişatına göre ele alınmak ve yönetilmek zorundadır. Parti bu yönetimi başarmakla sorumludur. Parti önderliği bu özelliği geliştirmekle görevlidir.

Topyekun saldırı gerçekliği kavranamadığına hapishanelerdeki direnişin kavranabilmesi ve doğru bir politika ile savunulması başarılamaz. Direnişin halk kitleleri tarafından sahiplenilmemesinde ya da sahiplenmenin dar bir kesimle sınırlı kalmasında devletin vahşi saldırılarının etkili olduğu bir gerçektir; ancak yenilgide belirleyici nokta izlenen politikanın bu konuda zaafolar içermesidir.

“... Bir kere, genel direniş boyunca topyekun saldırıya karşı mücadele daha iyi işlenmeli, somut bir slogan olarak kitle gösterilerinde vb. ortaya konmalıydı”

“Bugün cezaevlerine yönelik saldırılar hala devam ediyor. Cezaevleri önümüzdeki günlerde yine gündemimize oturmaya devam edecek. Genel direniş sürecinde yaşanan hantallık, ancak bu sorun belirlenen kampanyalar süreci içinde ele alındığında, farklı kesimlerin harekete geçirilmesi de hedeflendiğinde, bu yönlü somut adımlar üzerine şimdiden kafa yorulduğunda aşılacaktır. Bunun için OPK'nın bir yönelim olarak partinin önüne koyduğu “yüzünü sınıf mücadelesine dönme” anlayışı pratiğe geçmek zorundadır. Bugün mevcut koşullar bağrında, sınıf mücadelesine iradi olarak yön vermede, önderlik etmede ileri adımların atılabilmesinin olanaklarını da taşıyor. Bu tamamen bizim süreci ne denli kavradığımızza, bu kaygıyı ne denli taşıdığımızza bağlı bir sorundur.” (Komünist 33, ... **Alan Eylem Raporu**)

1996 Ölüm orucu eylemi raporundan alıntıladığımız bu bölüm son ölüm orucu eyleminin gerçek zafasını da ortaya koymaktadır. Ne öncesinde (ki bu belirleyicidir) ne de eylem sırasında parti örgütlülüğümüz bu zafayı giderememiştir. Parti örgütlülüğümüz hapishanelerdeki direnişi, başta işçi sınıfı olmak üzere halk kesimlerinin karşı karşıya kaldığı, kendiliğinden karşı koyuşlar gerçekleştirdiği özelleştirme, sendikasılaştırma, tarımsal üretim kısıtlanması, sosyal hakların gasp edilmesi gibi sorunlara karşı çok geri seviyelerde tavır geliştirebilmiş, bu alanlarda önderlik rolünü oynamamıştır. Yine, direniş süresince rastlayan Afganistan işgaline ve daha sonra da Irak işgaline karşı da mücadelede parti örgütlülüğünün gündemine yeterince oturtulamamıştır. Oysa hapishanelerde gerçekleşen saldırı ve buna karşı gösterilen direniş hem bunlarla ilişkilidir ve hem de bu alanlardaki devrimci çalışmalara güç verebilir niteliktedir.

Sınıf mücadelesinin diğer alanlarındaki sorunlara yabancılaşan herhangi bir alandaki direniş ne kadar güçlü olursa olsun iktidar mücadelesine kayda değer bir kazanım sunamaz. Uzun sürdüğü ölçüde de kendi içinde gerilemeler yaşanması kaçınılmaz hale gelir. Bu, sadece hapishanelerdeki mücadelenin değil, bütün diğer alanlardaki mücadelelerin bir özelliğidir. Herhangi bir sendikandan da vereceği mücadele iktidar mücadelesinin bir parçası olarak ele alınmadığı durumda, salt hak alma mücadelesine dönüşür ve bu konuda dahi yeterli bir gelişim sağlayamaz. Bunun örnekleri sınıf mücadelesi tarihinde çokça vardır.

2000-02 Ölüm Orucu eyleminin belirgin zaafarından biri budur. Bu zaf sadece hapishane örgütlülüğünün ve direnişinin değil, bir bütün devrimci mücadelenin bir zaafı olarak yaşanmıştır ve hala yaşanmaya devam etmektedir.

Uzun süreli mücadelelerin ilkeleri, yasaları vardır, kısa süreli olanları da vardır. Uzun süreli olanlar gereken çatışmalarda uzun süreli mücadelelerin kuralları hayata geçirildiğinde, nasıl ki sağcı bir hat izlenirse, uzun süreli olması gereken mücadelelerde kısa süreli çatışmaların kuralları uygulandığında da solcu bir hat izlenir olur. Hapishanelerdeki genel mücadele uzun süreli bir yapıda olduğu halde, belli bir saldırıya karşı direniş kısa sürelidir. Saldırılara karşı hazırlık uzun süre alacağı halde, saldırıya

karşı direniş hapishanelerde kısa süreli olmak durumundadır. Hapishanelerde örgütlülükler, direnişler her koşulda genel devrimci mücadelenin seyri ile onun gücü ile doğrudan ilişkilidir. Hapishanelerdeki dengeleri, her şeye rağmen kendi lehimize değiştireme olağımız her zaman kısıtlıdır.

Devrimci kendini “hak alma” mücadelesi ile sınırlamayacağı gibi, her alanda sürmekte olan mücadelenin iktidar savaşının bir parçası olduğunu da bilerek hareket etmek durumundadır. 2000-02 Ölüm Orucu eyleminde hapishanelerdeki direniş genel devrimci mücadeleye rağmen ele alınmış ve geliştirilmek istenmiştir. Özellikle üçlünün tavrında bu çok açık bir yanlıştır. Parti örgütlülüğümüz bu yanlışta çok defa dikkat çektiği halde, kendisi de aynı yanlışta düşmüş, yanlış çizginin eylemdeki inisiyatifi esasta kıramamıştır.

2000-02 Ölüm Orucu eylemi bağrında taşıdığı direniş hattına rağmen yukarıda belirlediğimiz zaafaları nedeniyle bir yenilgi aldı. Devlet hapishanelerdeki amacına kısmen ulaştı. Ancak direnişi yok edemedi, devrimci tutsakları teslim almayı başaramadı. Burada ortaya kanan direniş hattını genel devrimci mücadeleye taşımak, çeşitli halk kesimlerinin karşı karşıya bulunduğu saldırılara bu direniş hattı ile karşı koymak gerekmektedir.

Hapishanelerde direniş bugün tecrit ve izolasyona karşı sürmektedir. Hapishanelerdeki direnişi diğer alanlardaki mücadelelerin bir parçası olarak kavramak, buna uygun hareket etmek, ancak diğer tüm saldırılara karşı mücadelenin yükseltilmesine paralel hapishane direnişinin de ileriyi doğru geliştirebileceğini anlamak gerekir.

Bu yaklaşımımız hapishanelerde devam eden hücre saldırısının bugün almış olduğu biçim olarak tecrit ve izolasyonun karşısında tutsakların direngen tutumunu devam ettirmesini gerektirirken, bununla birlikte ve daha da önemli olarak devrimci tutsaklara yönelmiş olan saldırıyı, özde devletin emperyalist saldırı politikalarını hayata geçirmesinin bir parçası olduğu için, sınıf mücadelesinin diğer alanlarındaki saldırılara karşı mücadeleyle alt edebileceğimiz gerçekliğini içermektedir.

Kesinlikle anlaşılmalıdır ki, sınıf mücadelesinin diğer alanlarında devam eden ve karşı direnişi de geliştirmekte olan saldırılara karşı duruşumuz hapishanelerdeki direnişin gerçek gücünün açığa çıkmasının esas aracıdır. Bu duruş güçlü olduğu oranda hücre saldırısına karşı direniş de güçlenecektir. Devrimci kitle hareketine hapishanelerdeki direnişin etkisi yansıtıldığı durumda, teslim olmayan tutsakların duruşu kitlelere taşınabildiği durumda ve bu duruş kitle mücadelesinin bir özelliği olarak geliştirildiği durumda görevimizi yerine getirmiş oluruz.

Sınıf mücadelesinin genel sorunlarına karşı göstereceğimiz duyarlılık, doğru politikalarla geliştireceğimiz mücadele tüm devrimci tutsakların bugüne kadar verdikleri can bedeli direnişin zafarını de beraberinde getirecektir.

Ölüm Orucu eyleminin şehitleri ve gazileri devrim mücadelesinin sahipliği için gerekli yüce değerlerdir. Onlar, faşizmin en azgın saldırılarına devrimci inançlarıyla, devrimi bir adım daha ilerletmenin coşkusuyla karşı koydular; bu uğurda canlarını vermekten, yara almaktan çekinmediler. Şehit düşerek, yaralar alarak eylemi sonuna kadar sürdürdüler yoldaşlarımız ve devrimci dostlarımız bizlere sonuna kadar direnmenin zorunluluğunu öğrettiler. Tüm alanlarda aynı hattın devam ettirileceğini, ancak bu şekilde devrime katkı sunabileceğini bir kez daha, bu sefer Ölüm Orucu şehitlerimiz Nergiz ve Muharrem yoldaşların ve diğer şehitlerin görkemli direnişi ile haykırığımızı ilan ediyoruz. (abç) **(Bitti)**

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları
Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: SM Matbaacılık Sanayi Cad. Altay Sk. Yenibosna/İSTANBUL
Tel: (0212) 452 23 02

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık 1 Sokak No:17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeralı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmöz İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

“Kara elmas” ocakları: İşçi mezarlıkları

“Ölümlerden ölüm beğen” yöntemi: Taşeron!

Taşeron çalışma/çalıştırma; güvencesiz çalıştırmanın, emek sömürüsünün, işçinin haklarının gasp edilmesinin en sık yaşandığı biçimdir. Bu sistemde işçinin örgütlenme hakkı yoktur! Sosyal güvencesi yoktur! Geçici olduğundan iş konusundaki eğitimi ve deneyimi önemli değildir! Ucuz iş gücüdür!

Tüm bunlar her ne kadar patronlar açısından daha çok kâr getirirse de, işçi açısından daha çok yoksulluk, daha çok emeğini satma ve hatta daha çok ölüm demektir. Taşeronlaşmanın yaygınlaştırıldığı alanlardan biri de, kuşkusuz, **maden ocaklarıdır**. Maden ocakları, Türkiye’de iş cinayetlerinin/katliamlarının en sık yaşandığı alandır. Bu durum elbette katil patronların sözcülüğünü/ortaklığını yapanların söylediği gibi “mesleğin kaderinde” olan bir durum değildir. Zengin kömür yataklarına sahip olan Türkiye’de bu iş katliamlarının yaşanması; “kara elmas” olarak tabir edilen kömürden gelen kârın artması için işçi ve güvenliğinin yok sayıldığı, hatta bunun bir kural olarak işletildiğinin göstergesidir.

Ve Zonguldak’ta yaşanan da budur! Zonguldak’taki Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi’ne ait bir maden ocağında, **17 Mayıs günü**, burada taşeronluk yapan Yapı-tek isimli firmanın çalıştığı bölümde meydana gelen grizu patlaması sonucu; 28’si taşeron işçisi, 2’si

mühendis olmak üzere toplam 30 kişi yaşamını yitirdi. Yerin 540 metre altında, 30 işçi, düzenin taşeronlaşmasının bedelini canları ile ödedi!

Yoğun gazdan kaynaklı ilk anda derinine inilemeyen ocakta, asansör kullanılamaz halde olduğundan ve zehirli gazın yoğunluğu henüz devam ettiğinden yer altındaki 30 işçiye, bu ocağa 2.500 metre uzaklıktaki Gelik Maden Ocağı’ndan giriş yapılarak ulaşılmaya çalışıldı.

İşçilerinin ailelerinin tepkileri arasında, madencilere ulaşıldığında yeraltına maskeleri bile olmadan indirilen işçilerin cansız bedenleri ile karşılaşıldı... Ocağın önünden feryatlar yükseldi. Her sabah maden ocağın girişinde okunan “**Önce İş Güvenliği**” yazılı tabelasının ikiyüzlülüğündeki taşeron şirket eliyle 30 can, iş cinayetine kurban edilmisti.

Türkiye’de madencilik; hep işçi katliamları ve maden ocakları da “işçi mezarlıkları” olarak bilinir... Özelleştirmelerin arttığı ‘90’lı yıllarda madenlerdeki işçi kıyımlarında üç haneli sayılarla ifade edilen ölümler yaşandı. 2005 ve sonrasında ise özelleştirmelerin yanı sıra taşeronlaşmaya ağırlık verilmesiyle birlikte ölümler yine artış gösterdi ve bu ölümlü “maden kazalarının” yaşandığı her alanda bir taşeron şirketin varlığı karşımıza çıktı. Ve son 6 ay içinde çok sayıda (toplam 66) maden işçisinin yaşamını yitirdiği her bir iş cinayetinin altından da bir taşeron çıktı.

Taşeron şirketler, genelde maden hakkındaki uzman veya deneyimli kişilerden oluşmayıp, tek amacı daha çok kâr etmek olan aracı şirketlerdir.

Taşeron şirketler, genelde maden hakkındaki uzman veya deneyimli kişilerden oluşmayıp, tek amacı daha çok kâr etmek olan aracı şirketlerdir.

Bunun sonucu olarak çalıştırılan işçilerden mühendislere kadar, eğitim ve deneyim göz ardı edildi. İşçi ve mühendisler için seçim yapılırken “sömürüye ses çıkarmayan”, “sendikacı olmayan” gibi “özellikler” arandı. Sonuç olarak işçiyi örgütsüzleştirmenin bir aracı olarak da kullanıldı taşeron! Dolayısıyla da madende yaşanan ağır iş koşulları, emek sömürüsü ve iş güvenliği gibi konular gündelik yaşamın parçaları, “işin kaderi” olarak yansıtılabildi.

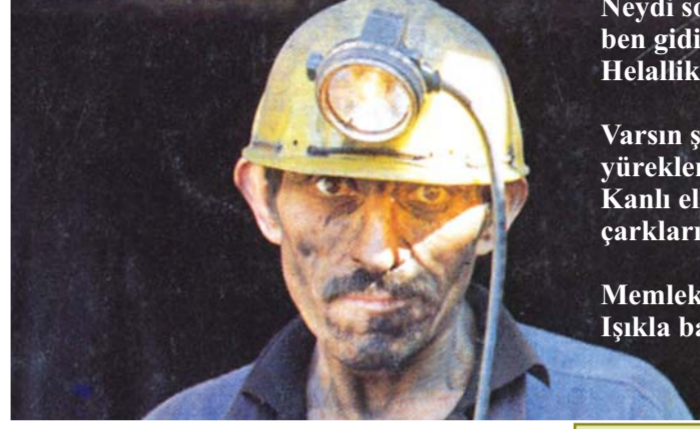
Taşeronun bu denli yaygınlaşabilmesinin nedenlerinden biri de elbette yaşanan yoksulluk! TC Başbakanı R. T. Erdoğan’ın TEKEK işçilerine böbürlenerek söylediği “**o paraya çalışacak milyonlarca insan var**” gerçekliği, yoksulluğumuzun bir göstergesidir.

Bu duruma maden işçileri açısından baktığımızda ise karşımıza çıkan tablo bundan farklı değil! Babası da madenci olanlar, bir yakını madende yaşanan iş cinayetinde yitirenler... Madenler; bölge halkının geçim kaynağı, aynı zamanda buradaki halk gerek özelleştirmelerin gerek taşeronlaşmanın yol açtığı iş cinayetleri-katliamlarının da yabancısı değil! Ama özellikle altını bir kez daha çiyoruz: Bu yoksulluk, bu işçi ölümleri, iş “kazaları” kader falan değildir! **Aksine sömürüdür, cinayettir, katliamdır!** Çünkü işin uzmanları tarafından hazırlanan raporlar dahi incelenip, gerekli önlemler alındığı takdirde işçi cinayetlerinde % 95 oranında azalmalar yaşanacaktır. Ama ne mümkün! **Sömürü düzeni, adı üstünde!** Patronun işçinin güvenliğini sağlaması demek; malzemenin çalınması, işçinin her türlü koruma giysisini en iyisinden temin etmesi, daha çok işçi çalıştırarak sirkülasyonu sağlaması, kendisinden ve çalışanlardan bağımsız bir denetim grubu bulundurması, sağlık kontrollerinin sürekli yapılması, sigortasını tam yatırarak sosyal güvence sağlaması, sendikal örgütlenmeyi desteklemesi demektir! Oysa bu tam da sömürü sisteminin zıddı bir durumdur!

Yine aynı sahne; arsızlar açıklama yapıyor!

Taşeron avukatı Çalışma Bakanı Ömer Dinçer, taşeron şirketin orada kömür çıkarılmadığını yalnızca galeri çalışması yaptığını özellikle altını çizdi! Bu durum taşerona bağlı 28 işçinin ne maskesiz bir şekilde orada bulunmalarını ne de iş katliamına kurban gitmelerini açıklıyor!

Tabii, bu duruma en “arsız” tepki Erdoğan’dan geliyor! Ölen işçilere “üzülen” Erdoğan, “Bu mesleğin, kaderinde maalesef var. Bu mesleğe giren kardeşlerim de, bu mesleğe girerken içerisinde bu tür şeylerin olaca-

Neydi son konuşmaları ben gidiyorum geri gelmicem mi Helallik mi...son sarımları

Varsın şimdi kınaları kurumasin yüreklerin ayazında Kanlı elleri düzenin... çarklarını çevirmeye devam etsin

Memleketimin vardiyalı zencileri Işıklı bakın artık sevdiğinize

İş cinayetleri bitmek bilmiyor!

Kütahya’nın Tavşanlı ilçesine bağlı Yörgüç Köyü’nde faaliyette olan **Talya Madencilik Linyit Ocağı**’nda 13 Mayıs günü meydana gelen göçükte 6 işçi yaralı olarak çıkarılırken, **Süleyman Göç** isimli maden işçisi göçük altında kalarak, iş cinayetine kurban gitti.

Güvencesiz, esnek, taşeron çalıştırmanın yaygınlaştırıldığı madencilik sektöründe yaşanan bu olayda da “ihmal” ve kâr hırsı vardı. Aynı işletmede 2007 tarihinde de benzeri bir olay meydana gelmiş ve bir işçi yaşamını yitirmişti. Kısa bir süre kapalı tutulan işletmede çalışan işçiler iki aydır maaşlarını alamadıkları için 31 Aralık 2009’da grev yapmış, maaşlarını alamayan yüzden fazla işçi işletmeden ayrılmıştı. Ve son olarak göçükten 20 gün önce denetimden geçen ve müfettişlerin kapatılması için rapor hazırladığı işletme, anında kapatılmadığından bugün 1 maden işçisi daha canından oldu! (H. Merkezi)

ğımı bilerek giriyorlar” diyerek katillerin avukatlığını takkesiyle yapıyor! Ve onun açıklamalarında ortaya çıkan bu anlayış; işçiye, emekçiye, yoksula ölümü reva gören anlayıştır. Bu açıklama, bundan sonraki süreçte de işçinin güvenliği için önlem almamaya, katil patronları korumaya and içmektir!

Konu ile ilgili diğer bir açıklama ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarı **Bırol Aydemir**’den geldi. İşçiyi ve can güvenliğini yok sayan Aydemir, “İş kazasında hep görünür maliyet düşünüyor, ancak kapatılan maden ocakları, kaybedilen zaman gibi görünmez maliyetler, görünen maliyetin 2 katıdır” diyerek, “koyun-kasap” misalinden bir açıklama yaptı.

Halk öfkeli, Erdoğan “kader”de ısrarlı!

Olayın ardından bölgeye avukatlık için gelen Erdoğan, burada ailelerin tepkisiyle karşılaştı. İşçilerden birinin yakını olan genç bir kadının tepkisine “sinirlenen” Erdoğan, konuşma yapmak yani “işçilerin kaderine üzülmediğini” açıklamak için giderken de genç kadının tepkisi sürdü. Bu durum üzerine kadının gözaltına alındığını duyan işçilerin yakınları sandalye ve ellerinde ne varsa polise atarak tepkilerini gösterdi. Ve polis havaya ateş açarak, sömürü düzenine beklilik görevini yerine getirdi.

Erdoğan açıklama yaparken, tepki gösteren bir kişi de apar topar gözaltına alındı ve hemen ardından bilindik bir açıklama geldi: Provokatormuş!

Aman madenler durmasın, ne de olsa ölümler kader!

Patlamanın ardından 5 gün geçti ve maden yeniden açıldı! Aymazlığın bu kadarı olmaz mı sandınız! Taşeron şirket için bir soruşturma dahi açılmadan, maden bir denetimden dahi geçmeden yeniden açıldı. Bir tek ulaşlamayan 2 işçinin arama çalışmalarının devam ettiği 540 metre yerin altındaki bölüm çalışmıyor!

Kâr hırsı öldürmeye devam ediyor

Bursa’da 20 Mayıs günü **Partizan, BATİS, BAMİS, BDSP, ESP, SODAP** ve **DBH** tarafından yapılan eylemle “kaza” protesto edildi. “**Zonguldak’ta 30 işçi katledildi, kaza değil cinayet, iş cinayetlerine son**” yazılı pankartın açıldığı eylemde katledilen işçilerin fotoğrafları da taşındı. Eylem Osmangazi metro önünden Kent Meydanı’na yapılan yürüyüşün ardından okunan basın açıklamasıyla devam etti. (Bursa)

* 19 Mayıs günü Zonguldak Karaelmas Üniversitesi öğrencileri iş cinayetine kurban giden madencilere ilgili Rektörlük önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek buradan yürüyüşe geçti. Şehir merkezinde yapılan açıklamada “**Bugün Karadon’da, 91’de Kozlu’da ve her gün kaçak maden ocaklarında yaşamını yitiren emekçilerin hazin sonu iş kazası değil, cinayettir... Bilinmelidir ki ucuzlayan üretim değil insan hayatıdır. Bunun asıl sorumlusu kapitalizmdir**” denildi. Buradan göçük alanına gelen kitle, maden işçilerinin yakını olmadıkları gerekçesiyle polis tarafından engellendi. Başbakan’ın göçük alanına geleceği gerekçesiyle öğrencilerin açıklama yapması engellendi ve dağılımaları dayatıldı. Öğrencilerin polise barikatı önünde başlattıkları oturma eyleminin sürdürüğü esnada konuşma yapan Erdoğan işçi yakınları tarafından protesto edildi. Polis tehditlerinin ardından Gelik ilçe

Maden Katliamına Tepki Her Yerde

merkezinde toplanan kitle faşistler tarafından linç edilmek istendi. Polis çemberine alınan gençler Gelik ilçe merkezinden uzaklaştırıldı.

* KESK ve KESK’e bağlı sendikalar, hayatlarını kaybeden 30 maden işçileri için yürüyüş yaptı. Zonguldak’taki Madenci anıtı önünde toplanan kitle, Maden Şehitleri Anıtı’na kadar yürüdü. Yürüyüşün öncesinde KESK Genel Başkanı Sami Evren; “**26 Mayıs grevimizi burada ve Balıkesir’de ölen kardeşlerimize adıyoruz**” dedi.

Maden değil devlet öldürdü!

21 Mayıs günü saat 18.30’da Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen **Herkes Sağlıklı Güvenli Gelecek Platformu** “**Maden cinayetleri de taşeron çalışma da AKP de kader değildir**” yazılı pankart açarak Taksim Tramvay durağına doğru yürüyüşe geçti.

“**Taşeron çalışma ölüm getirir**”, “**Kemalpaşa, Dursunbey, Kozluk 63 işçi öldü Kader değil katliam**” yazılı dövizler taşıyan kitle yol boyunca “**Kader değil bu bir**

cinayet”, “**Katil devlet hesap verecek**” sloganlarını haykırdı. Tramvay durağında platform adına bir itfaiye işçisinin okuduğu açıklamada Zonguldak’ta yaşanan kazanın bir kader olmadığı taşeron ve güvencesiz çalışmanın bir sonucu olduğu dile getirildi.

(İstanbul)